

- PROJEKT -

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA W LIDZBARKU WARMIŃSKIM**

z dnia 2025 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej
oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej
w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński na lata 2026 – 2030.**

Na podstawie art. 18 ust. 1 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153.), art. 6 ust. 2 pkt 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 424. 834.), uchwala się co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński na lata 2026 – 2030 w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Lidzbark Warmiński.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Sporządził:
Jan Ruszczyk

Specjalista przy socjalnej
Jan Ruszczyk

Sprawdził:
Agnieszka Pastuła

DYREKTOR
Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
10 sty 2025
Agnieszka Pastuła

BURMISTRZ
Jacek Wisniowski

Bez zastrzeżeń pod
względem formalnym i prawnym
data *20.11.2025*
RADCA PRAWNY
GIRP w Olsztynie Nr 806
Waldemar Zakowski

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, w tym opracowanie i realizacja tego programu. Jednym z głównych kierunków działań określonych w Strategii Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Lidzbarka Warmińskiego do roku 2030 jest pomoc osobom i rodzinom w trudnej sytuacji. Jednocześnie w odpowiedzi na obowiązki wynikające z **Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej**, gmina opracowuje i wdraża lokalny program, który ma na celu zarówno ograniczenie skali zjawiska przemocy, jak i zapewnienie kompleksowego wsparcia osobom jej doświadczającym. Program ten stanowi element lokalnej polityki społecznej i wpisuje się w działania na rzecz budowania bezpiecznej, wspierającej i odpowiedzialnej wspólnoty. Uwzględnia zarówno działania profilaktyczne, jak i interwencyjne, koordynowane przez lokalne instytucje, w tym jednostki organizacyjne pomocy społecznej, oświaty, ochrony zdrowia, Policji oraz organizacje pozarządowe. Przygotowanie niniejszego dokumentu poprzedziła analiza lokalnych potrzeb, diagnoza zjawiska przemocy domowej w Gminie oraz konsultacje z partnerami społecznymi i instytucjonalnymi. Program wyznacza cele, zadania i metody działania, które będą realizowane w latach 2026 - 2030, z uwzględnieniem zasady współpracy, wzajemnego wsparcia i efektywności podejmowanych działań.

BURMISTRZ

Jacek Wiśniowski

2

Załącznik Nr ... do uchwały Nr
Rady Miasta w Lidzbarku Warmińskim
z dnia

**GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY DOMOWEJ
ORAZ
OCHRONY OSÓB DOZNAJĄCYCH PRZEMOCY DOMOWEJ
W
GMINIE MIEJSKIEJ
LIDZBARK WARMIŃSKI
NA LATA 2026-2030**

*Przekroczenie Rubikonu
będzie zanegowaniem
naszej „mocy życia”*

Lidzbark Warmiński 2025

Spis treści

I. Wstęp	4
II. Podstawa prawna programu	4
III. Zjawisko przemocy domowej w świetle literatury i przepisu prawnego	4
1. Definicja przemocy domowej	4
2. Charakterystyka przemocy domowej	5
3. Formy przemocy domowej	5
IV. Cel główny i cele szczegółowe programu	6
V. Założenia programu	6
VI. Adresaci programu	7
VII. Realizatorzy programu	7
VIII. Obszary, cele, kierunki i rodzaje działań	7
IX. Analiza przemocy domowej w Lidzbarku Warmińskim w latach 2018-2024	19
1. Liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A”	19
2. Liczba realizowanych procedur „Niebieska Karta”	20
3. Liczba rodzin objętych procedurą „Niebieska Karta”	20
4. Liczba posiedzeń grup diagnostyczno-pomocowych	21
5. Liczba osób objętych działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”	21
X. Diagnoza przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński	22
1. Struktura badanej grupy dorosłych osób	22
2. Analiza przemocy z perspektywy osób dorosłych – interpretacja wyników oraz wnioski....	28
3. Rekomendacje	46
4. Struktura badanej grupy młodzieży	49
5. Analiza przemocy z perspektywy młodzieży – interpretacja wyników oraz wnioski.....	52

6. Rekomendacje	64
XI. Analiza SWOT	66
XII. Sposób finansowania	68
XIII. Przewidywane efekty realizacji programu	68
XIV. Sposób monitorowania i sprawozdawczość	69
XV. Społeczne koszty zaniechania realizacji programu	69
XVI. Wzór rocznego sprawozdania z realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński	71

I. Wstęp

Przemoc domowa jest poważnym problemem społecznym, który dotyka zarówno jednostki, jak i całe rodziny, prowadząc do długotrwałych konsekwencji psychicznych, fizycznych i społecznych. Mimo postępu w zakresie legislacji oraz rosnącej świadomości społecznej, zjawisko to nadal występuje w wielu środowiskach, w tym również na terenie naszej Gminy.

Z tego względu jednym z głównych kierunków działań określonych w Strategii Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Lidzbarka Warmińskiego do roku 2030 jest pomoc osobom i rodzinom w trudnej sytuacji.

Jednocześnie w odpowiedzi na obowiązki wynikające z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej, gmina opracowuje i wdraża lokalny program, który ma na celu zarówno ograniczenie skali zjawiska przemocy, jak i zapewnienie kompleksowego wsparcia osobom jej doświadczającym.

Program ten stanowi element lokalnej polityki społecznej i wpisuje się w działania na rzecz budowania bezpiecznej, wspierającej i odpowiedzialnej wspólnoty. Uwzględnia zarówno działania profilaktyczne, jak i interwencyjne, koordynowane przez lokalne instytucje, w tym jednostki organizacyjne pomocy społecznej, oświaty, ochrony zdrowia, Policji oraz organizacje pozarządowe.

Przygotowanie niniejszego dokumentu poprzedziła analiza lokalnych potrzeb, diagnoza zjawiska przemocy domowej w Gminie oraz konsultacje z partnerami społecznymi i instytucjonalnymi. Program wyznacza cele, zadania i metody działania, które będą realizowane w latach 2026 - 2030, z uwzględnieniem zasady współpracy, wzajemnego wsparcia i efektywności podejmowanych działań.

Mamy nadzieję, że wdrożenie tego programu przyczyni się do ograniczenia przemocy domowej na terenie naszej Gminy oraz zapewni realne wsparcie dla osób zagrożonych i doświadczających przemocy domowej.

II. Podstawa prawna programu

Zgodnie z art. 6 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, w tym:

- 1) opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doświadczających przemocy domowej;
- 2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą domową;
- 3) zapewnienie osobom doświadczającym przemocy domowej miejsc w ośrodkach wsparcia;
- 4) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

III. Zjawisko przemocy domowej w świetle literatury i przepisu prawnego

1. Definicja przemocy domowej

W Polsce głównym aktem prawnym regulującym kwestie przemocy domowej jest Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej. Definiuje ona przemoc domową jako: jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osoby doświadczającej przemocy, w szczególności:

- narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
- powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
- ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
- istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Charakterystyka przemocy domowej

Przemoc domowa to zachowania mające na celu kontrolowanie, zastraszanie, podporządkowanie lub zranienie osoby bliskiej emocjonalnie, zwykle w obrębie rodziny lub wspólnego gospodarstwa domowego. Może przybierać różne formy – nie zawsze widoczne na pierwszy rzut oka.

Czym charakteryzuje się przemoc ?:

Jest intencjonalna.

Przemoc jest zamierzonym i świadomym działaniem człowieka i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie sobie drugiej osoby.

Siły są nierówne.

W relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą. Osoba doświadczająca przemocy jest słabsza, a osoba ją stosująca - silniejsza.

Narusza prawa i dobra osobiste.

Osoba stosująca przemoc wykorzystuje przewagę siły, narusza podstawowe prawa drugiej strony (np. prawo do nietykalności fizycznej, godności, szacunku, itd.).

Powoduje cierpienie i ból.

Osoba stosująca przemoc naraża zdrowie i życie drugiej strony na poważne szkody. Doświadczanie bólu i cierpienia sprawia, że będąc poddaną takiemu oddziaływaniu ma mniejszą zdolność do samoobrony¹.

3. Formy przemocy domowej.

Zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 2023r., formularz „Niebieska Karta – A” wyróżnia następujące formy przemocy domowej:

Przemoc fizyczna, tj. bicie, szarpanie, kopanie, duszenie, popychanie, obezwładnianie i inne.

Przemoc psychiczna, tj. izolowanie, wyzywanie, ośmieszanie, grożenie, krytykowanie, poniżanie i inne.

Przemoc seksualna, tj. zmuszanie do obcowania płciowego, innych czynności seksualnych i inne.

Przemoc ekonomiczna, tj. niełożenie na utrzymanie osób, wobec których istnieje taki obowiązek, niezaspokajanie potrzeb materialnych, niszczenie rzeczy osobistych, demolowanie mieszkania, wynoszenie sprzętów domowych oraz ich sprzedawanie i inne.

Przemoc za pomocą środków komunikacji elektronicznej, tj. wyzywanie, straszenie, poniżanie osoby w Internecie lub przy użyciu telefonu, robienie jej zdjęcia lub rejestrowanie filmów bez jej zgody, publikowanie w Internecie lub rozsyłanie telefonem zdjęć, filmów lub tekstów, które ją obrażają lub ośmieszają i inne.

¹(<https://www.niebieska.pl/o-zjawisku-przemocy/o-zjawisku-przemocy>)

Zaniedbanie, tj. niezaspokojenie podstawowych potrzeb biologicznych, psychicznych i innych, niszczenie rzeczy osobistych, demolowanie mieszkania, wynoszenie sprzętów domowych i ich sprzedawanie, pozostawianie bez opieki osoby, która z powodu choroby, niepełnosprawności lub wieku nie może samodzielnie zaspokoić swoich potrzeb, zmuszanie do picia alkoholu, zmuszanie do zażywania środków odurzających, substancji psychotropowych lub leków i inne.

IV. Cel główny i cele szczegółowe programu

Celem głównym programu jest zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej i tym samym zmniejszenia skali przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński.

Cele szczegółowe programu:

Cel 1. Zintensyfikowanie działań profilaktycznych, diagnostycznych i edukacyjnych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.

Cel 2. Zwiększenie dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcia osób doznających przemocy domowej.

Cel 3. Zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc domową.

Cel 4. Podnoszenie jakości świadczonych usług przez rozwijanie i doskonalenie kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej

V. Założenia programu

W celu zwiększenia skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej i tym samym zmniejszenia skali przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński, w tym realizacji celów określonych w Rządowym Programie Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz celów wskazanych w Warmińsko-Mazurskim Programie Przeciwdziałania Przemocy Domowej, określono cztery podstawowe obszary zawierające kierunki działań oraz sprecyzowano oddziaływania wobec różnych grup odbiorców:

1. Profilaktyka, diagnoza społeczna i edukacja społeczna: obszar kierowany do ogółu społeczności lidzbarskiej, w tym do osób i rodzin zagrożonych przemocą domową.
2. Ochrona i pomoc osobom doznającym przemocy domowej w Lidzbarku Warmińskim: obszar kierowany do osób doznających przemocy domowej (w tym do kobiet, mężczyzn, dzieci, współmałżonków lub partnerów w związkach nieformalnych, osób starszych, osób niepełnosprawnych), jak również do właściwych służb lub podmiotów zajmujących się ochroną i pomocą osobom doznającym przemocy domowej.
3. Oddziaływanie na osoby stosujące przemoc domową: obszar kierowany do osób stosujących przemoc domową, jak również do właściwych służb lub podmiotów zajmujących się oddziaływaniem na osoby stosujące przemoc domową.
4. Podnoszenie kompetencji, rozwijanie i doskonalenie umiejętności służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej: obszar kierowany do przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński.

VI. Adresaci programu

Program jest skierowany do:

- 1) ogółu społeczności lidzbarskiej, w tym osób zagrożonych przemocą domową;
- 2) osób doznających przemocy domowej;
- 3) osób stosujących przemoc domową;
- 4) świadków przemocy domowej;
- 5) służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński.

VII. Realizatorzy programu

Realizatorami Programu są: Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku Warmińskim, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

VIII. Obszary, cele, kierunki i rodzaje działań

Obszar 1. Profilaktyka, diagnoza społeczna i edukacja społeczna: obszar kierowany do ogółu społeczności lidzbarskiej, w tym do osób i rodzin zagrożonych przemocą domową w Lidzbarku Warmińskim.

Cel 1 : Zintensyfikowanie działań profilaktycznych, diagnostycznych i edukacyjnych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.

Kierunek działania:

1.1. Poszerzenie wiedzy ogółu społeczności lidzbarskiej, w tym zainteresowanych służb na temat zjawiska przemocy domowej w Lidzbarku Warmińskim.

Rodzaje działań:

1.1.1. Diagnoza zjawiska przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński oraz ustalenie odsetek populacji rodzin zagrożonych przemocą domową.

Realizatorzy zadania:

- Urząd Miasta Lidzbark Warmiński, Zespół Interdyscyplinarny, MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

– liczba lokalnych diagnoz zjawiska przemocy domowej.

Termin realizacji: 2026–2030

Kierunek działania:

1.2. Podniesienie poziomu wiedzy i świadomości społecznej w zakresie przyczyn i skutków przemocy domowej.

Rodzaje działań:

1.2.1. Prowadzenie lokalnych kampanii społecznych, które:

- *obalają stereotypy na temat przemocy domowej, usprawiedliwiające jej stosowanie,
- *opisują mechanizmy przemocy domowej oraz jednoznacznie wskazują na ich społeczną szkodliwość i społeczno-kulturowe uwarunkowania,
- *promują metody wychowawcze bez użycia przemocy i informują o zakazie stosowania kar cielesnych wobec małoletnich przez osoby wykonujące władzę rodzicielską oraz sprawujące opiekę lub pieczę,
- *promują działania służące przeciwdziałaniu przemocy domowej, w tym ochronę i pomoc dla osób doznających przemocy oraz interwencję wobec osób stosujących przemoc domową,
 - propagowanie i wspieranie działań mających na celu zwiększenie kompetencji wychowawczych rodziców i opiekunów (np. szkoła dla rodziców i wychowawców),
 - propagowanie i wspieranie działań mających na celu wsparcie świadków przemocy domowej,
 - zlecanie zadań organizacjom pozarządowym w zakresie aktywizacji dzieci i młodzieży, m.in. poprzez inicjowanie alternatywnych form spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież bez agresji;
 - dystrybucja publikacji, plakatów, ulotek, informatorów,
 - inicjowanie i przeprowadzanie kampanii społecznych mobilizujących społeczność lokalną do aktywnego przeciwstawiania się przemocy domowej (eliminowanie stereotypów), np. poprzez propagowanie konferencji „Biała Wstążka” i organizację „Otwartych Drzwi”, kampanię „Dzieciństwo bez przemocy” czy kampanię „Lekarzu-reaguj na przemoc”.

Realizatorzy zadania:

Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

– liczba lokalnych kampanii społecznych.

Termin realizacji: 2026–2030

Kierunek działania:

1.3. Wzmacnianie współpracy między instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński.

Rodzaje działań:

- 1.3.1. Promocja dobrych praktyk w zakresie zasad współpracy między podmiotami lokalnymi.
- 1.3.2. Rozwój wiedzy oraz wymiana doświadczeń, m.in. poprzez udział w konferencjach na temat zjawiska przemocy domowej.
- 1.3.3. Organizowanie konferencji związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej.
- 1.3.4. Skoordinowanie działań podmiotów odpowiedzialnych za przeciwdziałanie przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński, w sposób pozwalający na komplementarne identyfikowanie i rozwiązywanie problemów w skutecznym wsparciu osób doznających przemocy domowej.

Wskaźniki:

- liczba konferencji, szkoleń i spotkań interdyscyplinarnych poruszających temat przeciwdziałania przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński,
- liczba instytucji i organizacji włączających się w działania związane z przeciwdziałaniem przemocy domowej, np. „Biała Wstążka” i „Otwarte Dni”, „Dzieciństwo bez przemocy”,
- liczba opracowanych standardów współpracy pomiędzy podmiotami realizującymi procedurę „Niebieskie Karty” (np. podejmowanie wspólnych przedsięwzięć, realizacji zadań, kampanii, wymiany poglądów, kierunków działań w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej),
- liczba gminnych standardów reagowania na przemoc domową.

Realizatorzy zadania:

Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Termin realizacji: 2026–2030

Kierunek działania:

1.4. Poprawa jakości systemu działań profilaktycznych oraz identyfikacja osób zagrożonych przemocą domową.

Rodzaje działań:

- 1.4.1. Prowadzenie poradnictwa, w szczególności przez działania edukacyjne służące wzmocnieniu funkcji opiekuńczych i wychowawczych, alternatywnych wobec stosowania przemocy.
- 1.4.2. Prowadzenie działań powodujących wzrostu kompetencji rodziców i opiekunów w środowisku zagrożonym przemocą domową, a także w odniesieniu do grup ryzyka, np. małoletnich w ciąży.
- 1.4.3. Upowszechnianie form pracy z rodziną oraz dziećmi i młodzieżą, takich jak: asystent rodziny, pedagog ulicy, konferencja grupy rodzinnej, mediacje.
- 1.4.4. Zwracanie uwagi podczas wykonywania obowiązków służbowych lub zawodowych na różne sygnały świadczące o przemocy domowej, aby zidentyfikować osoby zagrożone przemocą domową.

Realizatorzy zadania:

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba i rodzaj prowadzonych form pracy z rodziną oraz dziećmi i młodzieżą,
- liczba zgłoszeń podejrzenia wystąpienia przemocy domowej przez świadków przemocy domowej lub osoby nieupoważnione do wszczęcia procedury,
- liczba anonimowych zgłoszeń podejrzenia wystąpienia przemocy domowej,
- liczba programów profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej,

–liczba przeszkolonych, np.: sąsiadów, pracowników sklepu, pracowników urzędów na temat przeciwdziałania przemocy domowej.

Termin realizacji: 2026–2030

Obszar 2. Ochrona, pomoc i wsparcie osób doznających przemocy domowej

Cel 2: Zwiększenie dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcia osób doznających przemocy domowej.

Kierunek działania:

2.1.Rozwój infrastruktury instytucji samorządowych oraz podmiotów i organizacji pozarządowych udzielających pomocy osobom doznającym przemocy domowej.

Rodzaj działania:

2.1.1.Utworzenie i funkcjonowanie zespołu interdyscyplinarnego.

Realizatorzy zadania: Burmistrz Lidzbarka Warmińskiego, Zespół Interdyscyplinarny, MOPS.

Wskaźniki:

– liczba spotkań zespołu interdyscyplinarnego.

Termin realizacji: 2026–2030

Rodzaje działań:

2.1.2.Utworzenie i funkcjonowanie grup diagnostyczno-pomocowych.

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny.

Wskaźniki:

- liczba utworzonych w roku sprawozdawczym grup diagnostyczno-pomocowych,
- liczba funkcjonujących w roku sprawozdawczym grup diagnostyczno-pomocowych,
- liczba funkcjonujących w roku sprawozdawczym grup diagnostyczno-pomocowych w rozszerzonym składzie.

Termin realizacji: 2026–2030

Kierunek działania

2.2.Upowszechnianie informacji w zakresie możliwości i form udzielenia pomocy osobom doznającym przemocy domowej.

Rodzaje działań:

2.2.1.Upowszechnianie informacji w zakresie możliwości i form uzyskania pomocy.

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria

Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- umieszczenie informatorów na stronach internetowych aktualizacji baz teled adresowych podmiotów świadczących pomoc dla osób doznających przemocy domowej,
- liczba umieszczonych informacji.

Termin realizacji: 2026–2030

Kierunki działań:

2.3. Udzielanie pomocy i wsparcia osobom doznającym przemocy domowej.

Rodzaje działań:

2.3.1. Realizacja procedury „Niebieskie Karty”.

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba wszczętych w roku sprawozdawczym procedur „Niebieskie Karty”, tj. liczba sporządzonych formularzy „Niebieska Karta – A” przez przedstawicieli poszczególnych podmiotów wszczynających procedurę,
- liczba kontynuowanych w roku sprawozdawczym procedur „Niebieskie Karty” wszczętych w latach poprzedzających dany rok,
- liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” dokumentujących kolejne zdarzenia stosowania przemocy domowej w sprawach toczących się procedur „Niebieskie Karty”,
- liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, kontynuowanych z poprzednich lat,
- liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”,
- liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, ze względu na problem przemocy fizycznej,
- liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, ze względu na problem przemocy psychicznej,
- liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, ze względu na problem przemocy ekonomicznej,
- liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, ze względu na problem wykorzystania seksualnego,

- liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, ze względu na problem cyberprzemocy,
- liczba wypełnionych w roku sprawozdawczym formularzy „Niebieska Karta – C”,
- liczba odstępień od dalszych działań zgodnie z art. 9b ust.15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej,
- liczba wszystkich formularzy NK-A wypełnionych w danym roku, w których wskazano, że osobą doznającą przemocy domowej była osoba niepełnoletnia (do 18 roku życia),
- liczba formularzy NK-A wypełnionych w danym roku, wszczynających procedurę „Niebieskie Karty”, w których osobą doznającą przemocy domowej była osoba niepełnoletnia, do 18 roku życia.

Termin realizacji: 2026–2030

Rodzaje działań:

2.3.2. Realizacja pomocy osobom doznającym przemocy domowej w formie poradnictwa medycznego, psychologicznego, pedagogicznego, prawnego, socjalnego, zawodowego i rodzinnego, terapii indywidualnej lub grupowej, pomocy w formie grup wsparcia lub innych grup samopomocowych

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba osób objętych pomocą w formie poradnictwa, w tym: psychologicznego, pedagogicznego, prawnego, medycznego, socjalnego, zawodowego i rodzinnego w danej instytucji,
- liczba osób uczestniczących w terapii indywidualnej lub grupowej,
- liczba osób uczestniczących w grupach wsparcia,
- liczba osób uczestniczących w grupach samopomocowych.

Termin realizacji: 2026–2030

Rodzaje działań:

2.3.3. Zapewnienie osobom doznającym przemocy domowej pomocy, świadczonej przez punkty konsultacyjne funkcjonujące w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński.

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba punktów konsultacyjnych,
- liczba osób doznających przemocy domowej, które skorzystały z pomocy psychologicznej, prawnej lub innej - wymienić jakiej.

Termin realizacji: 2026–2030

Rodzaje działań:

2.3.4. Zapewnianie ochrony dzieciom w trybie art. 12a Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej.

Realizatorzy zadania: MOPS Lidzbark Warmiński, KPP w Lidzbarku Warmińskim, ZOZ w Lidzbarku Warmińskim.

Wskaźniki:

- liczba dzieci, którym zapewniono ochronę w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej, w związku z zagrożeniem życia lub zdrowia, w tym:
 - liczba dzieci umieszczonych u innej, niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej, w rozumieniu art. 115 § 11 Kk,
 - liczba dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej,
 - liczba dzieci umieszczonych w placówce opiekuńczo-wychowawczej,
 - liczba zażaleń do sądu opiekuńczego na zapewnienie dziecku ochrony, o której mowa w art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej,
 - liczba stwierdzonej przez sąd bezzasadności, nielegalności lub nieprawidłowości w trakcie zapewnienia dziecku ochrony,
 - liczba zawiadomień o stwierdzeniu przez sąd bezzasadności, nielegalności lub nieprawidłowości w trakcie zapewnienia dziecku ochrony, przełożonych osób, które dokonały czynności związanych z zapewnieniem dziecku ochrony.

Termin realizacji: 2026–2030

Rodzaje działań:

2.3.5. Tworzenie warunków umożliwiających osobom doznającym przemocy domowej otrzymanie w pierwszej kolejności lokali socjalnych.

Realizatorzy zadania: Urząd Miasta Lidzbark Warmiński.

Wskaźniki:

- liczba lokali socjalnych przyznanych w pierwszej kolejności osobom doznającym przemocy domowej.

Termin realizacji: 2026–2030

Kierunki działań:**2.4. Monitorowanie działań pomocowych.****Rodzaje działań:****2.4.1. Monitorowanie pomocy udzielanej osobom doznającym przemocy domowej.**

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba zakończonych procedur „Niebieskie Karty” ze względu na ustanie przemocy domowej,
- liczba zakończonych procedur „Niebieskie Karty” ze względu na brak zasadności podejmowania działań,
- liczba osób, wobec których podjęto działania monitorujące po zakończeniu procedury „Niebieskie Karty”.

Termin realizacji: 2026–2030

2.4.2. Monitorowanie przypadków śmiertelnych wynikających ze stosowania przemocy domowej.

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba przypadków śmiertelnych, których główną przyczyną było stosowanie przemocy domowej.

Termin realizacji: 2026–2030

Obszar 3: Oddziaływanie na osoby stosujące przemoc domową.

Cel 3: Zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc domową.

Kierunki działań:

3.1. Tworzenie i rozszerzanie oferty działań wobec osób stosujących przemoc domową, realizowanych przez instytucje samorządowe oraz podmioty i organizacje pozarządowe, a także wypracowywanie i doskonalenie zasad współpracy między tymi instytucjami i podmiotami oraz organizacjami pozarządowymi i wdrażanie do realizacji.

Rodzaje działań:

3.1.1. Ewidencjonowanie instytucji rządowych i samorządowych, podmiotów oraz organizacji pozarządowych, które realizują wszelkie działania adresowane do osób stosujących przemoc domową.

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- umieszczenie informatorów na stronach internetowych dwa razy w roku do dnia 28 lutego i do dnia 28 sierpnia każdego kolejnego roku aktualizacji baz teleadresowych podmiotów realizujących programy korekcyjno-edukacyjne dla osób stosujących przemoc domową oraz programy psychologiczno-terapeutyczne dla osób stosujących przemoc domową
- umieszczenie informatorów na stronach dwa razy w roku do dnia 15 lutego i do dnia 15 sierpnia każdego kolejnego roku aktualizacji na stronach internetowych informatora zawierającego bazy teleadresowe podmiotów oraz organizacji pozarządowych realizujących działania wobec osób stosujących przemoc domową, wraz ze wskazaniem zakresu oddziaływań wobec sprawców przemocy domowej.

Termin realizacji: 2026–2030

Rodzaje działań:

3.1.2. Opracowanie i realizacja programów edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową.

Realizatorzy zadania:

Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba realizowanych programów edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową.

Termin realizacji: 2026–2030

Kierunki działań:

3.2. Interweniowanie oraz reagowanie właściwych służb na stosowanie przemocy domowej.

Rodzaje działań:

3.2.1. Działania wobec osób stosujących przemoc domową, w tym w ramach procedury „Niebieskie Karty”.

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba osób stosujących przemoc domową objętych w roku sprawozdawczym procedurą „Niebieskie Karty”,
- liczba osób stosujących przemoc domową objętych procedurą „Niebieskie Karty” kontynuowanych z poprzednich lat,
- liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – D”.

Termin realizacji: 2026–2030

Kierunki działań:

3.3. Realizowanie wobec osób stosujących przemoc domową programów korekcyjno-edukacyjnych zmierzających do zaprzestania stosowania przemocy domowej.

Rodzaje działań:

3.3.1. Monitorowanie udziału osób stosujących przemoc domową w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową.

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba osób, wobec których grupa diagnostyczno-pomocowa wnioskuje do zespołu interdyscyplinarnego o wydanie skierowania do uczestnictwa w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową,
- liczba osób, wobec których grupa diagnostyczno-pomocowa wnioskuje do zespołu interdyscyplinarnego o wydanie skierowania do uczestnictwa w programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową,
- liczba osób, które dobrowolnie zostały zgłoszone do programu korekcyjno-edukacyjnego dla osób stosujących przemoc domową,
- liczba osób, które dobrowolnie zostały zgłoszone do programu psychologiczno-terapeutycznego dla osób stosujących przemoc domową.

Termin realizacji: 2026–2030.

Kierunki działań:

3.4. Realizowanie programów wspierających dla osób stosujących przemoc domową zmierzających do utrwalenia i wzmocnienia zmian zapoczątkowanych programami korekcyjno-edukacyjnymi dla osób stosujących przemoc domową lub psychologiczno-terapeutycznymi dla osób stosujących przemoc domową.

Rodzaje działań:

3.4.1. Opracowanie i realizacja programów wspierających dla osób stosujących przemoc domową, które ukończyły program korekcyjno-edukacyjny lub psychologiczno-terapeutyczny.

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba programów wspierających dla osób stosujących przemoc domową,
- liczba osób uczestniczących w programach wspierających dla osób stosujących przemoc domową.

Termin realizacji: 2026–2030

Obszar 4: Podnoszenie kompetencji, rozwijanie i doskonalenie umiejętności służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej.

Cel 4: Podnoszenie jakości i dostępności świadczonych usług przez rozwijanie i doskonalenie kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej.

Kierunki działań:

4.1. Podnoszenie kompetencji osób realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej.

Rodzaje działań:

4.1.1. Opracowywanie diagnoz potrzeb szkoleniowych członków zespołów interdyscyplinarnych oraz grup diagnostyczno-pomocowych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- rodzaj potrzeb szkoleniowych.

Termin realizacji: 2026–2030

Rodzaje działań:

4.1.2. Organizowanie szkoleń, spotkań interdyscyplinarnych, konferencji.

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba szkoleń, interdyscyplinarnych spotkań, konferencji z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej,
- liczba uczestników szkoleń, interdyscyplinarnych spotkań, konferencji z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej.

Termin realizacji: 2026–2030

Kierunki działań:

4.2. Wzmocnienie kompetencji zawodowych oraz przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu osób realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej.

Rodzaje działań:

4.2.1. Wdrożenie systemu wsparcia dla osób pracujących bezpośrednio z osobami doświadczającymi przemocy domowej i z osobami stosującymi przemoc domową, w formie m.in. superwizji, coachingu, doradztwa, grup wsparcia.

Realizatorzy zadania: Zespół Interdyscyplinarny, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim, Komenda Powiatowa Policji w Lidzbarku Warmińskim, Żandarmeria Wojskowa, Zespół Opieki Zdrowotnej w Lidzbarku Warmińskim, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe w Lidzbarku Warmińskim, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Lidzbarku, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba osób poddanych różnym formom poradnictwa i wsparcia psychologicznego,
- liczba zrealizowanych spotkań superwizyjnych,
- liczba osób uczestniczących w spotkaniach superwizyjnych.

Termin realizacji: 2026–2030.

IX. Analiza przemocy domowej w Lidzbarku Warmińskim w latach 2018-2024

1. Liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” w latach 2018 – 2024 wszczynających procedurę „Niebieskie Karty” w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński.

	Liczba formularzy „Niebieska Karta - A” WSZCZYNAJĄCYCH procedurę „Niebieskie Karty” (nie obejmuje procedur innych ZI)							Liczba formularzy „Niebieska Karta-A” WSZCZYNAJĄCYCH procedurę „Niebieskie Karty” w których wskazano, że osobą doznającą przemocy domowej jest osoba niepełnoletnia (do 18 r.ż.)						
Rok	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Ogółem	42	50	39	28	37	42	32	0	4	1	3	4	6	6
wypełnione przez przedstawicieli MOPS	12	3	10	6	12	17	4	0	0	0	0	1	3	2
wypełnione przez przedstawicieli Policji	30	44	28	22	25	25	26	0	3	1	3	3	3	2
wypełnione przez przedstawicieli Żandarmerii Wojskowej	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
wypełnione przez przedstawicieli Oświaty	0	3	0	0	0	0	2	0	1	0	0	0	0	2
wypełnione przez przedstawicieli ochrony zdrowia	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
wypełnione przez przedstawicieli MKRPA	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
wypełnione przez przedstawicieli organizacji pozarządowych	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Z powyższej tabeli wynika, że najczęściej procedura „Niebieskie Karty” wszczynana jest przez Policję i obejmuje przedział 67% - 88% wszczętych procedur w okresie ostatnich 7 lat.

Na drugim miejscu pod względem liczby wszczynanych procedur jest Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, mieszczący się w przedziale 6% - 40% wszczętych procedur w okresie ostatnich 7 lat.

Natomiast w okresie ostatnich 7 lat (2018 – 2024) do sporadycznych przypadków należało wszczęcie procedury przez pozostałych przedstawicieli podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej. W okresie 7 lat przedstawiciele Oświaty wszczęli 5 procedur, MKRPA – 1 procedurę. Ochrona zdrowia nie wszczęła w okresie ostatnich 7 lat ani jednej procedury „Niebieskie Karty”.

Nasuwa się pytanie o podejmowane działania zmierzające do zapobiegania i zmniejszenia skali zjawiska przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński przez przedstawicieli, zwłaszcza ochrony zdrowia, MKRPA i oświaty. Należy zauważyć, że są to istotne służby w przeciwdziałaniu przemocy domowej, mogące mieć realny wpływ na pomoc osobom doznającym przemocy domowej.

2. Liczba realizowanych procedur „Niebieska Karta” w danym roku w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński łącznie z procedurami z poprzednich lat, które nie zostały zakończone (procedury powtarzają się w rodzinie).

Rok	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
	0	0	0	0	0	0	0
	1	1	2	2	2	2	2
	8	9	0	1	2	3	4
Ogółem	80	84	72	49	58	73	71

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Wszystkie działania realizowane w ramach procedury „Niebieskie Karty” są dokumentowane w formie pisemnej i przechowywane w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej. Powyższa tabela wskazuje ile w danym roku było realizowanych procedur, z uwzględnieniem procedur w przypadku zmiany miejsca zamieszkania osób objętych tymi działaniami oraz procedur powtarzających się w rodzinie.

3. Liczba rodzin objętych procedurą „Niebieska Karta” w danym roku w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński łącznie z rodzinami z poprzednich lat, gdzie nie zostały zakończone procedury.

Rok	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
	0	0	0	0	0	0	0
	1	1	2	2	2	2	2
	8	9	0	1	2	3	4
Ogółem	74	79	66	46	52	62	65

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Dane w tabeli wskazują liczbę rodzin objętych procedurą „Niebieskie Karty” w danym roku. Dane liczbowe nie powtarzają prowadzonych procedur u tych samych rodzin.

4. Liczba posiedzeń grup diagnostyczno-pomocowych.

Rok	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Ogółem	172	196	190	159	184	220	284

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Jak wynika z powyższej tabeli z roku na rok rośnie liczba posiedzeń grup diagnostyczno-pomocowych. Ilość posiedzeń wynika z problemów występujących w indywidualnych przypadkach prowadzonych procedur „Niebieskie Karty”. Problemy występujące u osób objętych procedurą są bardzo złożone i trudne, wymagające współdziałania różnych służb, by skutecznie pomóc osobom doświadczającym przemocy domowej i zapobiec dalszej eskalacji przemocy domowej.

5. Liczba osób objętych działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”.

Rok	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Dorośli	169	172	150	116	115	134	130
Dzieci	78	82	67	46	48	66	73
Ogółem	247	254	217	162	163	200	203

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

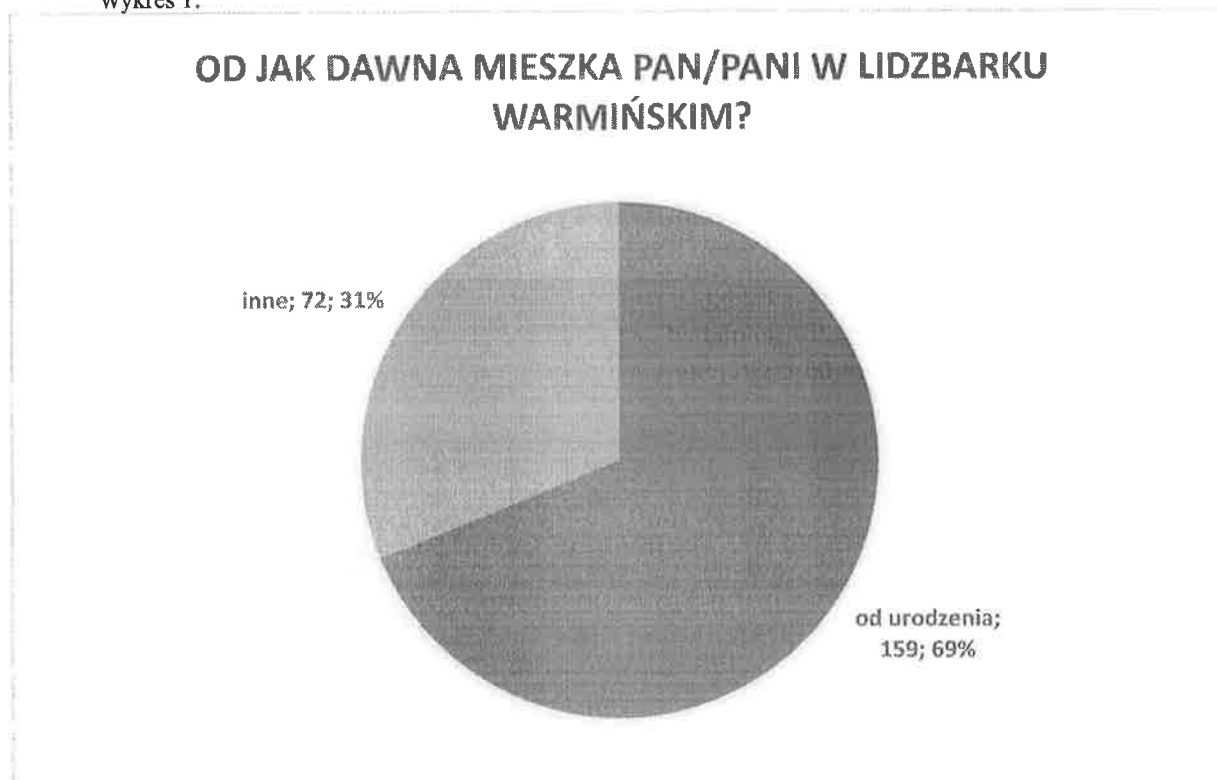
Niepokojącym zjawiskiem jest to, że w okresie ostatnich 7 lat w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński 460 dzieci objętych było działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”. Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy domowej wszystkie dzieci mogły doznawać przemocy domowej, ponieważ posiadały wiedzę na temat sytuacji w rodzinie, bądź widziały akty przemocy.

W analizowanym okresie objęto 986 osób różnymi działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”. Przede wszystkim byli to rodzice tych 460 dzieci. Należy podkreślić, że główny ciężar pracy z rodziną wieloproblemową, pracy z osobami doświadczającymi przemocy domowej, korygowania postaw i zachowań osób stosujących przemoc domową czy pomocy dziecku krzywdzonemu, ponosi Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej.

X. Diagnoza przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński

1. Struktura badanej grupy dorosłych osób.

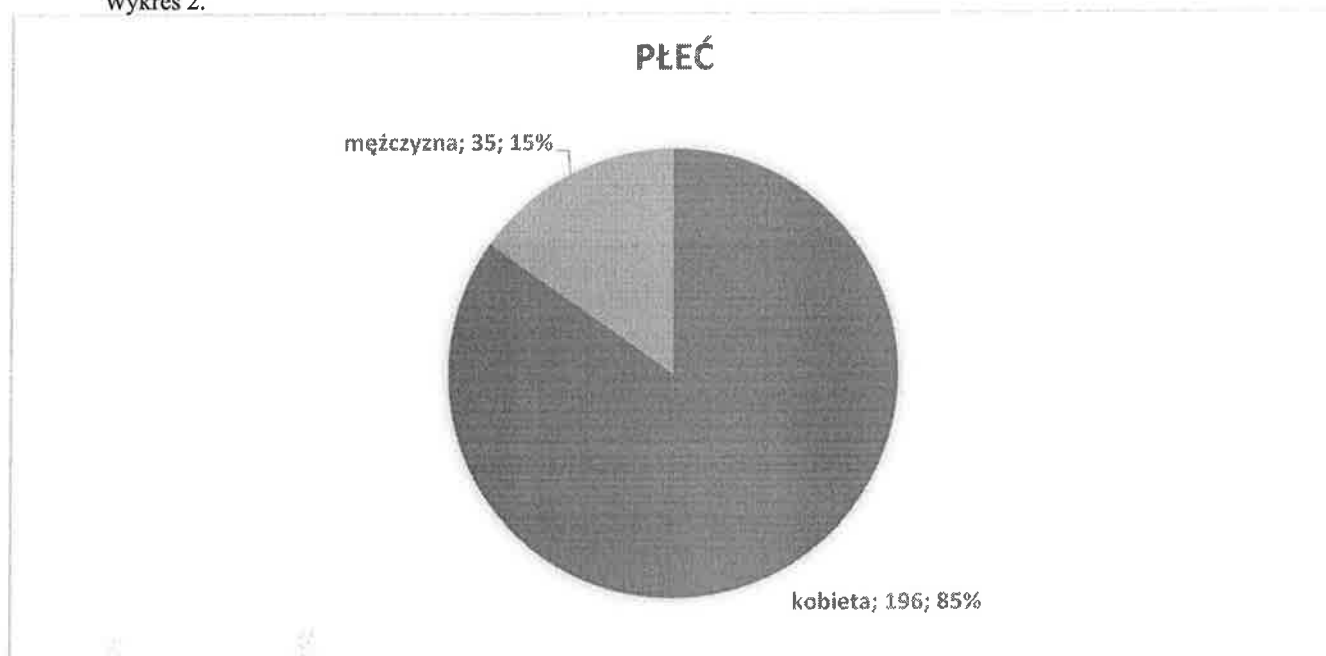
Wykres 1.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

W badaniu wzięło udział 231 mieszkańców Lidzbarka Warmińskiego. Spośród nich mieszka od urodzenia w Lidzbarku Warmińskim 69% badanych. Pozostali badani mieszkają w Lidzbarku Warmińskim ponad 5 lat - 29% badanych, a mniej niż 5 lat mieszka 2% badanych.

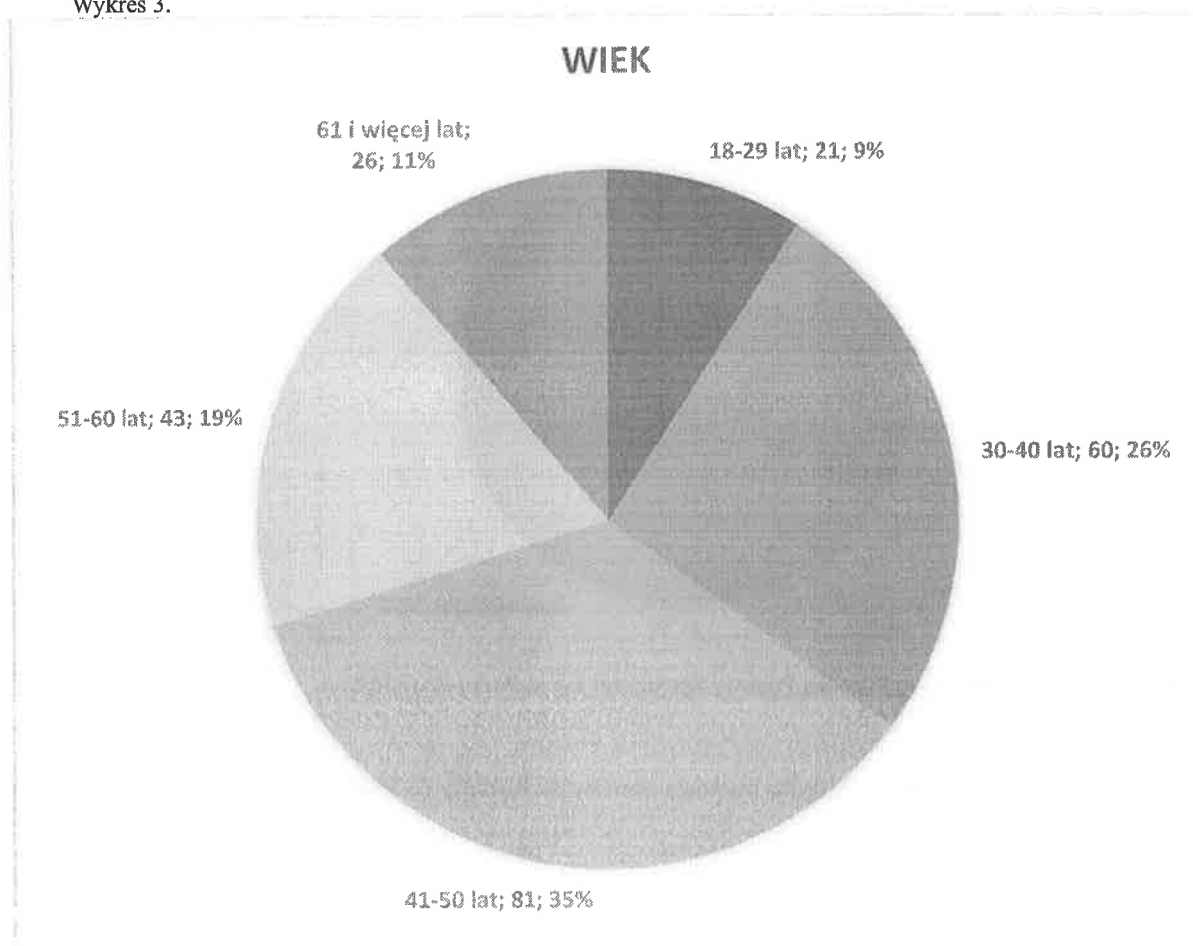
Wykres 2.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Zdecydowaną większość uczestników badania stanowiły kobiety (85%). Natomiast mężczyzn wzięło udział 15%.

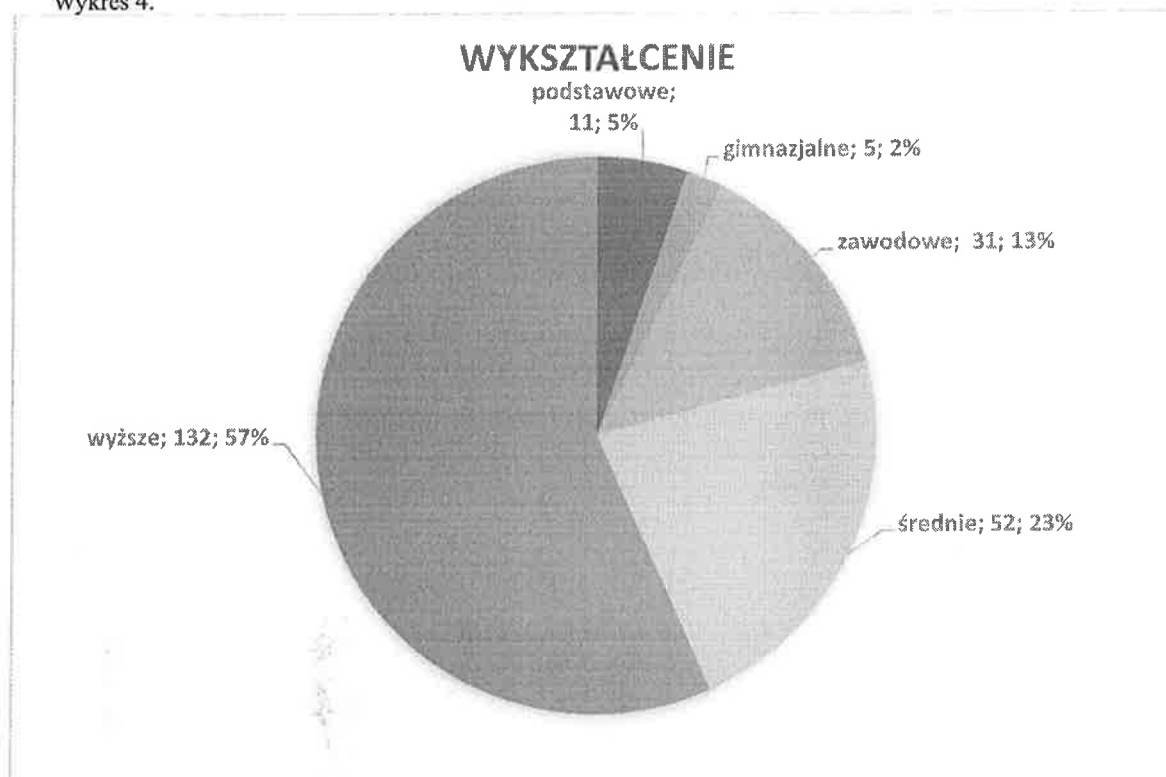
Wykres 3.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Najliczniejszą grupą wśród respondentów stanowiły osoby w wieku 41–50 lat - 35% badanych oraz w wieku 30-40 lat – 26% badanych. Najmniejszy udział badanych wiekowo obejmował 18-29 lat (9 %) oraz 61 lat i powyżej (11%).

Wykres 4.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

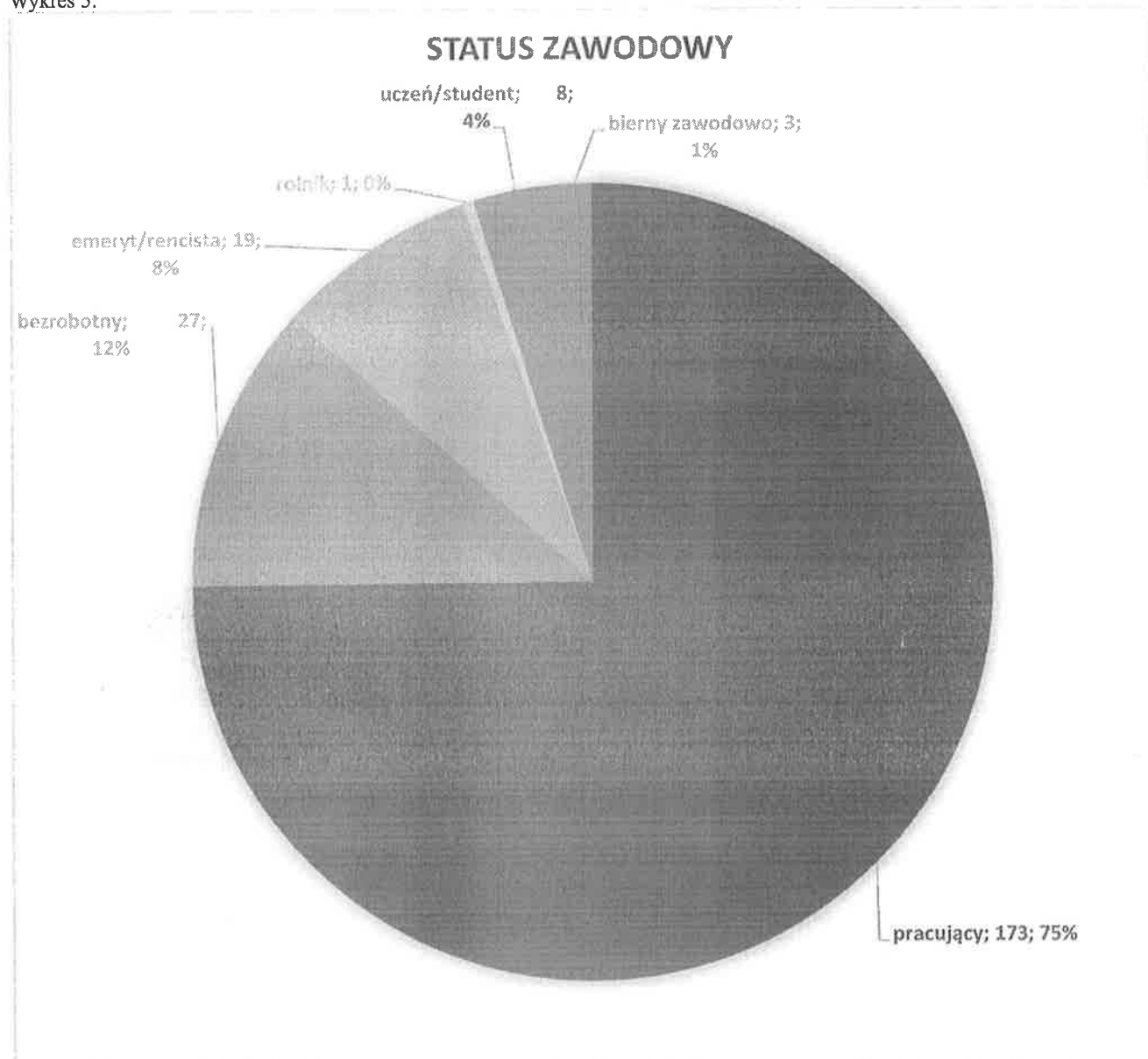
W badaniu wzięło udział 57 % osób z wyższym wykształceniem, co może świadczyć o tym, że:

- osoby lepiej wykształcone częściej uczestniczą w badaniach społecznych i wykazują większe zaangażowanie obywatelskie,
- wyższym poziomie świadomości na temat zjawiska przemocy domowej oraz znajomości instytucji pomocowych.

Relatywnie mniejszy udział osób z wykształceniem zawodowym (13%) oraz podstawowym/gimnazjalnym (7%) może oznaczać:

- mniejsze zainteresowanie problemem przemocy domowej,
- mniejsze zaufanie lub dystans wobec instytucji prowadzących działania pomocowe,
- możliwy niższy poziom wiedzy na temat przemocy i procedur pomocowych.

Wykres 5.

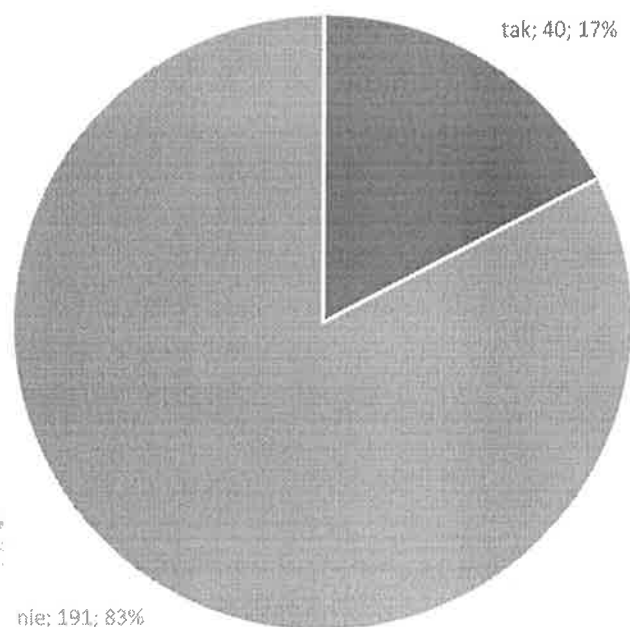
Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim

Osoby, które wzięły udział w badaniu stanowiły:

- 75 % osób pracujących,
- 12% osób bezrobotnych,
- 8% emerytów/rencistów,
- 3% uczniów/studentów,
- 1% biernych zawodowo,
- 1 % rolnik.

Wykres 6.

Korzystający ze wsparcia ośrodka pomocy społecznej

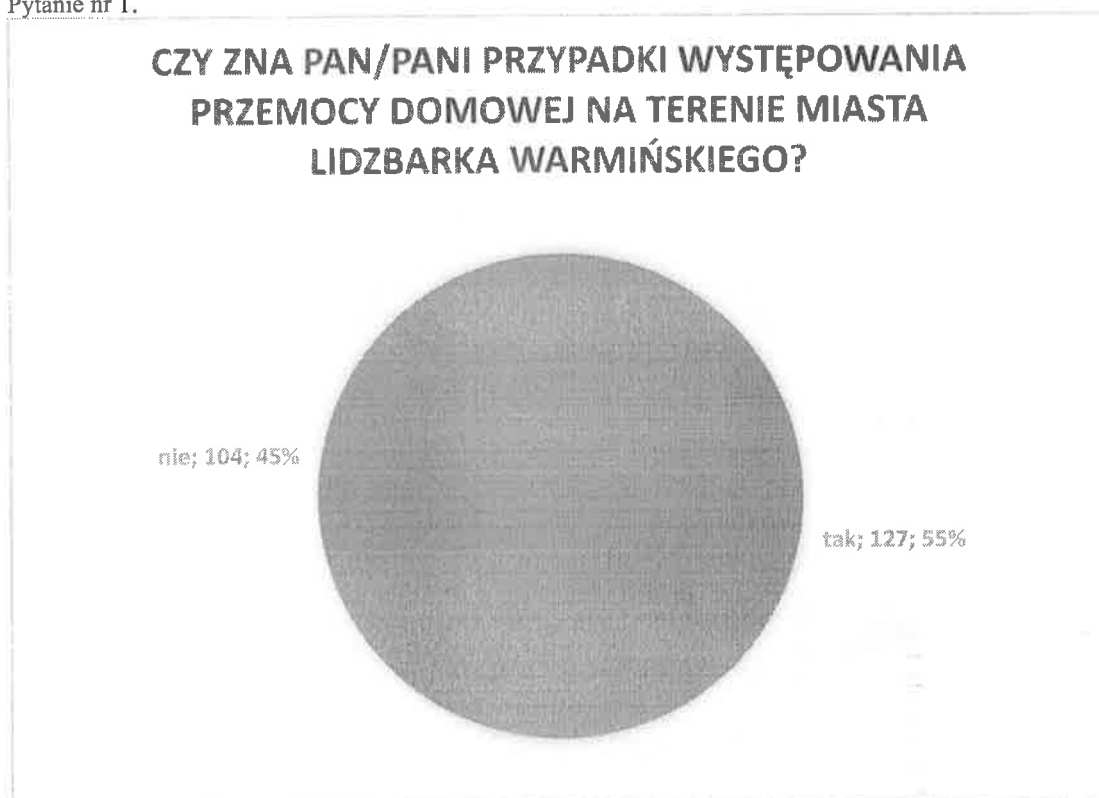

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Spośród osób badanych 83% nie korzysta ze wsparcia Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, a 17% badanych korzysta ze wsparcia tej instytucji.

2. Analiza przemocy z perspektywy osób dorosłych – interpretacja wyników oraz wnioski.

Pytanie nr 1.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim

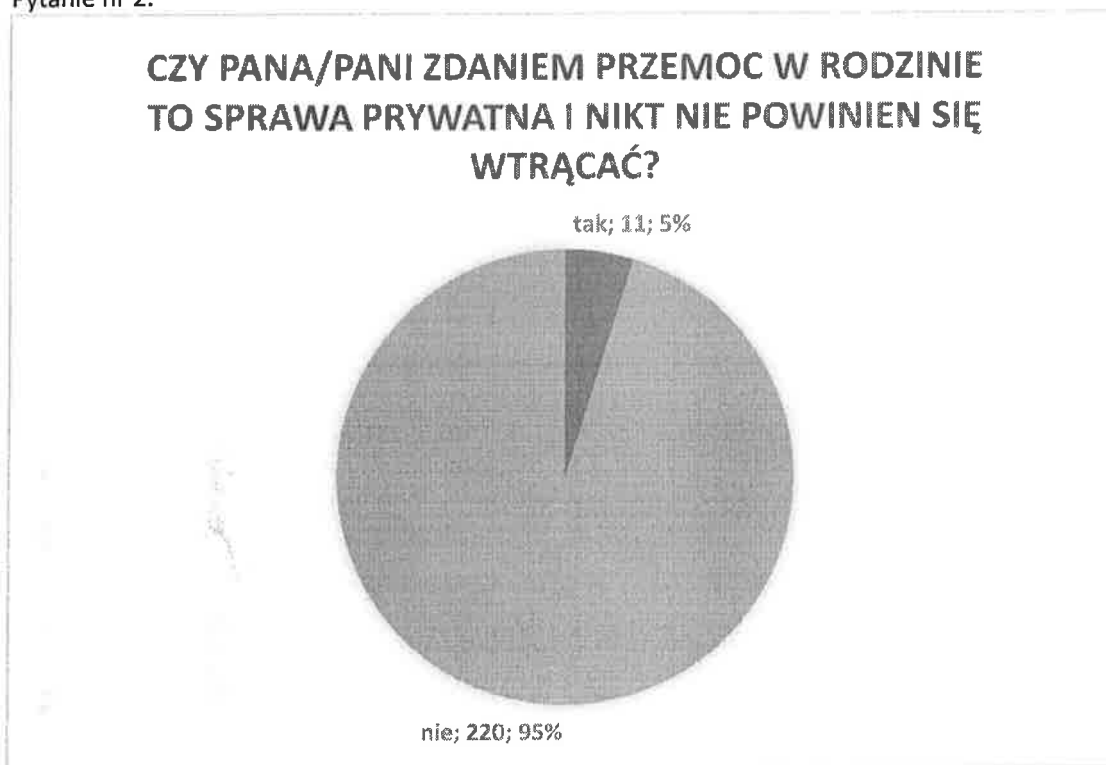
Interpretacja wyników:

Ponad połowa badanych (55%) zna przypadki występowania przemocy domowej w Lidzbarku Warmiński. Odpowiedzi ankietowanych wskazują, że przemoc nie jest zjawiskiem odosobnionym, ale występuje na tyle często, że mieszkańcy zauważają lub słyszą o nim. Jednocześnie to sygnał, że problemu nie można ignorować. Duża liczba mieszkańców decyduje się mówić o przemocy, potrafi rozpoznać ją i nazwać, co z kolei przełamuje tabu i sprzyja działaniom pomocowym. Natomiast 45% badanych nie zna przypadków występowania przemocy domowej w Lidzbarku Warmińskim. Wynik ten oznacza, że 45% ankietowanych osób nie słyszało ani nie zna żadnego konkretnego przypadku przemocy domowej w swoim otoczeniu, np. wśród sąsiadów, znajomych, rodziny czy też w lokalnych mediach. Odpowiedź ankietowanych może sugerować, że mogą nie rozpoznawać mniej oczywistych form przemocy, takich jak przemoc psychiczna, ekonomiczna czy emocjonalna. W związku z tym mogą nie klasyfikować pewnych zachowań jako „zachowania przemocowe” i dlatego nie zgłaszają czegoś, co faktycznie ma miejsce. Dla wielu osób przemoc domowa może być nadal tematem wstydlivym i ukrywanym, dlatego nawet jeśli występuje, to nie jest publicznie ujawniana. Fakt, że niemal połowa badanych nie zna żadnego przypadku występowania przemocy domowej nie musi oznaczać, że przemoc nie występuje.

Wnioski:

1. Społeczność lokalna dostrzega problem przemocy domowej (55%).
2. Istnieje duża otwartość i świadomość mieszkańców na temat przemocy domowej.
3. Duża część mieszkańców (45%) nie zna przypadków przemocy domowej.

Pytanie nr 2.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

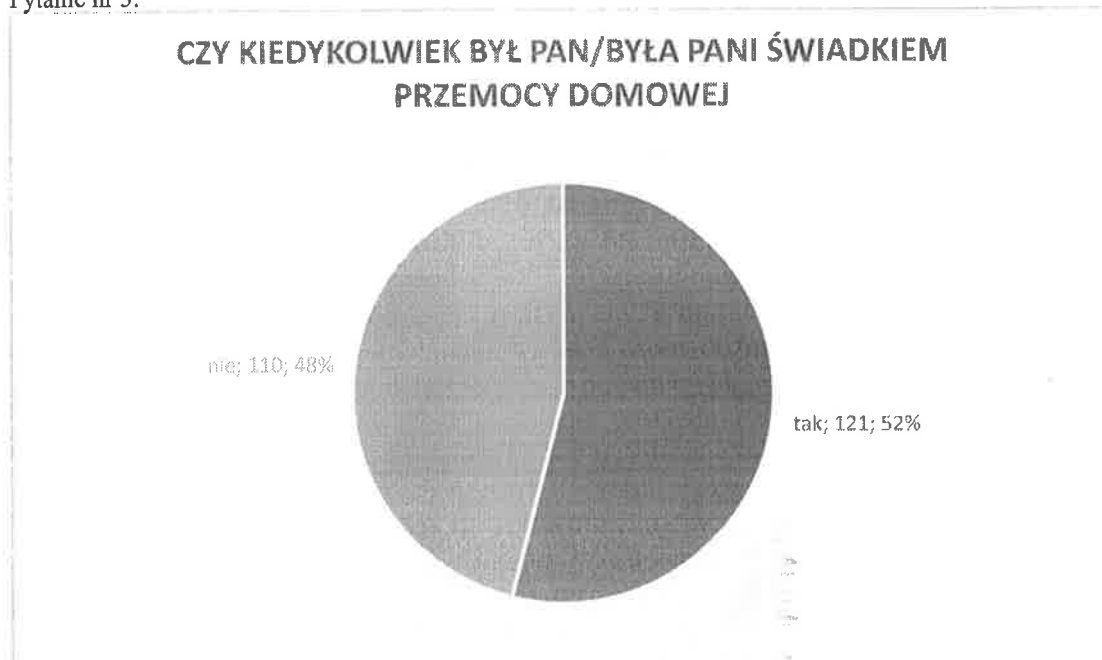
Badane osoby zdecydowanie opowiedzieli się za ujawnianiem przemocy domowej.

Aż 95% respondentów uznaje, że przemoc domowa nie powinna być traktowana jako prywatna sprawa rodzinna i wymaga reakcji. Mieszkańcy Lidzbarka Warmińskiego rozumieją konieczność interwencji zewnętrznej, np. Policji, Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, sąsiadów czy sądów. Tak wysoka aprobatą ankietowanych sugeruje, że mieszkańcy akceptują reagowanie na przemoc jako coś właściwego, a nie „wtrącanie się w cudze sprawy”. W przyszłości może to przekładać się na większą gotowość do zgłaszania przemocy lub udzielania wsparcia osobom doświadczającym przemocy domowej. Ten wynik może być efektem dotychczasowych kampanii społecznych, działań organizacji pozarządowych, samorządowych i edukacji, które promują hasła typu „Przemoc to nie sprawa prywatna”. Wynik wskazuje to na pozytywny kierunek zmian w postrzeganiu przemocy w przestrzeni publicznej. Skoro większość mieszkańców uważa, że należy reagować na przemoc, warto dawać ludziom narzędzia: gdzie dzwonić, co mówić, jak pomagać.

Wnioski:

1. Mieszkańcy Lidzbarka Warmińskiego zdecydowanie opowiedzieli się za reagowaniem na przemoc domową.

Pytanie nr 3.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

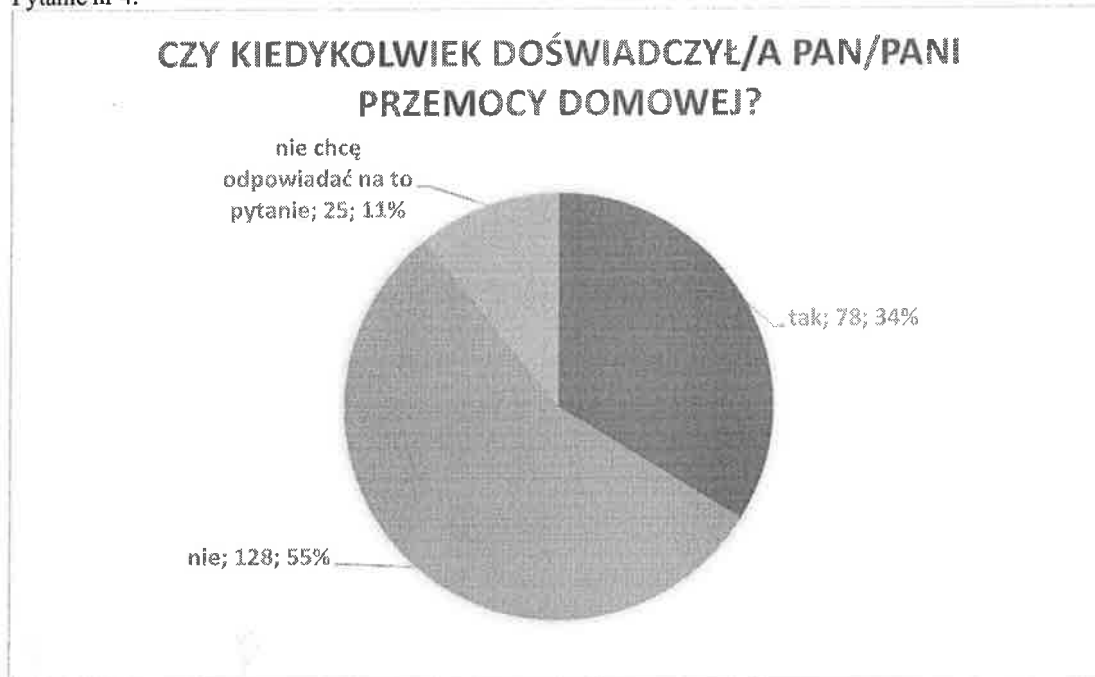
Ponad połowa badanych (52%) była świadkiem przemocy domowej.

Wynik wskazuje, że przemoc domowa nie jest jednostkowym ani rzadkim przypadkiem. Jeśli ponad połowa badanych widziała lub słyszała o przemoc, a mimo to zjawisko trwa, może to oznaczać, że brakuje skutecznych mechanizmów reagowania, a osoby doznające przemocy domowej nie otrzymują wystarczającej pomocy. Natomiast świadkowie przemocy nie wiedzą, jak i gdzie zgłaszać przemoc. Świadkowie przemocy domowej są kluczowymi postaciami w przeciwdziałaniu przemocy domowej i jej zatrzymaniu, ponieważ mogą uratować komuś zdrowie lub życie. Jednak, aby tak się stało muszą wiedzieć jak reagować bezpiecznie, do jakich instytucji się zwrócić oraz to, że ich reakcja ma znaczenie. Natomiast to, że 48% osób nie była świadkiem przemocy domowej nie oznacza, że do przemocy nie dochodzi. Część mieszkańców mogła nie rozpoznać przemocy jako przemoc, szczególnie jeśli postrzega ją jako „kłótnię rodzinną” lub „trudną sytuację”. W mniejszych społecznościach, takich jak Lidzbark Warmiński, może funkcjonować silna norma nieingerowania w „sprawy rodzinne”, co dodatkowo utrudnia identyfikację i reakcję na przemoc.

Wnioski:

1. Ponad połowa mieszkańców (52%) była świadkiem przemocy domowej.
2. Blisko połowa mieszkańców (48%) nie była świadkiem przemocy domowej.

Pytanie nr 4.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Większość ankietowanych (55%) deklaruje, że nie doświadczyło przemocy domowej. To pozytywny sygnał, że ponad połowa badanych nie miała bezpośredniego kontaktu z przemocą domową. Jednak nie oznacza to braku problemu w społeczności lidzbarskiej, gdyż co trzecia osoba (34%) doświadczyła przemocy, a być może nadal mogą mieszkać z osobą stosującą przemoc domową. Tak wysoki odsetek osób, które doświadczyły lub doświadczenia przemocy domowej świadczy o konieczności systemowego podejścia do tego problemu. Dane te stanowią istotny sygnał dla instytucji publicznych i organizacji społecznych o pilnej potrzebie podejmowania skoordynowanych działań.

Biorąc pod uwagę odmowę 11% ankietowanych na temat doświadczania przemocy domowej może świadczyć o strachu lub niepewności, np. obawa przed ujawnieniem przemocy nawet anonimowo, wstydzie, poczuciu winy lub braku zaufania do instytucji. Braku wiedzy, czy dana sytuacja była przemocą może powstrzymywać świadków przemocy do zgłaszania tego faktu.

Możliwe, że część osób z 11% grupy również doświadczyła przemocy domowej, ale nie chce o tym mówić. Dlatego wynik osób, które doświadczyły przemocy domowej (34%) może być zaniżony.

Odpowiedź 11% respondentów jest ostrzegawczy. To ważny sygnał, że temat nadal jest trudny, stygmatyzujący i budzący lęk.

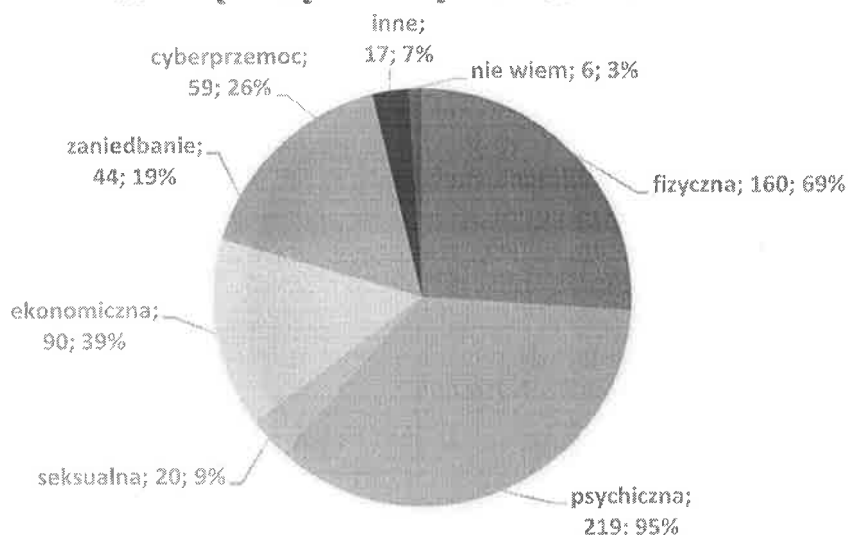
Sam fakt, że ludzie nie chcą mówić o przemoc, oznacza, że potrzebne są działania budujące zaufanie i świadomość mieszkańców o konsekwencjach życia w przemoc.

Wnioski:

1. Większa część osób (55%) nie doświadczyła przemocy domowej.
2. Ponad co trzecia osoba doświadczyła przemocy domowej (34%).
3. Blisko co 10 osoba nie chce odpowiadać na pytanie, czy doświadczyła przemocy domowej.

Pytanie nr 5.

JAKIE FORMY PRZEMOCY PANA/PANI ZADANIEM WYSTĘPUJĄ NAJČĘŚCIEJ W RODZINACH?

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Zdecydowana większość badanych wskazała, że najczęściej w rodzinach występuje przemoc psychiczna (95%), fizyczna (69%) i ekonomiczna (39 %). Jednocześnie odpowiedzi ankietowanych potwierdzają, że przemoc domowa ma zróżnicowany charakter.

Przemoc psychiczna jest zdecydowanie najczęstszą formą przemocy, obejmująca działania takie jak wyzywiska, oskarżanie, poniżanie, krytykowanie, ciągłe niepokoienie, wyśmiewanie, które mają poważne konsekwencje dla zdrowia psychicznego i emocjonalnego. Tak wysoki odsetek odpowiadających może wskazywać na dużą świadomość społeczną w zakresie tej formy przemocy, ale jednocześnie na jej powszechność i trudność w identyfikowaniu oraz przeciwdziałaniu.

Przemoc fizyczną czyli bezpośredniego stosowania siły doświadcza 69% badanych, co stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa tych osób.

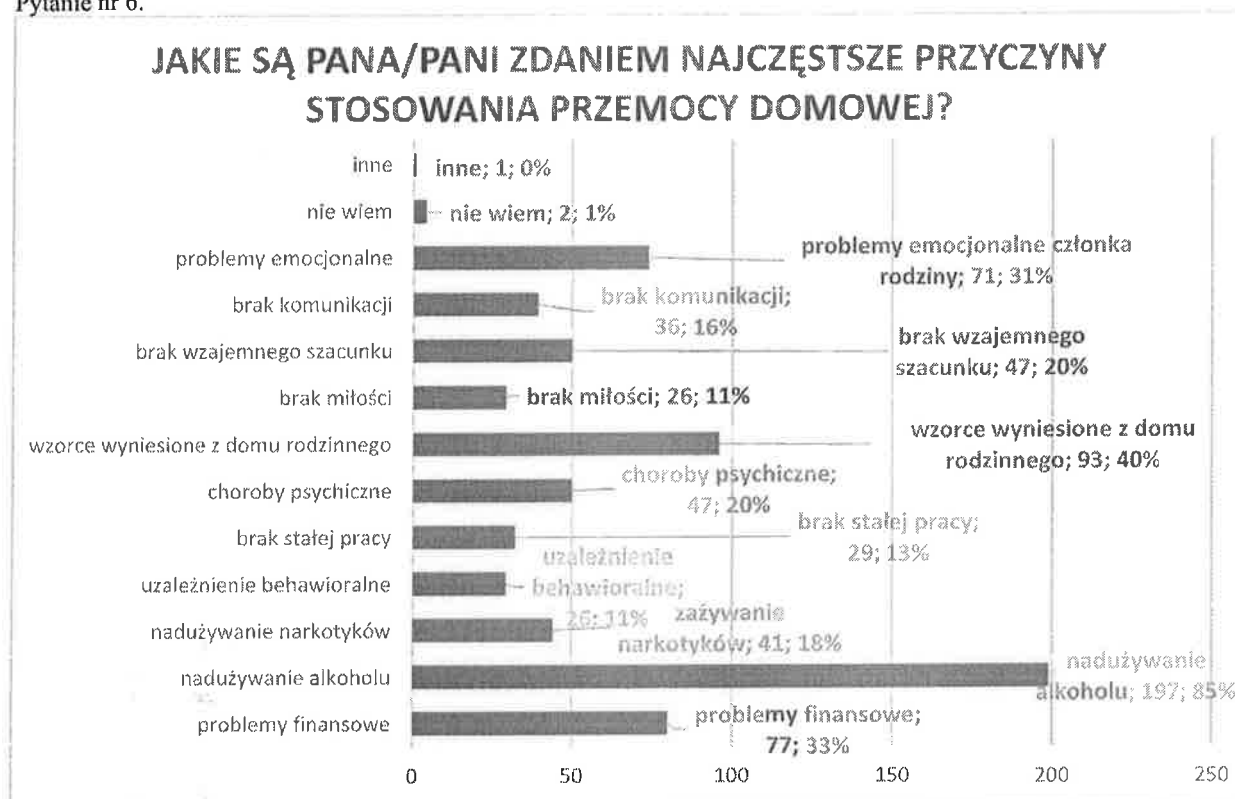
Przemoc ekonomiczna obejmująca, m.in. nielożenie na utrzymanie osób lub mieszkania, braku dostępu do wspólnych środków finansowych, wydzielania pieniędzy, niealimentacja została zgłoszona przez 39% respondentów. Choć jest mniej powszechna niż dwie pierwsze wymienione formy przemocy, pełni istotną rolę w systemie przemocy jako narzędzie kontroli i dominacji.

Wyniki badań podkreślają na konieczność podejmowania kompleksowych działań przeciwdziałających przemocy domowej, uwzględniających wszystkie formy przemocy. Szczególną uwagę należy zwrócić na przemoc psychiczną, która mimo, że często niewidoczna, ma głęboki wpływ na nasze życie.

Wnioski:

1. Zdecydowanie ankietowani wskazali, że najczęściej występuje przemoc psychiczna (95%).
2. Przemoc fizyczna (69%) również jest bardzo powszechna, ale rzadziej wskazywana niż psychiczna.
3. Przemoc ekonomiczna (39%) choć rzadziej dostrzegana, wciąż dotyka znaczącej części rodzin.

Pytanie nr 6.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim

Interpretacja wyników:

Badania ujawniają, że respondenci wskazują na kilka głównych przyczyn stosowania przemocy domowej. Aż 85% badanych uznaje nadużywanie alkoholu za kluczowy czynnik prowokujący przemoc. Alkohol obniża hamulce społeczne i zdolność samokontroli, co znacząco zwiększa ryzyko agresji w rodzinie. Tak wysoki wynik sugeruje, że społeczeństwo dostrzega silny związek między uzależnieniem, a przemocą domową.

Ponadto 40% respondentów podkreśla wpływ wzorców wyniesionych z domu rodzinnego, co świadczy o mechanizmie przekazywania przemocy z pokolenia na pokolenie. To wskazuje na konieczność działań profilaktycznych i edukacyjnych, które mogłyby przerwać ten negatywny cykl.

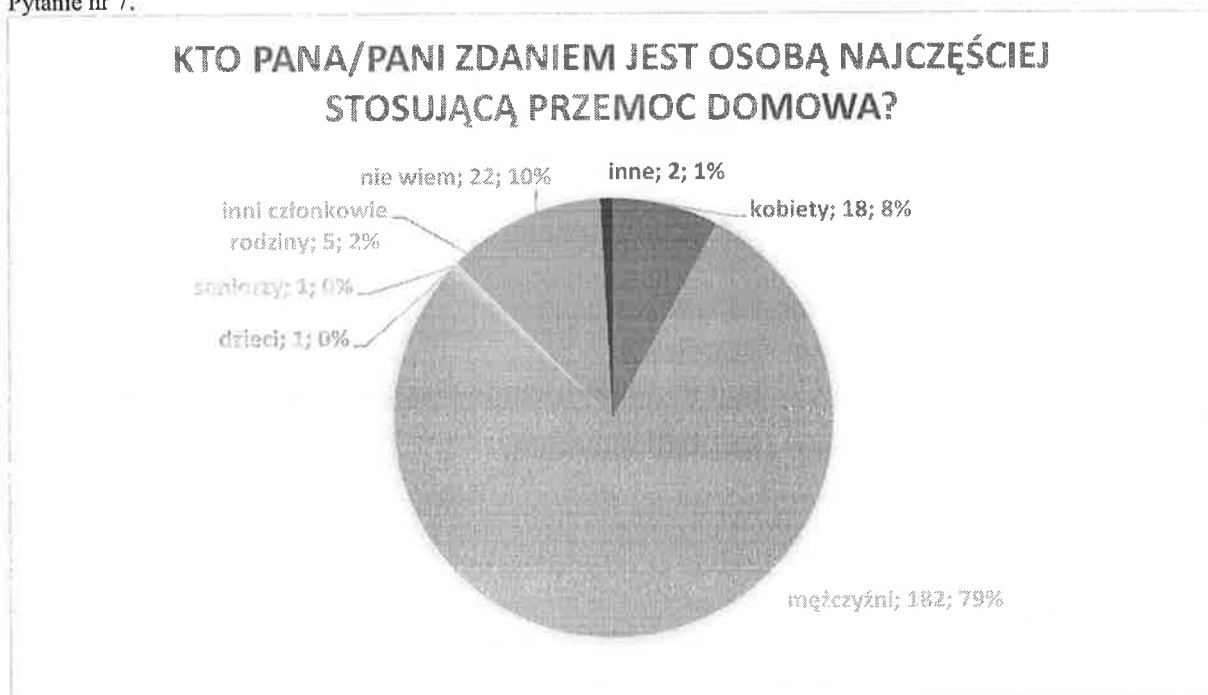
Problemy finansowe zostały wskazane przez 33% badanych jako istotny czynnik nasilający napięcia i konflikty rodzinne. Stres związany z trudnościami materialnymi może prowadzić do eskalacji przemocy.

Wreszcie 31% respondentów zwraca uwagę na problemy emocjonalne członków rodziny, takie jak zaburzenia psychiczne czy emocjonalne, które mogą przyczyniać się do występowania agresji. Nierozwiązane konflikty wewnętrzne, labilność emocjonalna czy trudności w radzeniu sobie ze stresem mogą skutkować agresją wobec innych domowników.

Wnioski:

1. Przemoc domowa ma charakter wieloczynnikowy, ale najczęściej badani kojarzą ją z uzależnieniem od alkoholu.
2. Znaczącą rolę odgrywają czynniki środowiskowe i psychologiczne, takie jak wychowanie w rodzinie z przemocą oraz nieradzenie sobie z emocjami.
3. Problemy ekonomiczne, choć nie najczęstsze, są istotnym czynnikiem ryzyka, wskazującym na potrzebę szerszego spojrzenia na kontekst życia rodzinnego

Pytanie nr 7.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Wyniki badania wskazują, że zdecydowana większość respondentów (79%) uważa, iż to mężczyźni są najczęstszymi sprawcami przemocy domowej. Zaledwie 8% badanych wskazało kobiety jako osoby stosujące przemoc domową. Ten rezultat potwierdza powszechny obraz przemocy domowej, gdzie mężczyźni częściej wykazują zachowania agresywne wobec członków rodziny.

Przy interpretacji wyników należy wziąć pod uwagę, że w badaniu wzięło 85% kobiet, a mężczyzn zaledwie 15%. Taka dysproporcja może prowadzić do przekłamanych wyników, błędnych interpretacji i ostatecznie błędnych wniosków. Dlatego w kolejnych badaniach, gdzie potrzebna jest reprezentatywność, warto dążyć do równomiernego rozkładu płci w grupie badanej.

Część badanych (10%) nie potrafi określić, kto najczęściej stosuje przemoc. Może to wynikać z braku wiedzy na temat przemocy domowej, tabu społecznego, unikania odpowiedzialności lub braku refleksji nad problemem.

Respondenci dostrzegają także inne formy przemocy, niekoniecznie ze strony mężczyzn czy kobiet. Są to, np. inni członkowie rodziny lub seniorzy.

Analizując tylko odpowiedzi mężczyzn (15% badanych) otrzymaliśmy następujące wyniki:
Osobami najczęściej stosującymi przemoc domową w opinii mężczyzn są:

- mężczyźni 51%
- nie wiem 20%
- kobiety 14%
- inni członkowie rodziny 6%
- seniorzy 3%
- inne osoby 3 %

Świadomość mężczyzn, że to oni są głównymi sprawcami przemocy domowej jest pozytywnym sygnałem. To może sprzyjać podejmowaniu działań naprawczych i programów profilaktycznych. Jednak wysoki odsetek odpowiedzi "nie wiem", wskazuje na konieczność edukacji mężczyzn na ten temat. Powodem może być brak wystarczającej wiedzy lub odwagi, by otwarcie mówić o tym problemie.

Część mężczyzn wskazuje kobiety jako sprawczynie przemocy domowej, co może świadczyć o potrzebie uważniejszego przyjrzenia się zjawiskom takim jak przemoc wzajemna czy reakcje obronne, ale też o możliwości występowania stereotypów lub prób przerzucenia winy. Przemoc nie ogranicza się tylko do pary partnerskiej. Dostrzegane są przez mężczyzn też inne relacje rodzinne jako potencjalne źródła przemocy.

Analizując tylko odpowiedzi kobiet (85% badanych) otrzymaliśmy następujące wyniki:
Osobami najczęściej stosującymi przemoc domową w opinii kobiet są:

- mężczyźni 82%
- kobiety 8%
- nie wiem 8%
- dzieci 1%
- inni członkowie rodziny 1%
- seniorzy 0%
- inne osoby 0%

Kobiety znacznie częściej niż mężczyźni identyfikują mężczyzn jako sprawców przemocy domowej (82% vs. 51%)

To może oznaczać, że kobiety mają większą świadomość problemu, są bardziej skłonne do nazywania przemocy po imieniu.

Mniejszy udział kobiet w odpowiedzi „nie wiem” sugeruje, że kobiety mają bardziej ugruntowane przekonania na temat źródeł przemocy domowej, co może wynikać z osobistych doświadczeń, rozmów z innymi kobietami lub udziału w kampaniach edukacyjnych.

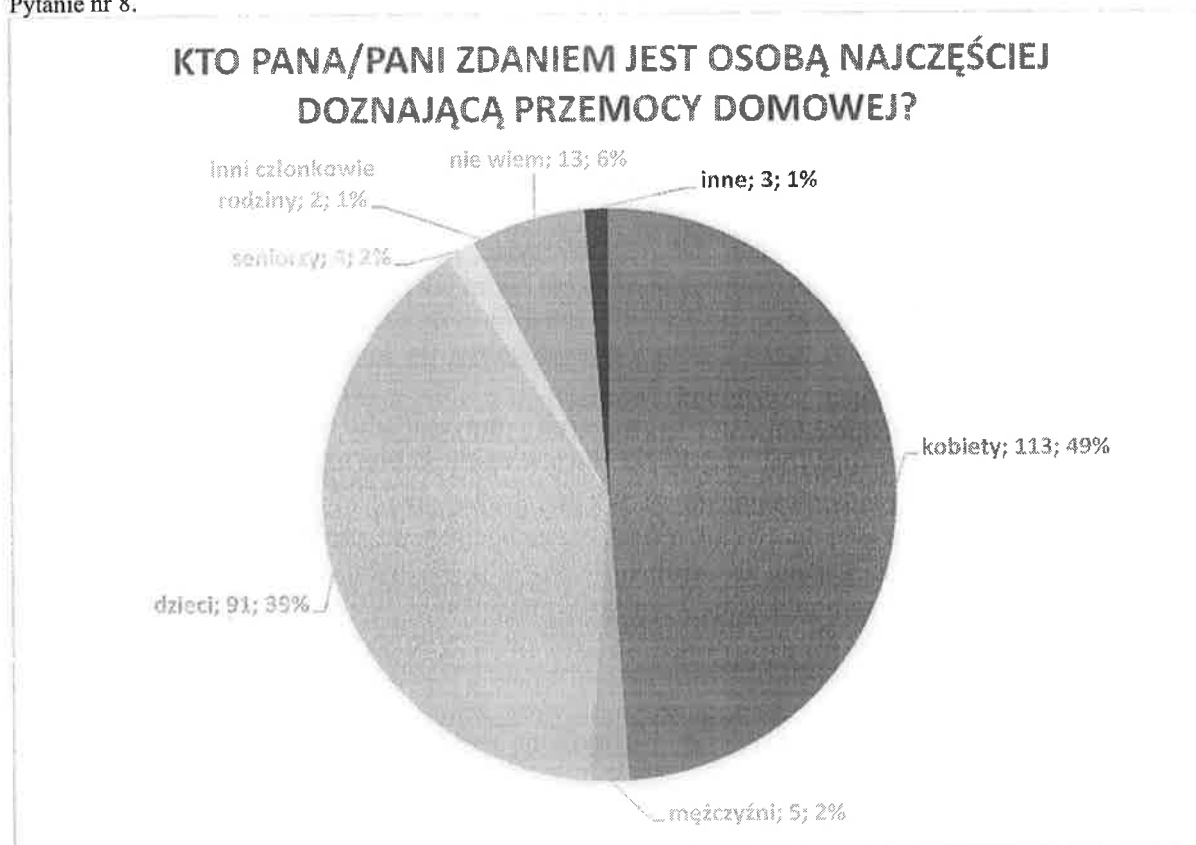
Obie grupy (mężczyźni i kobiety) wskazują głównie na mężczyzn jako sprawców przemocy domowej, ale kobiety robią to znacznie bardziej zdecydowanie.

Wnioski:

1. Pomimo, że większość badanych (79%) uważa mężczyzn za sprawców przemocy domowej, w rzeczywistości wynik ten może nie odzwierciedlać obecnego stanu sytuacji dotyczącej kto najczęściej stosuje przemoc domową w Lidzbarku Warmińskim.
2. W kolejnych badaniach, gdzie potrzebna jest reprezentatywność, warto dążyć do równomiernego rozkładu płci w grupie badanej.
3. Świadomość mężczyzn, że to mężczyźni są głównymi sprawcami przemocy domowej jest pozytywnym sygnałem. To może sprzyjać podejmowaniu działań naprawczych i programów profilaktycznych wobec tej grupy osób.
4. Wysoki odsetek "nie wiem" wskazuje na konieczność dalszej edukacji społecznej na temat przemocy domowej, ponieważ brakuje wiedzy lub odwagi, by otwarcie mówić o tym problemie.

5. Część mężczyzn wskazuje kobiety jako sprawczynie, co może świadczyć o potrzebie uważniejszego przyjrzenia się zjawiskom takim jak przemoc wzajemna czy reakcje obronne, ale też o możliwości występowania stereotypów lub prób przerzucenia winy.
6. Przemoc nie ogranicza się tylko do pary partnerskiej, gdyż dostrzegane są przez ankietowanych też inne relacje rodzinne jako potencjalne źródła przemocy.

Pytanie nr 8.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

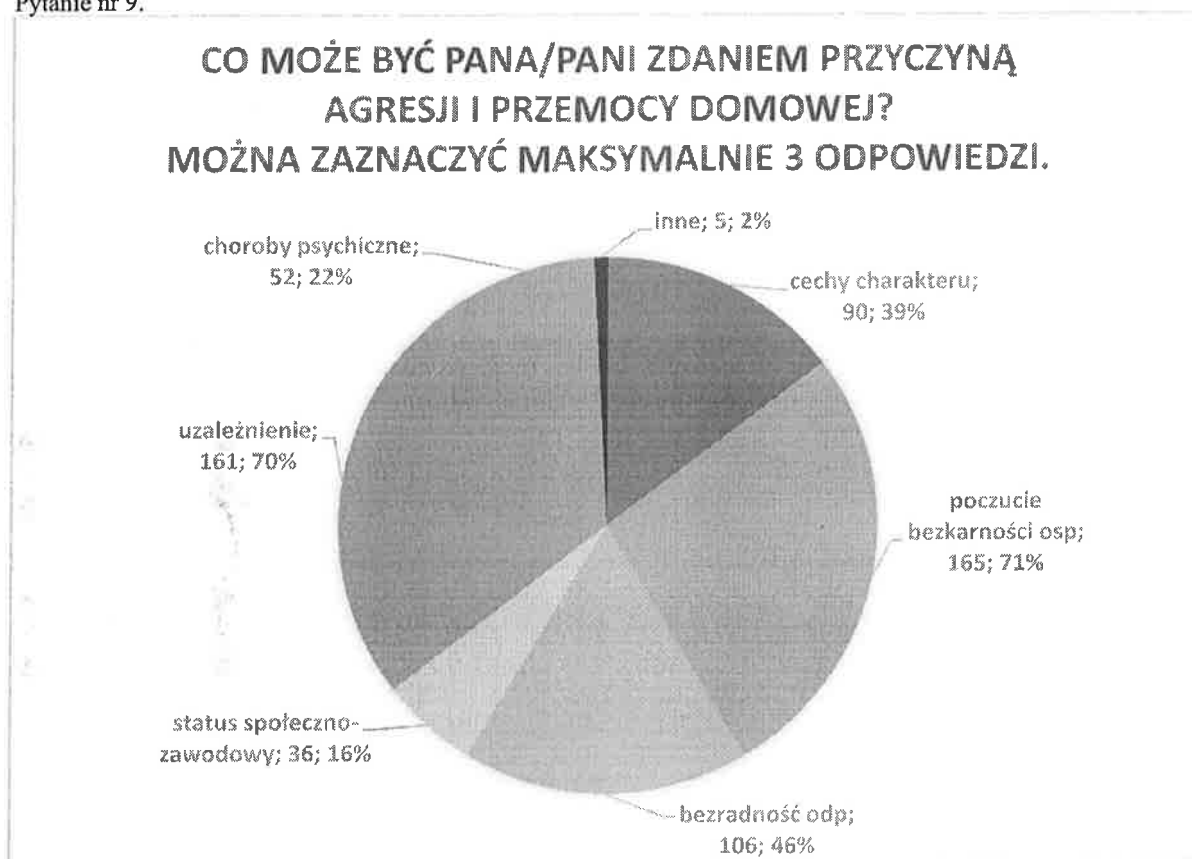
Badanie wykazało, że według opinii respondentów, kobiety są najczęstszą grupą doświadczającą przemocy domowej (49%), a następnie dzieci (39%). Głównie kobiety postrzegane są jako osoby doznające przemocy domowej. Na drugim miejscu dzieci są postrzegane jako znacząca grupa zagrożona przemocą. Zaniżone postrzeganie mężczyzn jako osoby doznające przemocy domowej może świadczyć o stereotypach płciowych, które utrudniają mężczyznom zgłaszanie przypadków przemocy i uzyskanie pomocy. Niska liczba odpowiedzi „nie wiem” sugeruje, że temat przemocy domowej jest obecny w świadomości społecznej, lecz może być postrzegany w sposób uproszczony lub stereotypowy.

Wnioski:

1. Społeczna percepcja przemocy domowej jest silnie związana z płcią. Głównie kobiety postrzegane są jako osoby doznające przemocy domowej.
2. Dzieci postrzegane są jako znacząca grupa zagrożona przemocą, co wskazuje na potrzebę wzmożonej ochrony nieletnich w środowisku domowym.

3. Zaniżone postrzeganie mężczyzn jako osoby doznające przemocy (2%) może świadczyć o stereotypach płciowych, które utrudniają mężczyznom zgłaszanie przypadków przemocy i uzyskanie pomocy.
4. Liczba odpowiedzi „nie wiem” (6%) może sugerować, że osobą doznającą przemocy domowej może być każdy, bez względu na płeć czy wiek.

Pytanie nr 9.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

W badaniu respondenci wskazali trzy kluczowe przyczyny występowania przemocy domowej.

Największy odsetek badanych (71%) podkreślił, że **poczucie bezkarności sprawcy** jest głównym czynnikiem sprzyjającym agresji i przemocy. Brak konsekwencji prawnych za stosowanie przemocy domowej prowadzi do utrwalenia tego zjawiska oraz zwiększa ryzyko powtarzania agresywnych zachowań.

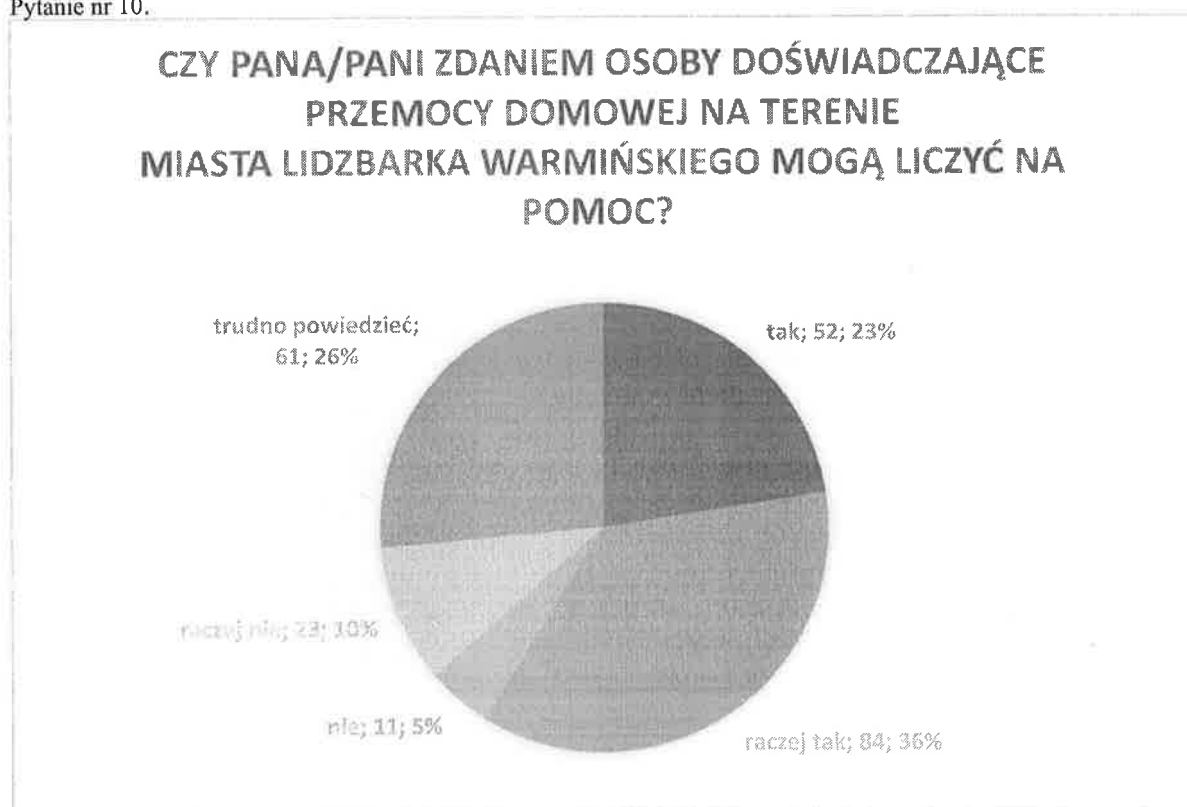
Również wielu respondentów (70%) wskazało na uzależnienie od alkoholu jako ważny czynnik wywołujący przemoc. Nadużywanie alkoholu znacząco obniża kontrolę nad zachowaniem i zwiększa skłonność do agresji.

Ponadto 46% badanych zauważyło, że bezzradność osób doświadczających przemocy domowej utrudnia im skuteczną obronę i szukania pomocy, co sprzyja utrzymywaniu się przemocy domowej.

Wnioski:

1. Społeczność lokalna dostrzega strukturalne (np. przemoc lub krzywda są wbudowane w struktury społeczeństwa) i systemowe przyczyny przemocy domowej (np. niedobory kadrowe).
2. Problem alkoholizmu jest postrzegany jako istotny czynnik sprzyjający agresji i przemocy domowej.
3. Osoby doznające przemocy domowej są postrzegane jako osoby bezradne, co może być podyktowane brakiem wiary we własne możliwości wyjścia z sytuacji przemocowej.

Pytanie nr 10.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Pozytywnie („tak” lub „raczej tak”) wypowiedziało się łącznie 58% badanych. Ponad połowa pozytywnych odpowiedzi może świadczyć o umiarkowanym zaufaniu społecznym do instytucji i form wsparcia dla osób doznających przemocy domowej.

Negatywnie („nie” lub „raczej nie”) wypowiedziało się łącznie 15% badanych, co wskazuje na istniejące obawy lub doświadczenia związane z niewystarczającą pomocą.

Aż 26% respondentów odpowiedziało „trudno powiedzieć”, co sugeruje brak wiedzy o dostępnych formach pomocy lub niski poziom informowania społeczności lokalnej o takich możliwościach.

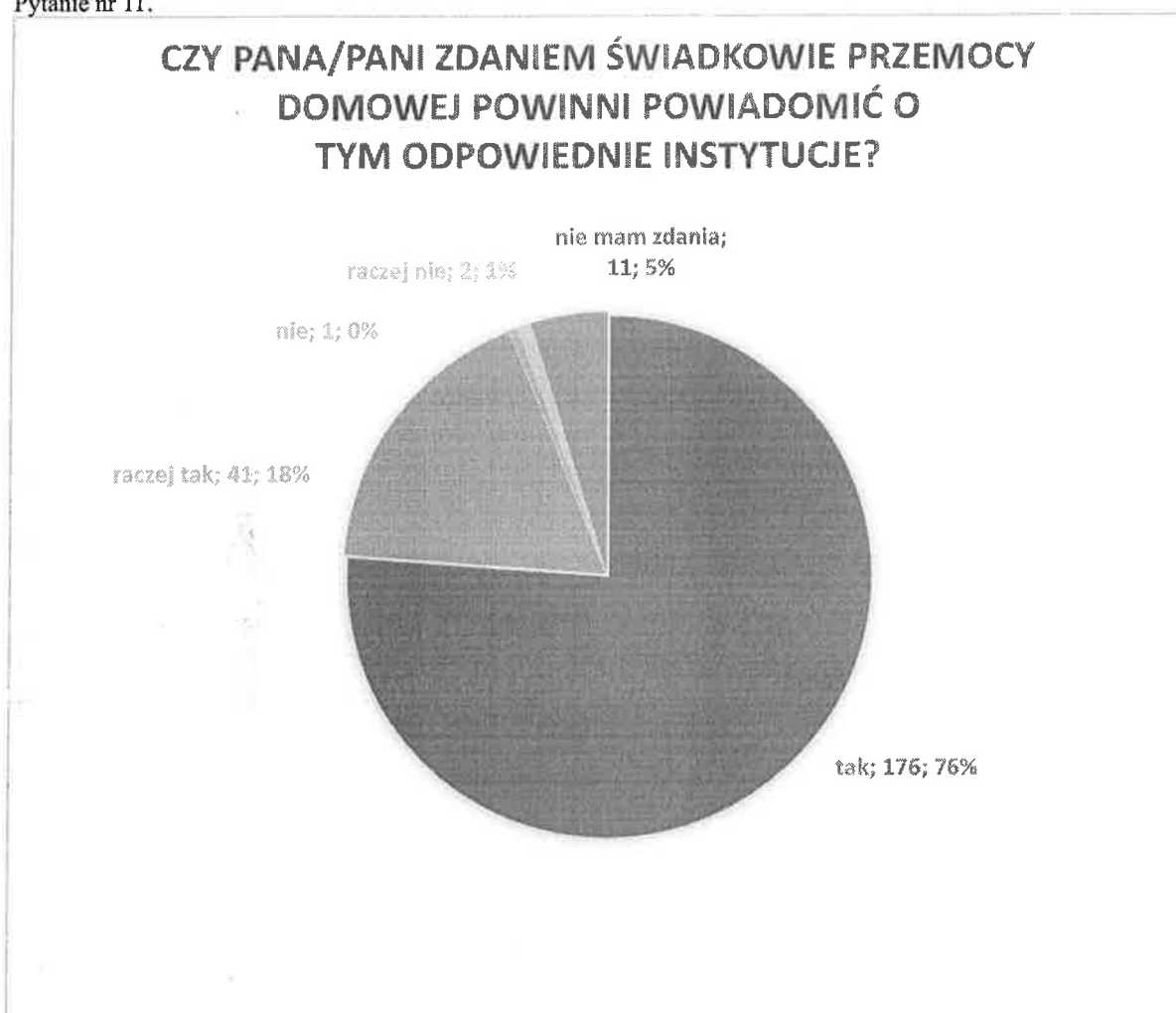
Jednak aż 41% badanych uważa, że nie może liczyć na pomoc lub ma poważne wątpliwości co do jej otrzymania. Ta znaczna grupa osób wskazuje na bariery w dostępie do skutecznego wsparcia, które mogą wynikać z niedostatecznej informacji, niskiej jakości usług, czy obaw przed reakcją otoczenia i instytucji.

Wnioski:

1. Pomimo funkcjonowania systemu przeciwdziałania przemocy domowej, istnieje duża grupa osób, które czują się bezradne lub nieufne wobec możliwości uzyskania wsparcia i pomocy.

2. Brak zaufania do instytucji i obawy przed negatywnymi konsekwencjami mogą ograniczać skuteczność przeciwdziałania przemocy domowej.
3. Istnieje potrzeba dalszego rozwijania i poprawy jakości systemu wsparcia i pomocy, aby zwiększyć jego dostępność i efektywność.

Pytanie nr 11.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników badań:

Zdecydowana większość ankietowanych (94%) uważa, że świadkowie przemocy domowej powinni powiadomić o tym fakcie odpowiednie instytucje.

Tylko niewielki odsetek respondentów wyraził wątpliwości:

- „Raczej nie” – 1%
- „Nie mam zdania” – 5%

Wnioski:

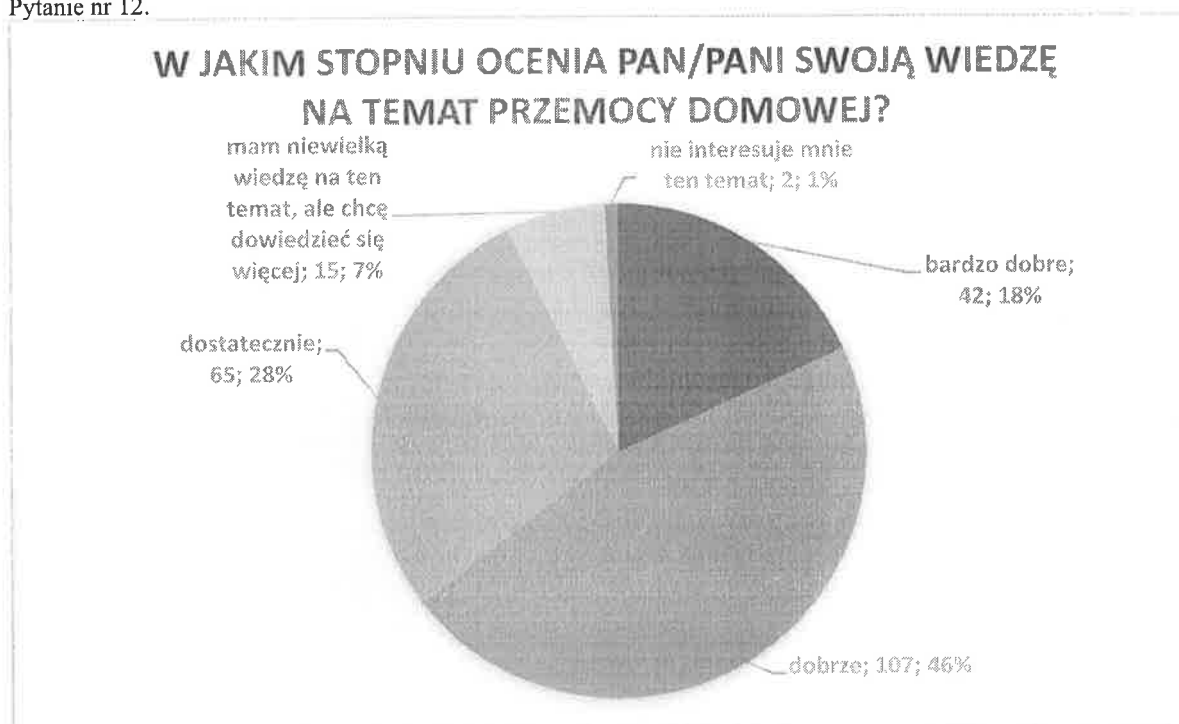
1. Społeczne poparcie dla reagowania na przemoc domową jest bardzo wysokie. Wyniki wskazują, że znaczna większość społeczeństwa uważa zgłaszanie przemocy za moralnie i społecznie właściwe działanie.

2. Świadomość problemu przemocy domowej jest wysoka.

Brak odpowiedzi zdecydowanie negatywnych świadczy o dużej wrażliwości społecznej i potępieniu przemocy jako zjawiska.

3. Istnieje niewielka grupa osób niezdeterminowanych lub niepewnych (6%), co może świadczyć o potrzebie dalszej edukacji społecznej na temat sposobów reagowania oraz dostępnych form wsparcia dla świadków i osób doświadczających przemocy domowej.

Pytanie nr 12.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

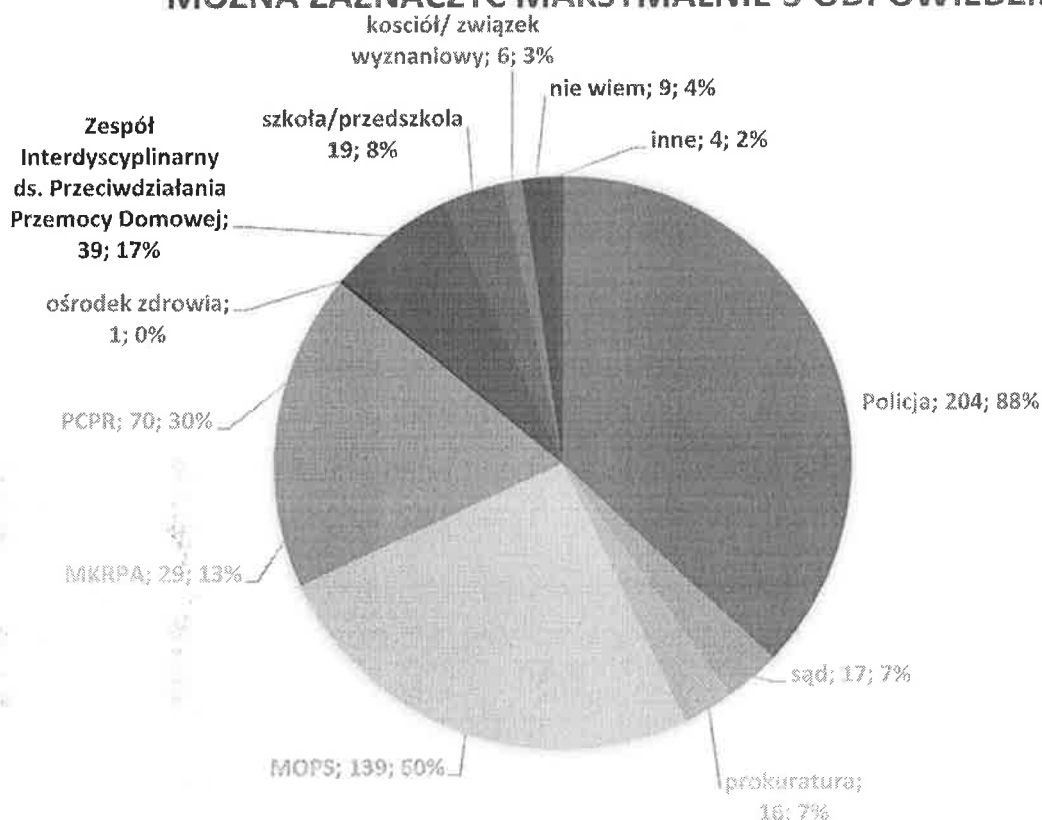
Z badania wynika, że 64% respondentów ocenia swoją wiedzę na temat przemocy domowej jako dobrą lub bardzo dobrą, co wskazuje na stosunkowo wysoki poziom świadomości społecznej w tym zakresie. Jednak aż 35% badanych przyznaje, że ich wiedza jest niewielka lub jedynie dostateczna, co oznacza, że znaczna grupa osób może mieć ograniczoną świadomość na temat objawów przemocy, sposobów reagowania oraz dostępnych form pomocy.

Wnioski:

1. Pomimo dobrego lub bardzo dobrego poziomu wiedzy na temat przemocy domowej u większości badanych, istnieje wyraźna potrzeba dalszego edukowania społeczeństwa.
2. Ograniczona wiedza u ponad jednej trzeciej badanych może wpływać na niższą skuteczność rozpoznawania i przeciwdziałania przemocy domowej.
3. Zwiększenie kompetencji społeczeństwa w zakresie przemocy domowej jest kluczowe dla efektywnej profilaktyki i wsparcia osób doświadczających przemocy domowej.

Pytanie nr 13.

**DO KTÓREJ Z INSTYTUCJI ZWRÓCIŁBY SIĘ PAN/PANI O
POMOC W SYTUACJI ZWIĄZANEJ Z PRZEMOCĄ?
MOŻNA ZAZNACZYĆ MAKSYMALNIE 3 ODPOWIEDZI.**

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Respondenci wyraźnie wskazują Policję jako najważniejszą instytucję do zgłaszania przemocy domowej (88% badanych). Na kolejnych miejscach znalazły się Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej (60%) oraz Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie (30%).

Z kolei instytucje takie jak ośrodek zdrowia (poniżej 1%), kościół lub związek wyznaniowy (3%), prokuratura (7%), sąd (7%) oraz szkoła/przedszkole (8%) są wskazywane znacznie rzadziej jako miejsca, gdzie można liczyć na wsparcie w sytuacji przemocy domowej.

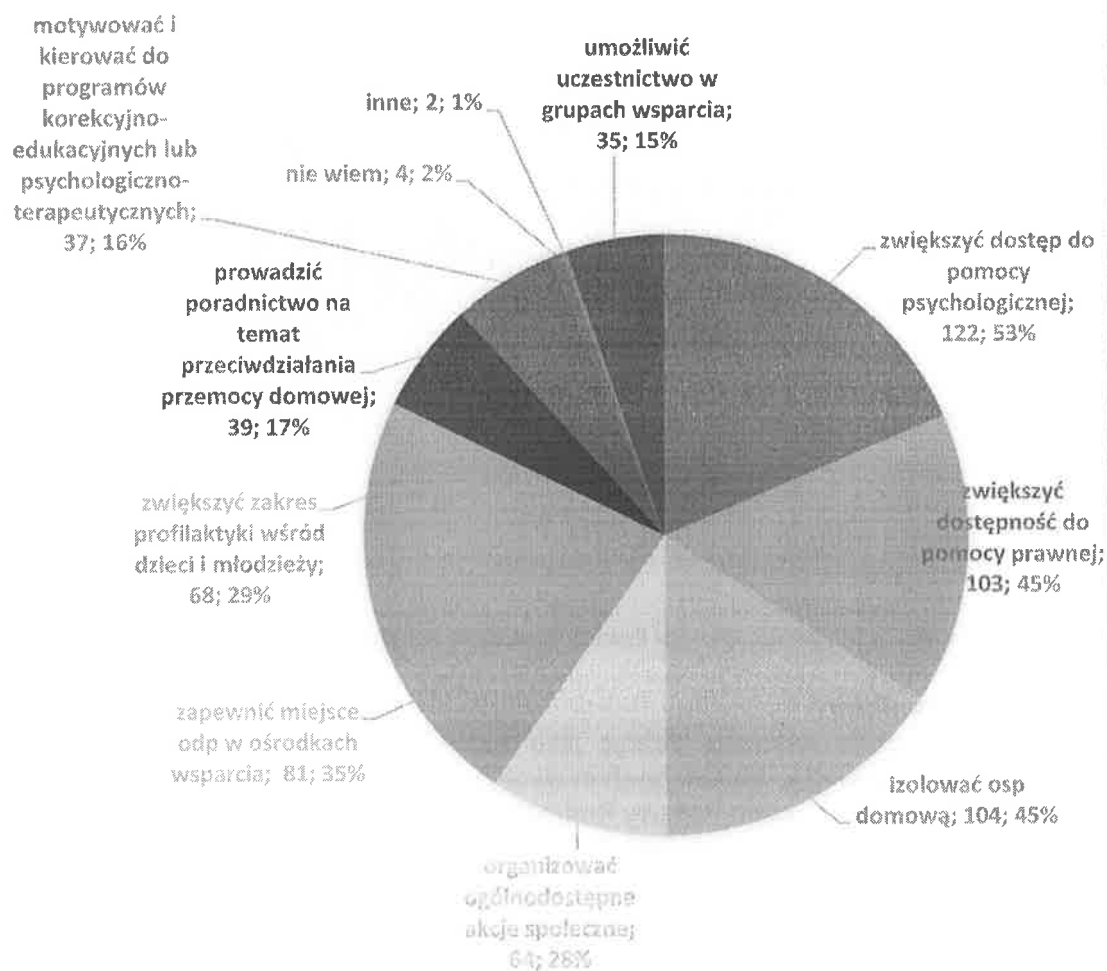
Wnioski:

1. Policja jest postrzegana jako kluczowy podmiot w sytuacjach przemocy domowej, co podkreśla rolę organów ścigania w systemie pomocy.
2. Relatywnie wysoki poziom wskazań dla MOPS i PCPR świadczy o roli instytucji pomocy społecznej, choć ich postrzeganie jest mniej powszechne niż Policji.

3. Niska skłonność do zwracania się do ośrodków zdrowia, kościoła, prokuratury, sądów czy placówek edukacyjnych wskazuje na potencjalne bariery w ich dostępności, zaufaniu lub świadomości roli tych instytucji w przeciwdziałaniu przemocy lub może to oznaczać niewystarczającą integrację działań tych instytucji w system wsparcia dla osób doznających przemocy domowej.

Pytanie nr 14.

**JAKIE DZIAŁANIA PANA/PANI ZDANIEM NALEŻAŁOBY
PODJAĆ NA TERENIE MIASTA LIDZBARKA
WARMIŃSKIEGO, BY SKUTECZNIE PRZECIWDZIAŁAĆ
PRZEMOCY DOMOWEJ?
MOŻNA ZAZNACZYĆ MAKSYMALNIE 3 ODPOWIEDZI.**

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Respondenci wskazali, że najskuteczniejszymi działaniami w przeciwdziałaniu przemocy domowej są:

- pomoc psychologiczna – **53% badanych**,
- izolacja osoby stosującej przemoc – **45% badanych**,
- pomoc prawna – **45% badanych**.

Dodatkowo, duże zainteresowanie wzbudziły propozycje:

- zapewnienia miejsc dla osób doświadczających przemocy w ośrodkach wsparcia – **35% badanych**,
- zwiększenia zakresu profilaktyki wśród dzieci i młodzieży – **29% badanych**,
- organizacja akcji społecznych promujących przeciwdziałanie przemocy domowej – **28% badanych**.

W mniejszym stopniu respondenci oczekują:

- organizacji grup wsparcia – **15% badanych**,
- motywowania i kierowania do programów korekcyjno-edukacyjnych lub psychologiczno-terapeutycznych – **16% badanych**,
- prowadzenia poradnictwa na temat przeciwdziałania przemocy domowej – **17% badanych**.

Mimo niższych tu wskazań, łączna grupa osób zainteresowanych tymi formami wsparcia stanowi **48%**, co budzi jednak spore zainteresowanie tymi formami działania.

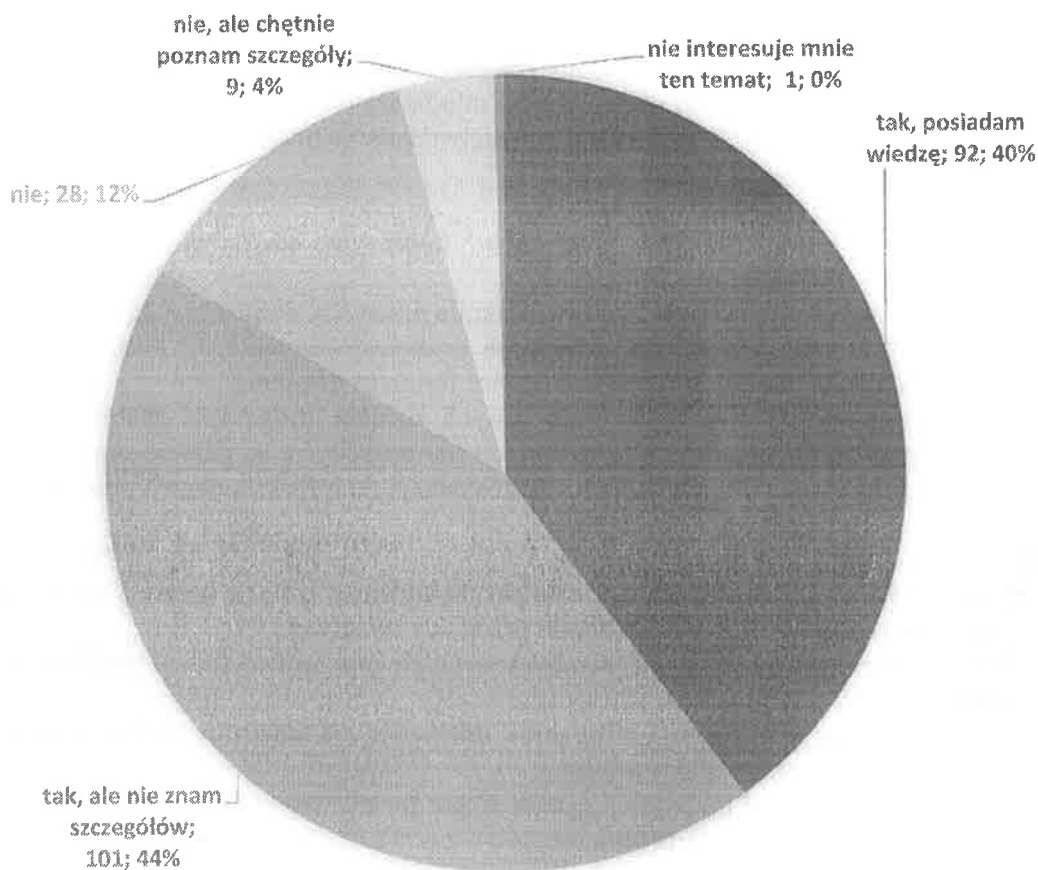
Ponadto, badani niemal nie wskazywali innych działań mogących skutecznie przeciwdziałać przemocy domowej, co sugeruje, że zaproponowane propozycje są postrzegane jako wystarczające, pod warunkiem łączenia różnych działań i dostosowania do indywidualnych potrzeb.

Wnioski:

1. Społeczność lokalna najbardziej ceni pomoc psychologiczną, izolację sprawcy oraz wsparcie prawne jako kluczowe działania w przeciwdziałaniu przemocy domowej.
2. Istnieje potrzeba rozwoju i promocji ośrodków wsparcia oraz intensyfikacji profilaktyki wśród dzieci i młodzieży.
3. Niska popularność grup wsparcia i programów edukacyjnych wskazuje na konieczność zwiększenia świadomości ich znaczenia i efektywności.
4. Kompleksowe i elastyczne podejście, łączące różne formy wsparcia, jest niezbędne dla skutecznej ochrony osób doświadczających przemocy.

Pytanie nr 15.

CZY POSIADA PAN/PANI WIEDZĘ NA TEMAT PROCEDURY „NIEBIESKIE KARTY”

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

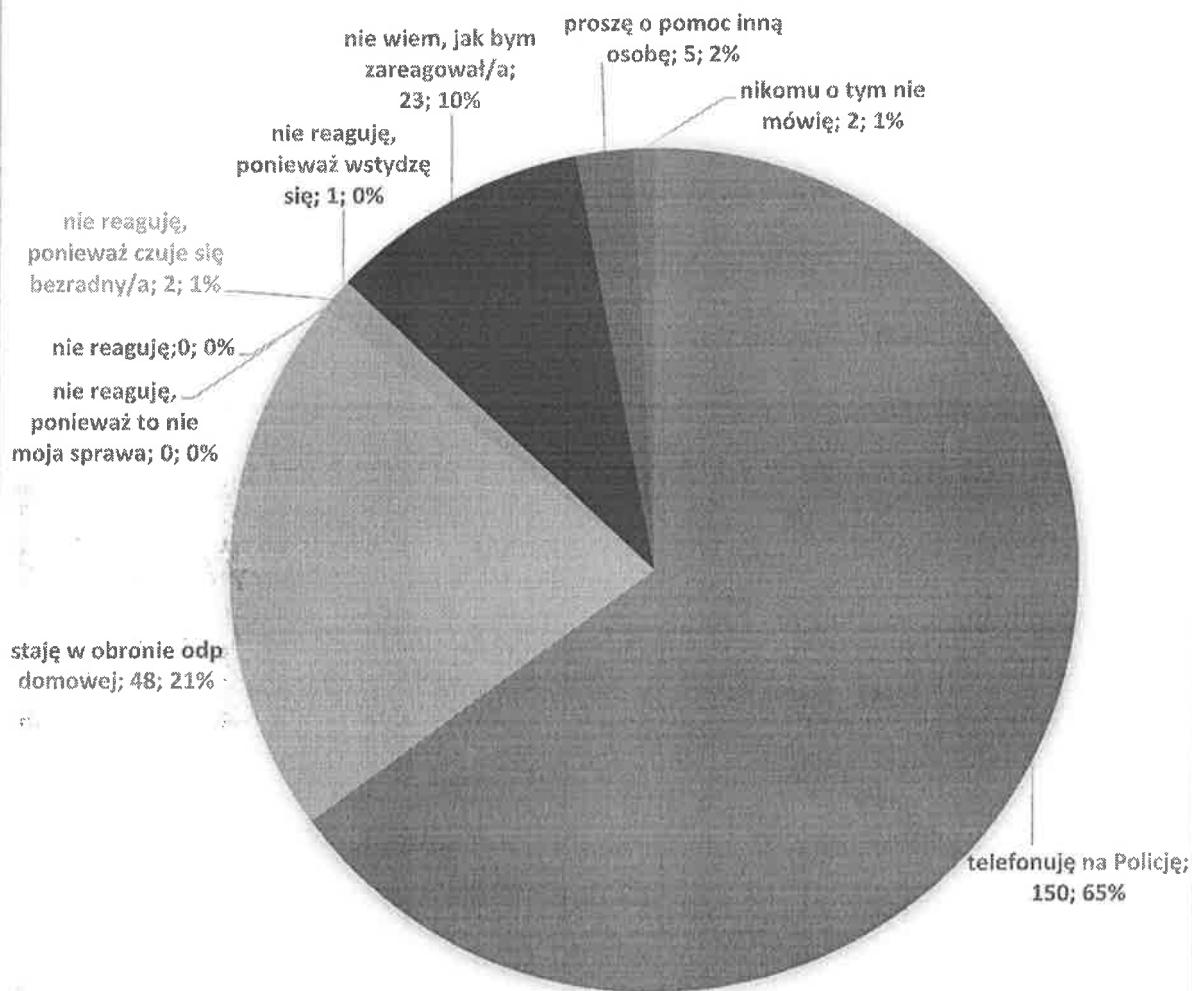
- 84% badanych deklaruje znajomość procedury „Niebieskie Karty”, lecz spośród nich 44% ankietowanych nie zna szczegółów jej działania.
- 16% badanych nie zna procedury „Niebieskie Karty”, w tym 4% z nich wyraża chęć zdobycia wiedzy na jej temat.
- Poniżej 1% osób nie wykazuje zainteresowania tematem procedury „Niebieskie Karty”.

Wnioski:

1. Procedura „Niebieskie Karty” jest znana większości respondentów, jednak szczegółowa wiedza na jej temat jest ograniczona.
2. Istnieje znacząca potrzeba pogłębiania wiedzy społeczeństwa o przebiegu i konsekwencjach procedury, aby zwiększyć jej skuteczność i zaufanie do jej stosowania.

Pytanie nr 16.

W JAKI SPOSÓB ZAREAGOWAŁBY PAN/PANI NA PRZEJAW PRZEMOCY DOMOWEJ?

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

65% respondentów zadeklarowało, że w sytuacji przemocy domowej wezwałoby Policję, co oznacza, że większość badanych postrzega Policję jako pierwszą instytucję reagowania na przemoc domową. Natomiast 21% respondentów stanęłoby w obronie osoby doznającej przemocy, co świadczy o poziomie empatii tych osób i gotowości do bezpośredniej interwencji. 10% nie wie, jak by zareagowało, co wskazuje na brak pewności lub wiedzy dotyczącej reagowania na przemoc domową. Zaledwie 2% badanych prosiłoby o pomoc inne osoby, a pozostałe wskazania badanych (poniżej 1%) miały marginalny charakter.

Wnioski:

1. Większość badanych deklaruje gotowość do interwencji (łącznie: 86% badanych), głównie poprzez kontakt z Policją, co jest pozytywnym sygnałem dla skuteczności działań w przeciwdziałaniu przemocy domowej.
2. Znaczący odsetek osób (23%) skłonnych do samodzielnej lub alternatywnej interwencji (bezpośrednia pomoc lub szukanie wsparcia u innych) może wymagać większego wsparcia i przygotowania, by zapewnić im bezpieczeństwo i skuteczność działania.
3. Niepewność co do reakcji (10%) sygnalizuje potrzebę edukacji w zakresie rozpoznawania i zgłaszania przemocy.

3. Rekomendacje:

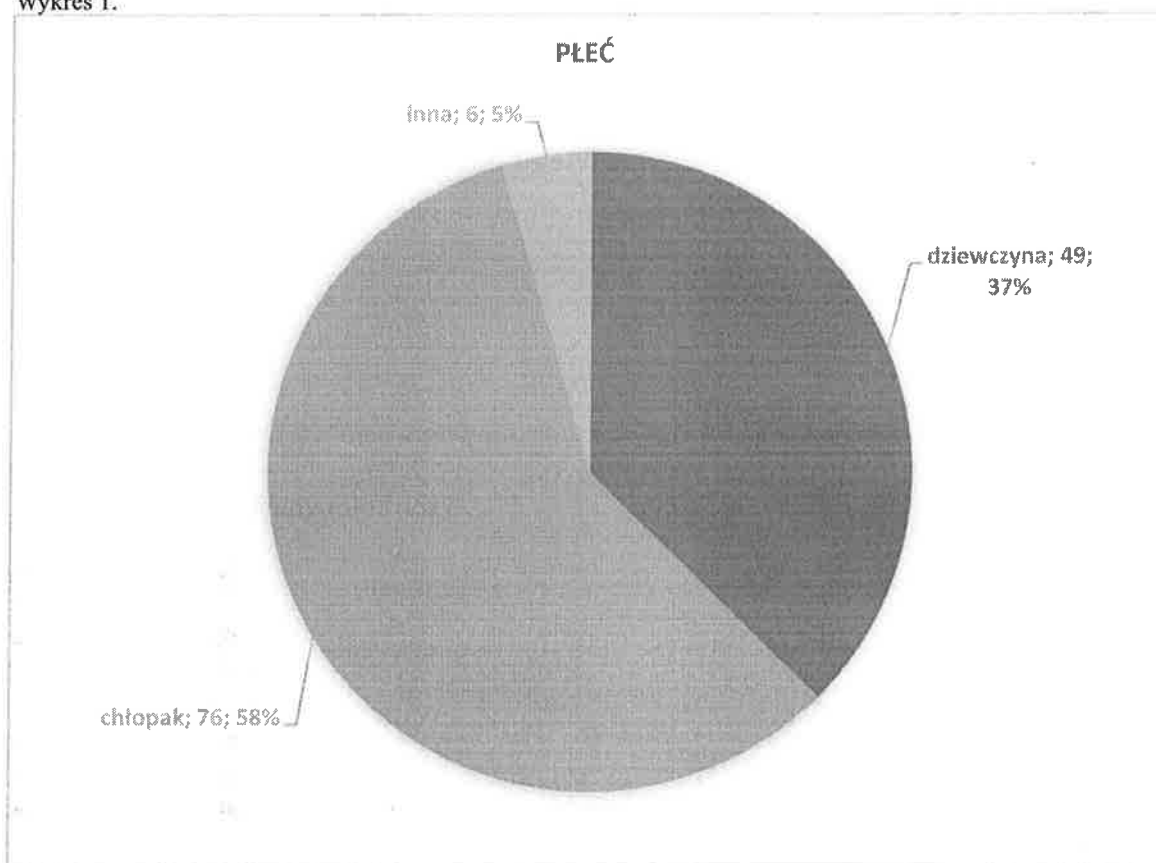
1. Prowadzenie kampanii społecznych informujące o przemocy wobec dzieci w związkach żyjących w przemocy.
2. Prowadzenie kampanii społecznych uświadamiających różne formy przemocy, w tym mniej rozpoznawalną przemoc ekonomiczną, psychiczną czy seksualną.
3. Wspieranie kampanii profilaktycznych dotyczących skutków nadużywania alkoholu.
4. Prowadzenie kampanii edukacyjnych i informacyjnych na temat prawidłowych sposobów reagowania na przemoc domową.
5. Prowadzenie szeroko zakrojonych kampanii edukacyjnych podkreślających odpowiedzialność społeczną świadków przemocy i procedury zgłaszania przemocy domowej.
6. Prowadzenie kampanii społecznych skierowane do mężczyzn, które zachęcają do refleksji nad zachowaniami agresywnymi oraz promujące wzorce pozytywnej męskości.
7. Prowadzenie kampanii informacyjnych ukierunkowane na zwiększenie zaufania do mniej wykorzystywanych instytucji, takich jak ośrodki zdrowia, placówki edukacyjne czy MKRPA.
8. Prowadzenie kampanie informacyjnych poprzez różnorodne media – telewizję, internet, media społecznościowe, które przybliżą tematykę negatywnych konsekwencji przemocy, jej przejawy, a także możliwości pomocy.
9. Prowadzenie kampanii informacyjnych i edukacyjnych dotyczące, jak rozpoznać przemoc, jak bezpiecznie ją zgłosić, zwłaszcza dla osób, które mają wątpliwości lub nie wiedzą, jak w takich sytuacjach postąpić.
10. Angażowanie osób z różnych poziomów wykształcenia w kampanie społeczne i konsultacje tak, by przeciwdziałanie przemocy było tematem zrozumiałym i dostępnym dla wszystkich.
11. Utworzenie formularzy online, gdzie można zgłosić przemoc bez ryzyka ujawnienia tożsamości.
12. Ułatwianie anonimowych zgłoszeń przemocy domowej, np. poprzez infolinie, aplikacje, formularze online.
13. Uruchomienie anonimowych konsultacji lub dyżury dla osób doznających przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński, np. psychologiczne, pedagogiczne, socjalne w szkołach czy urzędach lokalnych (MOPS, Urząd Miasta).
14. Organizowanie wspólnych szkoleń lub warsztatów dla służb lokalnych: „*Pierwsze działania interwencyjne poszczególnych służb, jak rozpoznać przemoc?, co mogę zrobić z przemocą?, przemoc domowa z perspektywy płci*”.
15. Wprowadzenie w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński standardów reagowania na przemoc domową.
16. Zacieśnianie współpracy instytucjonalnej, m.in. pomiędzy Policją, Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej, szkołami, MKRPA, ZOZ i NGO poprzez wewnętrzne szkolenia, spotkania i prelekcje oraz opracowanie wspólnych działań.
17. Zwiększenie środków finansowych na programy przeciwdziałania przemocy domowej przez samorząd.

18. Wprowadzanie lub rozszerzanie programów edukacyjnych w szkołach, które uczą dzieci i młodzież rozpoznawania sygnałów przemocy, reagowania na te sygnały oraz budowania zdrowych relacji rówieśniczych.
19. Rozszerzenie dostępności do poradnictwa psychologicznego i prawnego dla osób doznających przemocy domowej.
20. Systematyczne organizowanie szkoleń dla pracowników socjalnych, nauczycieli, Policjantów, lekarzy i innych osób mających kontakt z rodzinami, by skutecznie rozpoznawali i reagowali na objawy wszystkich form przemocy.
21. Weryfikowanie jeden raz w roku i usprawnianie skuteczności istniejących w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński procedur przeciwdziałających przemocy domowej.
22. Prowadzenie regularnych badań społecznych dotyczących przeciwdziałania przemocy domowej, by śledzić zmiany i skuteczność działań profilaktycznych.
23. Tworzyć lokalne sieci wsparcia przeciw przemocy, np. przeszkoleni sąsiedzi, nauczyciele, pracownicy sklepów i urzędów.
24. Tworzenie programów skierowanych do rodziców i dzieci zagrożonych przemocą domową, mające na celu przełamanie „diedziczenia” przemocy.
25. Wprowadzenie działań wspierających zdrowie psychiczne członków rodzin, np. poradnictwa rodzinnego i mediacji.
26. Promowanie pozytywnych przykładów skutecznej pomocy osobom doznającym przemocy domowej poprzez, np. wywiad w lokalnych mediach z pracownikiem MOPS- u, Policjantem, pedagogiem czy psychologiem.
27. Motywowanie osób stosujących przemoc domową do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych oraz psychologiczno-terapeutycznych.
28. Prowadzenie badań nad postrzeganiem przemocy domowej przez różne grupy społeczne w Lidzbarku Warmińskim.
29. Dążenie w kolejnych badaniach do równomiernego rozkładu płci w grupie badanych osób.
30. Tworzenie warunków do realizacji autorskich programów antyprzemocowych, warsztatów emocjonalnej samoświadomości i terapii dla osób stosujących przemoc domową.
31. Egzekwowanie przepisów prawa, aby eliminować poczucie bezkarności sprawców przemocy domowej.
32. Wspieranie rozwoju programów profilaktycznych oraz terapii uzależnień, zwłaszcza alkoholowych.
33. Monitorowanie i ewaluacja efektywności podejmowanych działań przeciwdziałających przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński.
34. Budowanie zaufania do instytucji poprzez transparentność działań oraz szybką, skuteczną reakcję na zgłoszenia przemocy domowej.
35. Wspieranie lokalnych inicjatyw społecznych działających na rzecz osób doświadczających przemocy domowej oraz osób stosujących przemoc domową.
36. Zapewnienie ochrony i wsparcia dla osób zgłaszających przemoc, aby zminimalizować ich obawy związane z jego konsekwencjami.
37. Organizowanie szkoleń dla instytucji odpowiedzialnych za przyjmowanie zgłoszeń, by zapewnić profesjonalną i skuteczną reakcję na interwencje świadków przemocy domowej.
38. Wprowadzenie materiałów edukacyjnych w szkołach, instytucjach pracy i miejscach publicznych, by dotrzeć do szerokiego grona odbiorcy z wiedzą na temat szkodliwego życia w przemocy.
39. Organizowanie warsztatów i seminariów dla lokalnych społeczności, które będą podnosić kompetencje w zakresie rozpoznawania i reagowania na przemoc domową.
40. Stałe monitorowanie poziomu wiedzy społeczeństwa oraz dostosowywanie działań edukacyjnych do aktualnych potrzeb.

41. Zapewnienie miejsc schronienia dla osób doznających przemocy domowej na terenie Gminy Miejskiej Lidzbark Warmiński.
42. Przygotowanie i upowszechnienie materiałów informacyjnych (broszury, infografiki, kampanie w mediach lokalnych) jasno opisujących na czym polega procedura „Niebieskie Karty”, kto i w jakiej sytuacji może ją uruchomić, jakie są prawa i obowiązki osób objętych procedurą.
43. Organizowanie spotkań edukacyjnych w lokalnych instytucjach (np. szkoły, biblioteki, urzędy, przychodnie zdrowia), podczas których mieszkańcy będą mogli uzyskać szczegółowe informacje od specjalistów na temat przeciwdziałania przemocy domowej.
44. Zwiększenie widoczności procedury „Niebieskie Karty” poprzez zamieszczenie informacji o niej w miejscach publicznych, np. przychodniach, urzędach, szkołach, placówkach socjalnych.
45. Wspieranie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim w zakresie realizacji procedury „Niebieskie Karty” tak, by procedura była postrzegana nie jako formalność, ale realne zatrzymanie przemocy domowej i wsparcie dla osób doznających przemocy domowej.
46. Organizowanie warsztatów dla społeczności lokalnych (szkoły, osiedla, zakłady pracy), pokazujące bezpieczne formy reagowania na przemoc oraz przykłady właściwych działań świadków przemocy.
47. Promowanie numerów alarmowych i infolinii poprzez zwiększenie ich widoczności w przestrzeni publicznej i mediach lokalnych.
48. Zachęcanie świadków przemocy domowej do współpracy z instytucjami poprzez pokazanie, że reagowanie nie musi oznaczać bezpośredniej konfrontacji, ale może być skuteczne poprzez zawiadomienie odpowiednich służb.
49. Budowanie lokalnych sieci reagowania i wsparcia, w których świadkowie i sąsiedzi wiedzą, gdzie i jak szukać pomocy, aby nie pozostać biernym wobec przemocy.
50. Uwzględnienie potrzeb i doświadczeń osób starszych (powyżej 61 lat) w zapobieganiu przemocy domowej.
51. Zróżnicowanie przekazu informacyjnego i profilaktycznego według wieku, ponieważ różne grupy wiekowe preferują inne kanały komunikacji i mają inne potrzeby informacyjne, np. Internet, prasa lokalna, spotkania środowiskowe.
52. Rozszerzenie badań terenowych wśród grup mniej uczestniczących w badaniach, np. poprzez osobiste wywiady, ankiety papierowe lub punkty konsultacyjne.

4. Struktura badanej grupy młodzieży.

Wykres 1.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

W badaniu wzięło udział:

1. Dziewczynek – 37%
2. Chłopców – 58%
3. Inna płeć – 5%

Chłopcy stanowili większość respondentów (58%), dziewczynki – 37%, inna płeć – 5%. W kontekście tematów takich jak przemoc domowa, dobrze zbalansowana reprezentacja płci może mieć wpływ na uzyskane wyniki, ponieważ dziewczęta, chłopcy, czy młodzież o innej płci mogą inaczej postrzegać i interpretować przemoc.

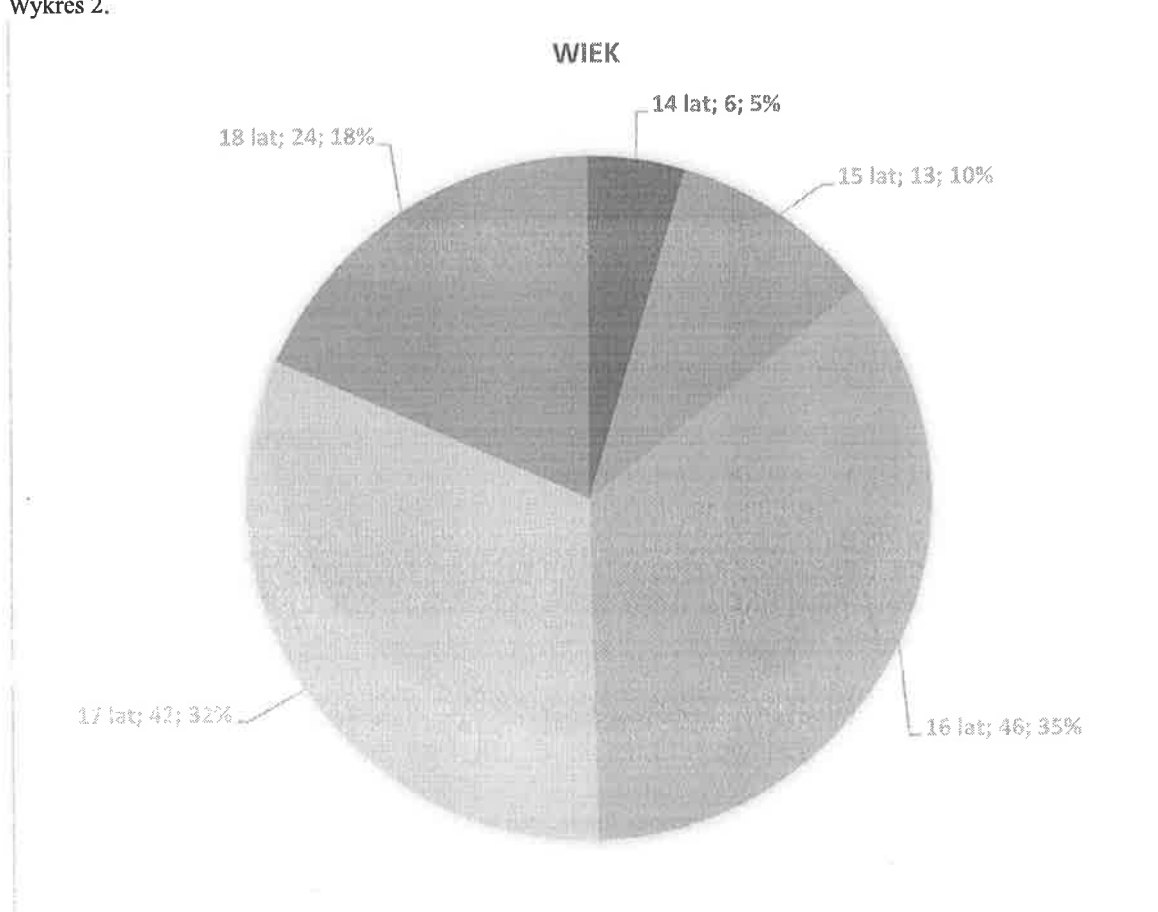
Stosunkowo wysoki odsetek „inna płeć” (5%) może świadczyć o rosnącej świadomości i otwartości młodzieży na kwestie tożsamości płciowej, przyjaznej i inkluzywnej atmosferze badania, potrzebie uwzględniania tej grupy w analizie danych.

Wnioski:

1. Ponieważ chłopcy dominowali w próbie, dane ogólne mogą być bardziej reprezentatywne dla ich doświadczeń, niż dla doświadczeń dziewcząt czy osób o innej tożsamości płciowej. Należy brać to pod uwagę w interpretacji całości badania.

2. Obecność osób o innej tożsamości płciowej wymaga uważności, gdyż to ważny sygnał do pogłębiania w przyszłości analiz uwzględniających różnorodność tożsamości. Osoby te mogą być częściej narażone na przemoc domową, przemoc rówieśniczą i wykluczenie.

Wykres 2.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Na podstawie danych dotyczących wieku respondentów, którzy wzięli udział w badaniu na temat zjawiska przemocy, przedstawia się następujący rozkład procentowy:

14 lat – 5%

15 lat – 10%

16 lat – 35%

17 lat – 32%

18 lat – 18%

Najliczniejszą grupę stanowiła młodzież w wieku 16 – 17 lat (łącznie 67%). To osoby w drugiej połowie nauki w szkole ponadpodstawowej (liceum/technikum), które są bardziej świadome zjawiska przemocy (w tym psychicznej czy werbalnej), mają większą dojrzałość emocjonalną i społeczną, by rozpoznać i nazwać takie zjawiska, częściej mają doświadczenia związków rówieśniczych i sytuacji konfliktowych w domu.

Mniej liczną grupę stanowiła młodzież w wieku 14 i 15 lat (łącznie 15%). To uczniowie młodszych klas, prawdopodobnie z pierwszej klasy szkoły ponadpodstawowej lub ostatniej klasy szkoły podstawowej. Ich niższa reprezentacja może wynikać z trudniejszego dostępu do tej grupy (np. nie wszystkie szkoły zostały objęte badaniem), większych trudności młodszych uczniów z rozumieniem i interpretacją zjawiska przemocy, mniejszego zainteresowania/zaangażowania tym tematem.

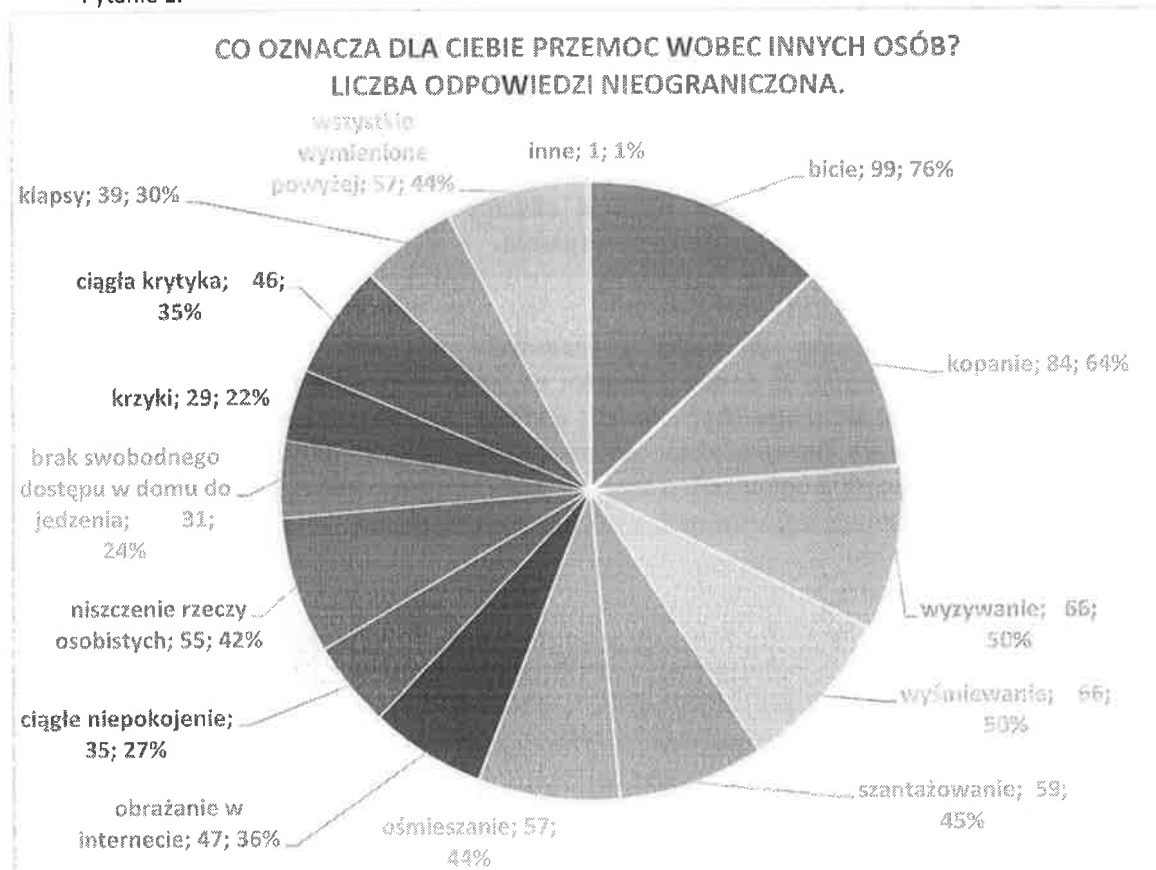
Pełnoletni uczestnicy, tj. 18 -latkowie stanowili 18% badanych. To młodzież na progu dorosłości, która może mieć więcej doświadczeń związanych z relacjami partnerskimi i tym samym większe rozumienie przemocy w różnych kontekstach, większą odwagę w mówieniu o trudnych sprawach, większą świadomość swoich praw i dostępnych form wsparcia.

Wnioski:

Najbardziej reprezentatywną grupę w badaniu stanowiła młodzież w wieku 16–18 lat. Młodszy uczniowie w wieku 14–15 lat są bardziej podatni na wpływy środowiskowe (rodzina, szkoła, rówieśnicy). Ich doświadczenia mogą być mniej świadomie rozpoznawane i raportowane. Starsza młodzież może inaczej interpretować przemoc (szczególnie psychiczną, emocjonalną, symboliczną), być bardziej otwarta w mówieniu o niej, co może wpływać na częstotliwość zgłoszeń.

5. Analiza przemocy z perspektywy młodzieży – interpretacja wyników oraz wnioski.

Pytanie 1.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Młodzież najlepiej rozpoznaje przemoc fizyczną w formie bicia (76%) i kopania (64%). Młodzi ludzie dostrzegają nie tylko bicie jako przemoc, lecz także zwracają uwagę na emocjonalne i psychologiczne aspekty przemocy. Wyzywanie i wyśmiewanie wskazało po 50% ankietowanych, szantażowanie - 45%, ośmieszanie - 43%, ciągła krytyka - 35%, krzyki 22%. Obrażanie w Internecie (36%), ciągłe niepokojenie (27%) oraz niszczenie rzeczy osobistych (42%) potwierdzają, że młodzież doświadcza lub obserwuje przemoc w środowisku szkolnym i online. Brak dostępu do jedzenia w domu (24%) oraz klapsy (30%) wskazują na niską świadomość, że takie sytuacje również stanowią formę przemocy. Prawie połowa respondentów uznaje szerokie spektrum działań za przemoc (wszystkie wymienione powyżej - 44%). Niski procent odpowiedzi „inne” (1%) sugeruje, że większość istotnych form przemocy była zawarta w pytaniu.

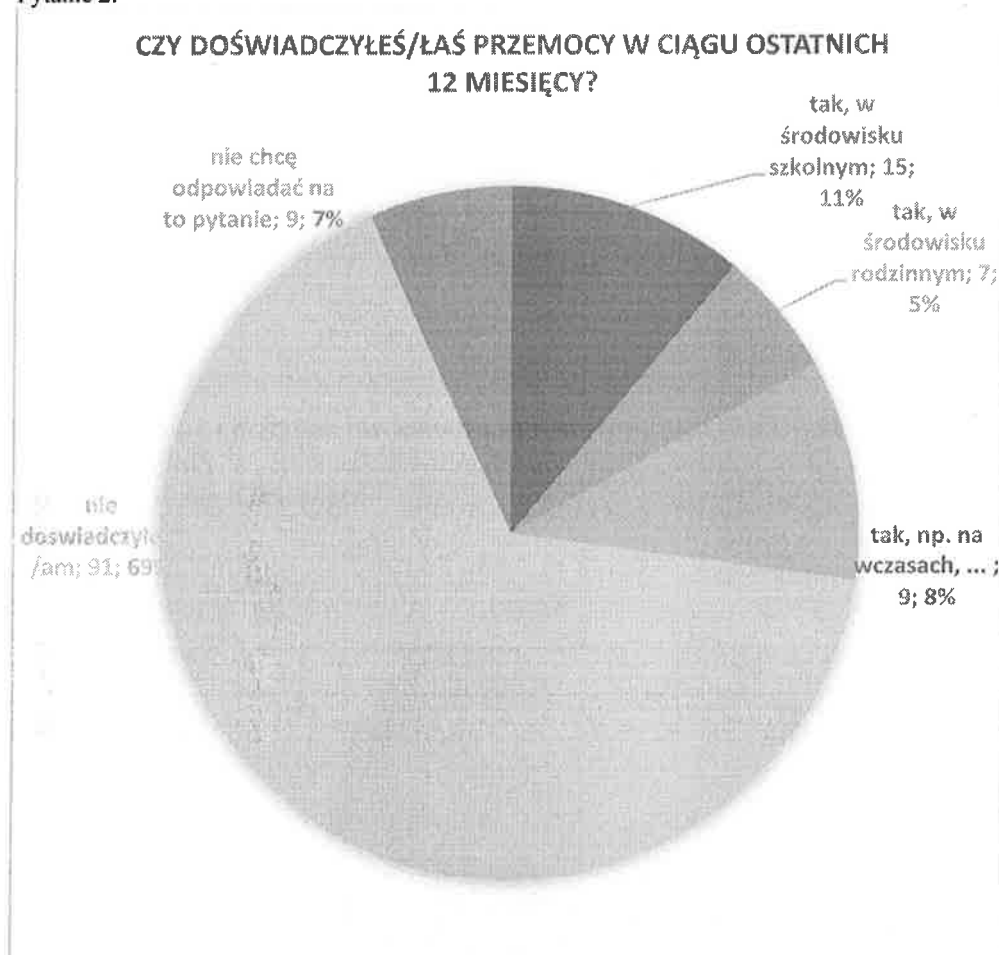
Wnioski:

1. Młodzież dostrzega nie tylko przemoc fizyczną, ale coraz częściej rozpoznaje też przemoc słowną i emocjonalną.
2. Nadal zbyt mało uwagi poświęca się przemocy domowej o charakterze zaniedbania lub kontroli (np. brak dostępu do jedzenia, klapsy).

3. Cyberprzemoc i przemoc rówieśnicza są realnymi i powszechnymi problemami.

4. Występują luki w edukacji na temat subtelnych form przemocy – np. kontrola, zawstydzanie, gaslighting, presja rówieśnicza.

Pytanie 2.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Co dziewięć ankietowany młody człowiek doświadczył przemocy w szkole (11%). To stosunkowo wysoki odsetek, biorąc pod uwagę, że szkoła powinna być przestrzenią bezpieczną. Może to oznaczać przemoc rówieśniczą (fizyczną, psychiczną, werbalną), ale też brak odpowiedniego reagowania ze strony osób dorosłych.

Wynik 5% wskazuje, że istnieje przemoc domowa w środowisku domowym. To bardzo poważny sygnał, ponieważ przemoc domowa ma długofalowy, często ukryty wpływ. Ponadto ten wskaźnik może być zaniżony, bo dzieci i młodzież rzadziej zgłaszają przemoc domową z obawy przed konsekwencjami lub wstydem.

Poza znanymi powszechnie środowiskami, przemoc istnieje, np. na wczasach, w galerii, kinie, placu zabaw, boisku, itp. (8 %). Być może odpowiadający na pytanie mieli na myśli napaści słowne lub fizyczne ze strony obcych, lub też presję rówieśniczą poza szkołą.

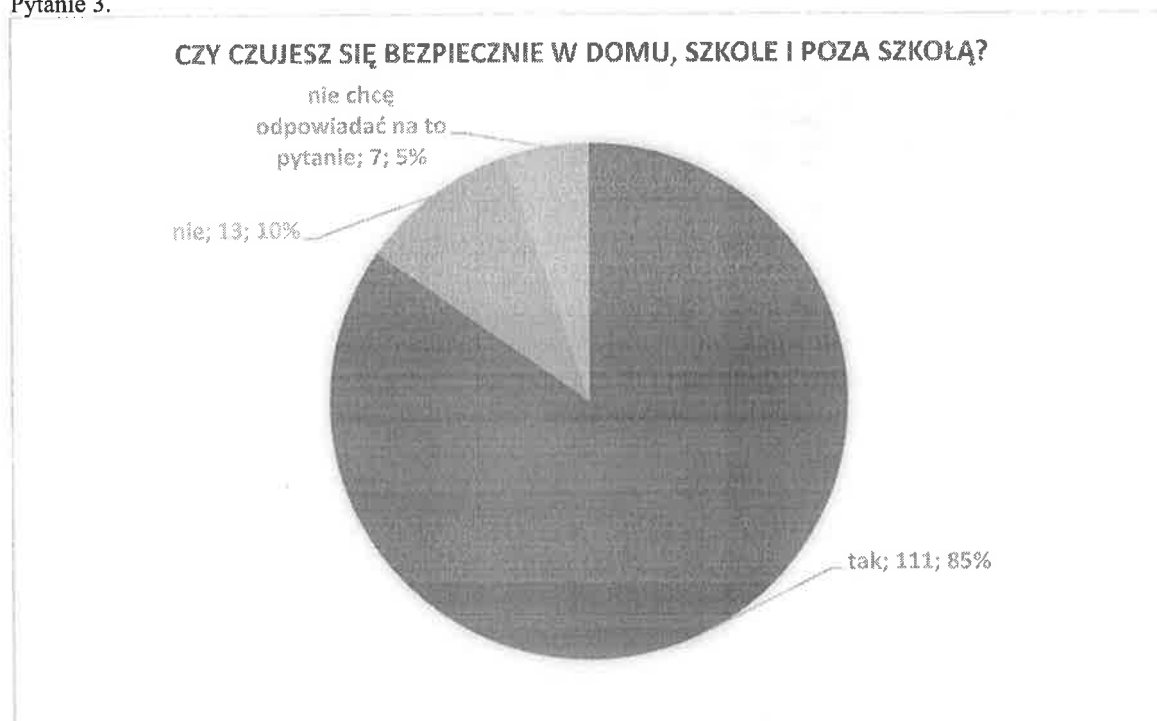
Większość uczniów (69 %) deklaruje brak doświadczenia przemocy, co jest pozytywną informacją. Jednak ten wynik należy interpretować ostrożnie, gdyż możliwe, że część uczniów nie rozpoznaje subtelnych form przemocy jako problematycznych.

Relatywnie wysoki odsetek odmów „ nie chce odpowiadać na to pytanie ” (7%) może sugerować niepewność, czy to, czego doświadczyli, to przemoc bądź lęk przed ujawnieniem czy też brak zaufania do anonimowości badania.

Wnioski:

1. Szkoła pozostaje głównym środowiskiem doświadczania przemocy przez młodzież. Pomimo licznych działań profilaktycznych, problem przemocy rówieśniczej nadal jest aktualny.
2. Przemoc domowa dotyczy mniejszości, ale jej obecność nie może być bagatelizowana. Nawet niski odsetek osób doznających przemocy, to alarm ze względu na jej znaczący wpływ na zdrowie psychiczne i rozwój dziecka.
3. Miejsca publiczne nie są całkowicie bezpieczne dla młodych. Może to wskazywać na brak nadzoru dorosłych lub słabe reagowanie otoczenia.
4. Część młodzieży może nie identyfikować wszystkich doświadczeń jako przemoc.

Pytanie 3.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Większość młodzieży deklaruje, że czuje się bezpiecznie w różnych przestrzeniach swojego życia: w domu, w szkole i poza szkołą (85% ankietowanych). Jest to pozytywny sygnał wskazujący na generalne poczucie stabilności, zaufania i kontroli nad otoczeniem. Może to być również wynikiem skutecznych działań wychowawczych, opiekuńczych i profilaktycznych.

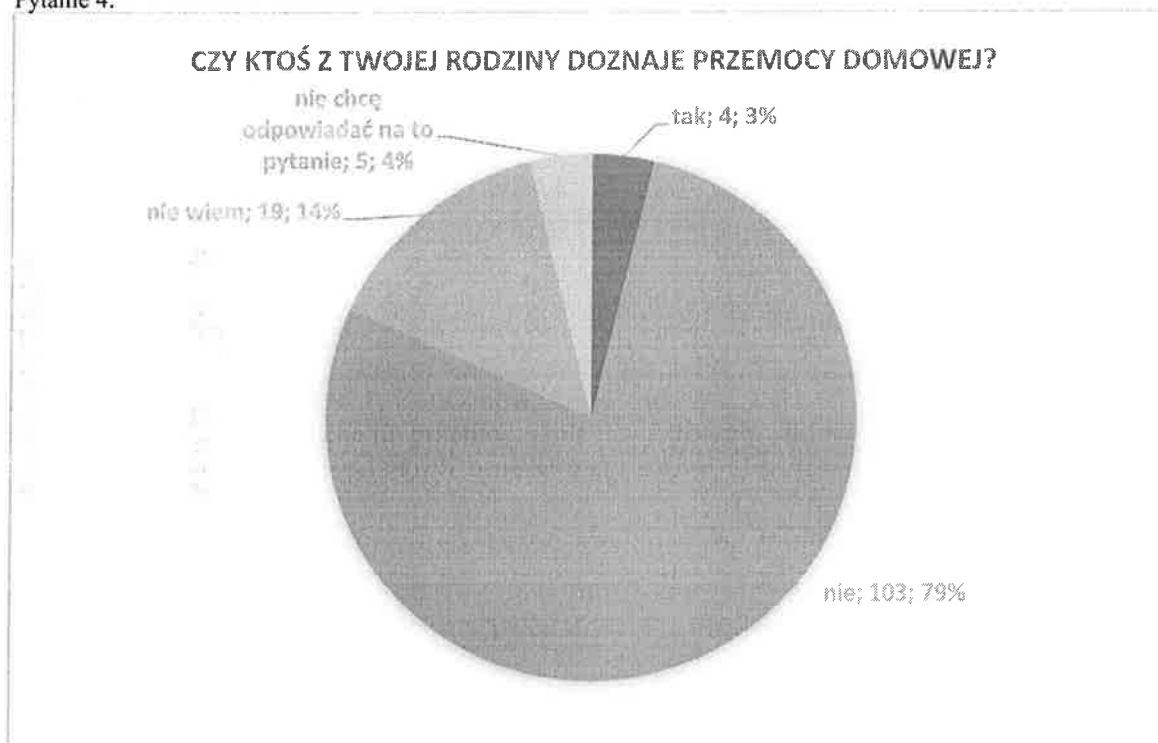
Co dziesiąty respondent **nie czuje się bezpiecznie** (10%). Taki wynik może świadczyć o doświadczeniu przemocy, zastraszaniu, braku wsparcia dorosłych lub niskim poczuciu własnej wartości. Brak poczucia bezpieczeństwa w tych przestrzeniach może mieć negatywny wpływ na zdrowie psychiczne, wyniki w nauce i relacje społeczne.

Część młodzieży (5%) unika odpowiedzi, co może wskazywać na niepewność, ambiwalentne odczucia, lęk przed ujawnieniem negatywnych doświadczeń, brak zaufania do ankiety lub systemu.

Wnioski:

1. Większość młodzieży czuje się bezpiecznie, co daje dobry fundament do dalszego wspierania ich rozwoju.
2. Nie czuje się bezpiecznie 10% uczniów, co jest alarmujące i wymaga szybkiej reakcji. Ta grupa młodzieży może być narażona na przemoc, izolację społeczną, lęki lub brak wsparcia dorosłych.
3. Cisza 5% uczniów może świadczyć o ukrytej informacji: „coś jest nie tak, ale nie chcę lub nie mogę o tym mówić”.

Pytanie 4.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Około 1 na 30 młodych ludzi wprost przyznaje, że ktoś z jego rodziny doświadcza przemocy domowej (3%). To sygnał, że przemoc domowa często wiąże się z traumą, poczuciem bezsilności, wstydem oraz brakiem poczucia bezpieczeństwa.

Większość uczniów deklaruje, że w ich rodzinie nie występuje przemoc domowa (79%). To pozytywna informacja, ale trzeba pamiętać, że nie zawsze młodzież prawidłowo rozpoznaje, czym jest przemoc, np. przemoc psychiczna, kontrola, przemoc ekonomiczna.

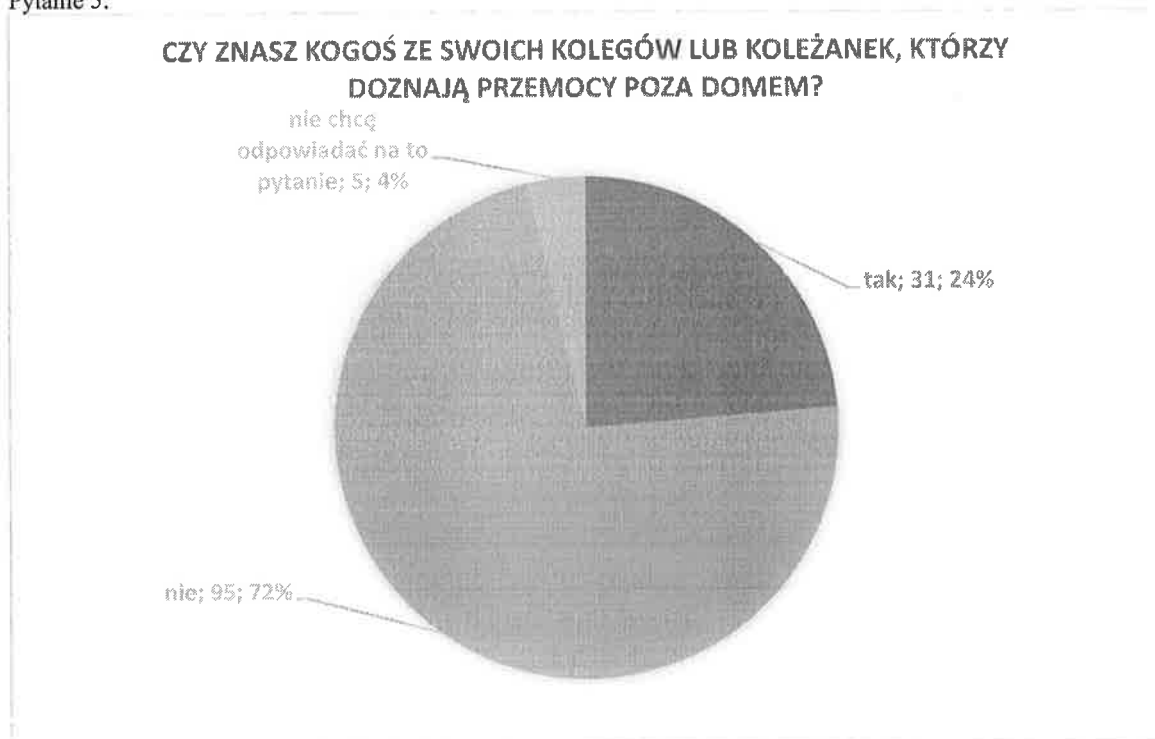
Stosunkowo wysoki odsetek młodych ludzi nie ma pewności, czy ktoś z ich bliskich nie doświadcza przemocy (14%). Może to wynikać z małej otwartości w rodzinie, braku świadomości na temat ukrytych form przemocy (np. manipulacja, przemoc psychiczna), czy ignorowania lub bagatelizowania niepokojących zachowań dorosłych.

Część respondentów nie chce odpowiedzieć na to pytanie (4%), co może oznaczać obawę przed konsekwencjami, nawet w anonimowej ankiecie, doświadczaniem przemocy domowej lub rówieśniczej i lęk przed jej ujawnieniem, a nawet związane z tym silne emocje i brak gotowości, by ten temat poruszać.

Wnioski:

1. Przemoc domowa nadal dotyczy części rodzin uczniów.
2. Brakuje pełnej świadomości wśród młodzieży, czym jest przemoc domowa – zwłaszcza w formach psychicznych, ekonomicznych i emocjonalnych.
3. Wysoki odsetek odpowiedzi „nie wiem” i „nie chcę odpowiadać na to pytanie” pokazuje, że temat jest trudny, drażliwy i często „zamiatany pod dywan”.

Pytanie 5.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Niemal co czwarty uczeń (24%) zna osobę, która doświadcza przemocy poza domem (np. w szkole, na ulicy, w środowisku rówieśniczym, w mediach społecznościowych). Jednak większość uczniów nie zna takich przypadków (72%), co może oznaczać brak kontaktu z przemocą, ale też niewiedzę lub ignorowanie sygnałów świadczących o przemoc. Nie chciało udzielić odpowiedzi 4% młodzieży, co może wskazywać na temat tabu, strach przed ujawnieniem informacji lub brak zaufania do anonimowości ankiety.

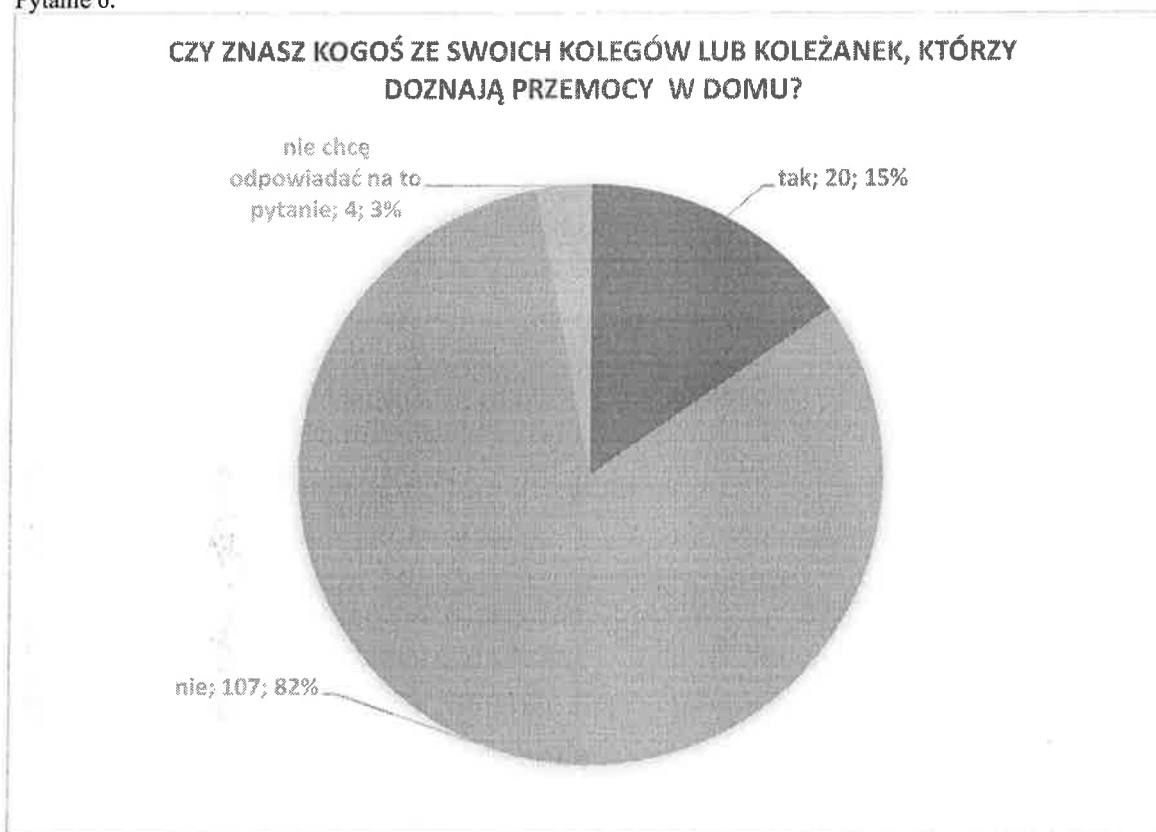
Wnioski:

1. Zjawisko przemocy poza domem nie jest marginalne. Fakt, że 1 na 4 osoby zna ofiarę przemocy, świadczy o skali problemu i potrzebie interwencji.
2. Wysoki odsetek odpowiedzi „Nie” może oznaczać brak przemocy, ale też mogą nie rozpoznawać subtelnych form przemocy (np. cyberprzemocy, przemocy psychicznej) lub nie traktować ich jako poważnego problemu.

3. Część młodzieży unika odpowiedzi, co może sugerować obawę przed konsekwencjami lub brakiem bezpiecznych warunków do rozmowy o przemocy.

4. Temat przemocy wymaga większej otwartości i edukacji. Niski odsetek „nie chcę odpowiadać na to pytanie” (4%) może sugerować niewygodny temat, o którym młodzież niechętnie mówi.

Pytanie 6.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Z przeprowadzonych badań wynika, że co siódma osoba zna koleżankę lub kolegę, którzy doświadczają przemocy domowej (15% ankietowanych). Jest to poważny sygnał ostrzegawczy.

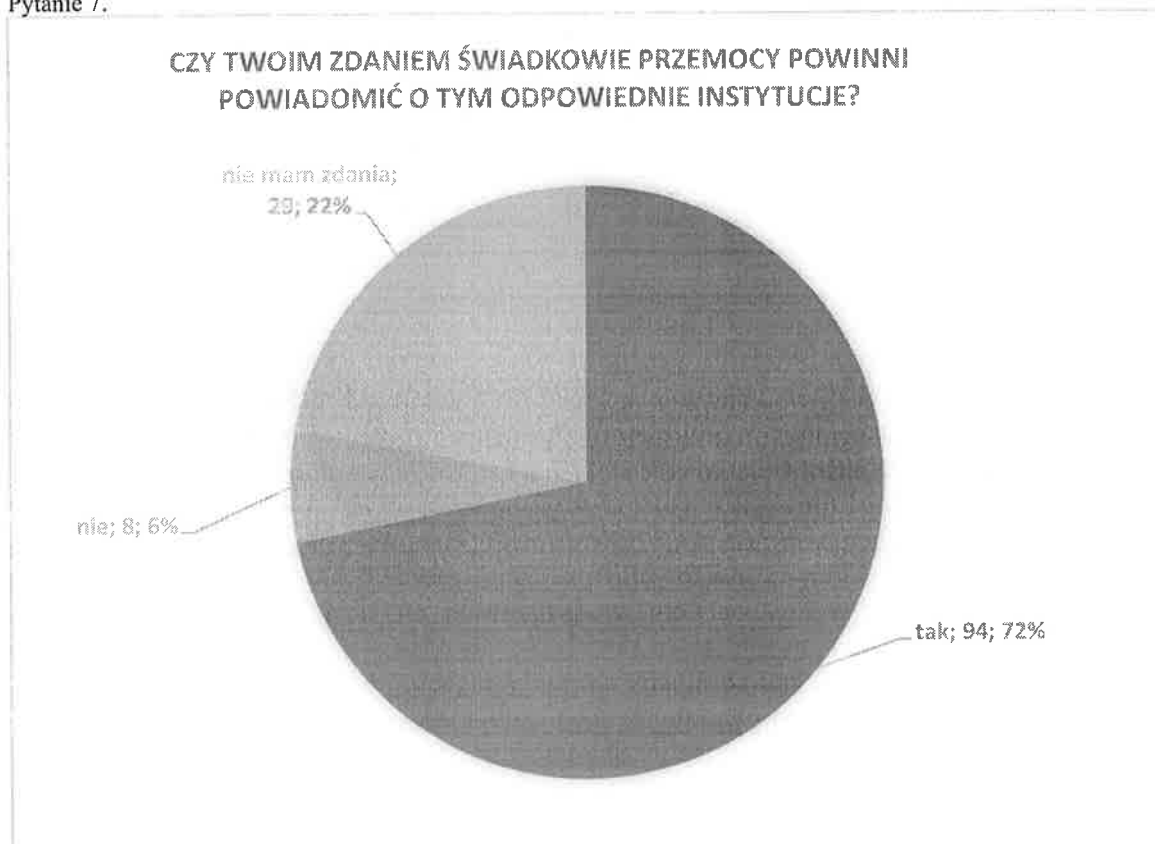
Młodzież nie zna kolegów czy koleżanek doświadczających przemocy domowej (82%). Może wskazywać to na brak przemocy lub na mniej widoczną dla młodzieży przemoc domową wśród kolegów i koleżanek. Uczniowie mogą być nieświadomi i nie rozpoznawać symptomów przemocy u innych osób. Niewielki odsetek ankietowanych (3%), nie chciało odpowiedzieć na pytanie, co może świadczyć o obawie przed poruszaniem tematu lub braku poczucia bezpieczeństwa w ujawnianiu takich informacji.

Wnioski:

1. Przemoc domowa wśród młodzieży istnieje, choć jest mniej widoczna niż przemoc poza domem. Jej ukryty charakter sprawia, że może być trudniejsza do wykrycia.
2. Porównując wyniki z przemocą poza domem (24%) i w domu (15%), można zauważyć, że przemoc domowa jest rzadziej ujawniana lub rozpoznawana, co jest charakterystyczne dla tego typu zjawisk. Potrzebna jest więc większa wrażliwość i czujność społeczna wobec sygnałów przemocy domowej.

3. Młodzież rzadziej ma dostęp do informacji o sytuacji domowej swoich rówieśników, ponieważ przemoc domowa często jest skrywana przez osoby jej doznające ze wstydu, strachu lub lojalności wobec rodziny.
4. Niski odsetek odpowiedzi „nie chcę odpowiadać” może świadczyć o braku refleksji lub o nieświadomości problemu, ale także o niewystarczającym przygotowaniu młodzieży do rozmowy na ten trudny temat.
5. Temat przemocy domowej wymaga szczególnej ostrożności i empatii w podejściu edukacyjnym, ponieważ dotyczy głęboko prywatnych i bolesnych sfer życia osobistego i rodzinnego.

Pytanie 7.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

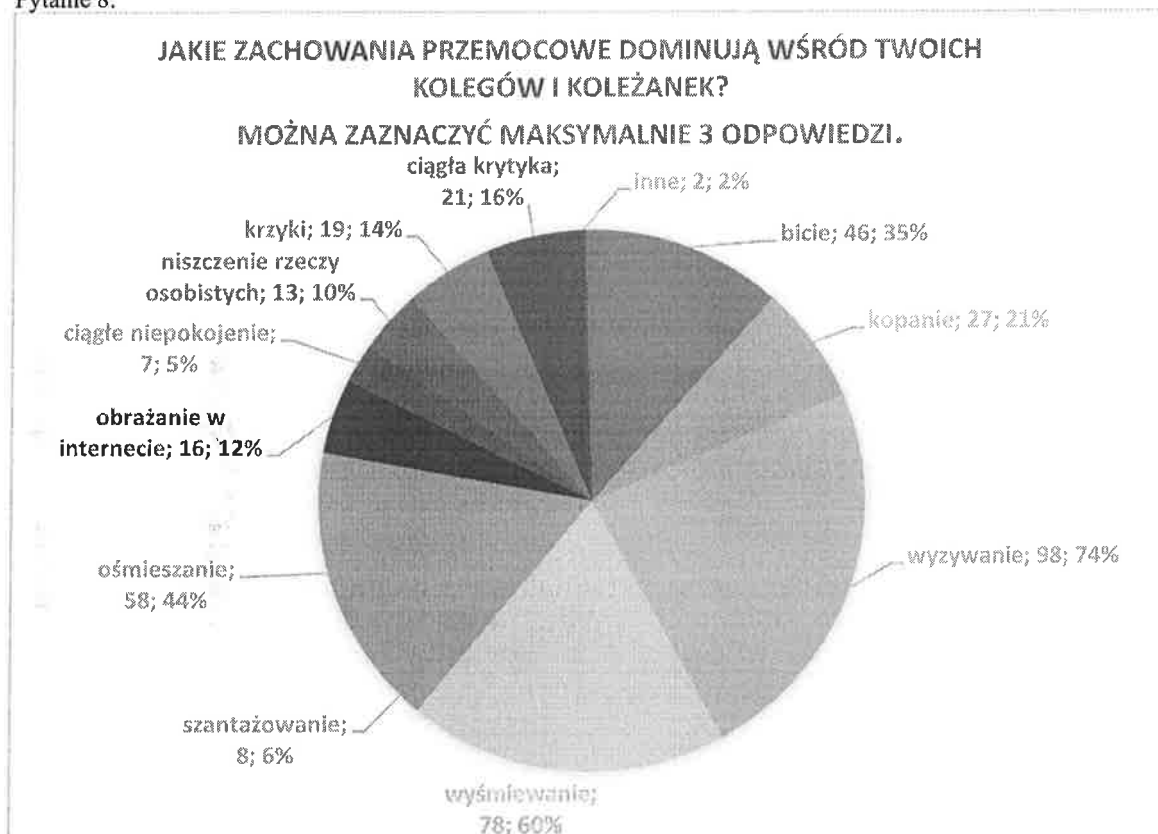
Interpretacja wyników:

1. Zdecydowana większość młodzieży (72%) uważa, że świadkowie przemocy powinni zgłaszać takie sytuacje odpowiednim instytucjom. Świadczy to o wysokim poziomie świadomości uczniowskiej oraz o tym, że młodzież rozumie wagę przeciwdziałania przemocy. Można uznać, że młodzi ludzie coraz lepiej rozpoznają swoją rolę jako świadków i potencjalnych sojuszników osób doznających przemocy.
2. Jedynie 6% respondentów twierdzi, że nie należy zgłaszać przemocy. Choć to niewielki odsetek badanych, jednak może wskazywać na istnienie barier psychologicznych (np. strach przed konsekwencjami), społecznych (np. normy grupowe mówiące „nie wtrącaj się”) lub brak zaufania do instytucji.
3. Stosunkowo wysoki odsetek młodzieży nie ma zdania na ten temat (22%), co może świadczyć o braku wiedzy, niepewności do sposobu reagowania lub braku dostatecznego zaangażowania w temat przemocy. Może to również oznaczać potrzebę dalszej edukacji i rozmowy o obowiązkach świadków oraz procedurach zgłaszania przemocy.

Wnioski:

1. Młodzież w przeważającej większości jest świadoma znaczenia zgłaszania przemocy i potencjalnej roli świadków w jej przeciwdziałaniu.
2. Mimo pozytywnego wyniku, niepokojący jest stosunkowo wysoki odsetek osób niezdecydowanych (22%), co może wskazywać na braki w edukacji obywatelskiej lub emocjonalnej.
3. Niewielki, ale istotny odsetek osób odrzucających ideę zgłaszania przemocy wymaga analizy – warto zbadać, jakie przyczyny stoją za taką postawą.

Pytanie 8.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Najczęściej wskazywane przez młodzież formy przemocy, to:

1. Wyzywanie – 74%
2. Wyśmiewanie – 60%
3. Ośmieszanie – 44%
4. Bicie – 35%
5. Kopanie – 21%

Dane te pokazują, że przemoc słowna i psychiczna dominuje w relacjach rówieśniczych młodzieży. Największy odsetek uczniów wskazał wyzywanie (74%) i wyśmiewanie (60%), co świadczy o powszechności agresji werbalnej, która często jest bagatelizowana, mimo że ma głęboki wpływ na samoocenę i zdrowie psychiczne młodych osób.

Przemoc fizyczna (bicie, kopanie) choć mniej powszechna niż słowna, nadal obecna wśród uczniów (35% uczniów wskazało bicie, 21% kopanie). To też sygnał, że mimo postępującej edukacji na temat agresji fizycznej, w szkołach wciąż dochodzi do przemocy cielesnej.

Obrażanie w Internecie (12%) wskazuje na obecność cyberprzemocy, która choć mniej zauważalna, bywa bardzo dotkliwa. Niszczenie rzeczy osobistych (10%) świadczy o agresji pośredniej.

Wnioski:

1. Przemoc słowna i psychiczna jest dominującą formą agresji wśród młodzieży, często bagatelizowana, ale bardzo szkodliwa.
2. Przemoc fizyczna nadal występuje u 1/3 młodzieży.
3. Cyberprzemoc nie dominuje, ale jej obecność jest zauważalna i potencjalnie rosnąca.
4. Brakuje świadomości w rozpoznawaniu bardziej subtelnych form przemocy – takich jak krytyka, manipulacja czy psychologiczne naciski.

Pytanie 9.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Najczęściej wskazywane przez młodzież źródła pomocy, to:

- Rodzice: 53%
- Policja: 35%
- Przyjaciół/przyjaciółka – 25%
- Rodzeństwo – 21%
- Pedagog szkolny – 19%
- Inny członek rodziny – 12%

Dane pokazują, że młodzież najczęściej szukałaby pomocy u osób im bliskich i znanych, tj. rodziców, przyjaciół, rodzeństwa i pedagogów.

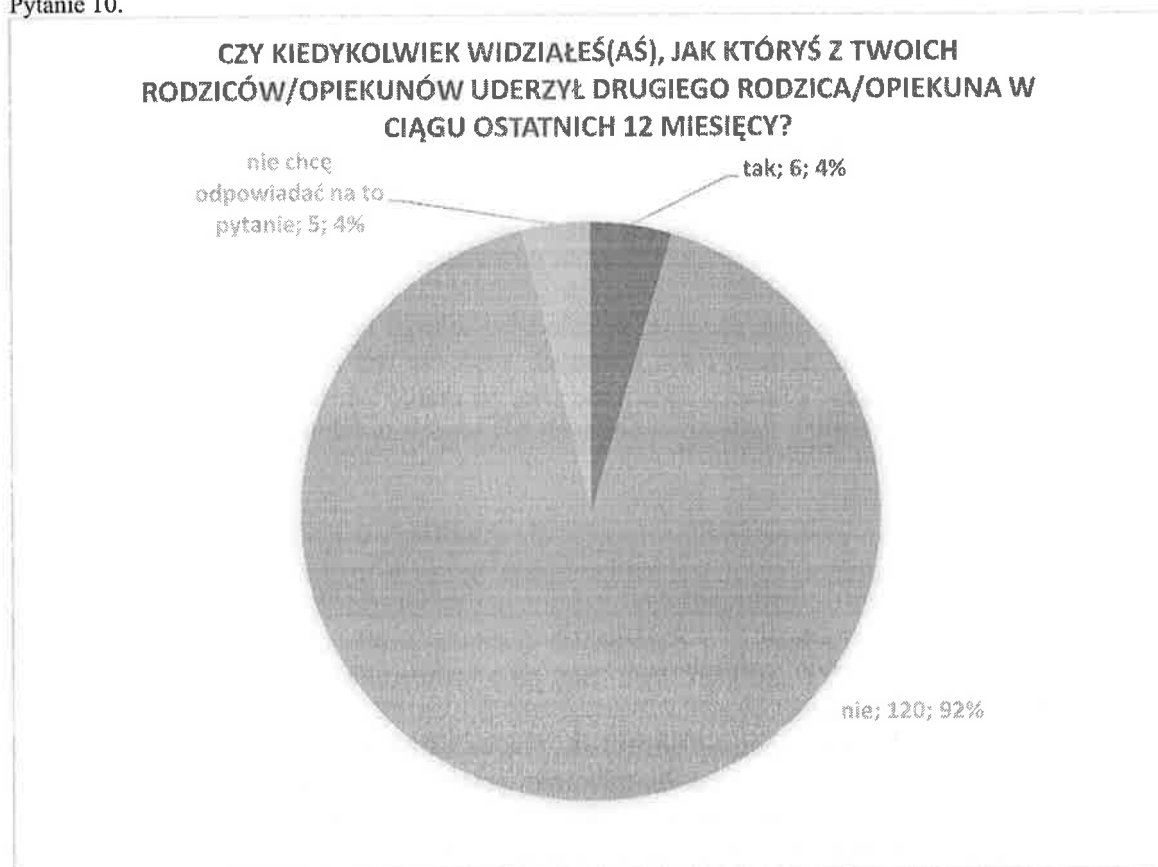
Natomiast instytucje specjalizujące się w pomocy osobom doznającym przemocy posiadają znikome zaufanie u młodzieży, bądź też młodzież nie jest świadoma uzyskania od nich pomocy. Do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej i nauczyciela/wychowawcy zaledwie 5% młodzieży zgłosiłoby się po pomoc. Jeszcze bardziej wyraźny sygnał przesyła młodzież instytucjom powołanym do pomocy w sytuacjach przemocy Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, ośrodkom zdrowia, pracownikom socjalnym, kościołom, Zespołowi Interdyscyplinarnemu. Do tych instytucji czy konkretnie wykonywanego zawodu od 0 do 2% młodzieży zwróciłaby się po pomoc. To wyraźny sygnał, że młodzież nie zna lub nie ufa instytucjom powołanym do pomocy, szczególnie tym lokalnym i formalnym.

Jeszcze bardziej niepokojące dane ukazują, że młodzież nikogo by nie poinformowała o doznawanej przemocy w domu lub poza domem (9% badanych) lub nie wie do kogo by się o pomoc zwróciła (14%). Prawie 1 na 4 osoby (łącznie 23%) nie wie, co zrobić lub nie zgłosiłaby przemocy nikomu, co oznacza dużą grupę młodych ludzi pozostających bez wsparcia lub nieświadomych swoich praw.

Wnioski:

1. Rodzina i rówieśnicy to główne źródło wsparcia dla młodzieży w sytuacjach przemocy.
2. Zaufanie do instytucji pomocowych jest bardzo niskie, mimo że to one mają kompetencje i obowiązek interweniować.
3. Nadal brakuje wiedzy i edukacji o dostępnych formach pomocy, gdyż duży odsetek młodzieży odpowiedziało „nie wiem” i „nikogo bym nie poinformował/a”, co jest sygnałem, a zarazem ostrzeżeniem dla tych instytucji.
4. Lokalne instytucje, tj. szkoły, pomoc społeczna, służba zdrowia, Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych ogólnie są marginalnie postrzegane jako źródła wsparcia w sytuacji przemocy, co może wynikać z braku zaufania, złych doświadczeń lub niewiedzy o ich roli.
5. Badania ukazują, że młodzież najczęściej szukałaby pomocy u osób prywatnych, a instytucje profesjonalne są niedoceniane lub nieznane. Jednocześnie ponad 20% młodych ludzi nie wie, gdzie się zgłosić lub nikomu nie powiedziałyby o przemocy. Jest to realne zagrożenie, które wymaga systemowej reakcji szkoły, rodziny i samorządu.

Pytanie 10.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Na pytanie „Czy kiedykolwiek widziałeś/aś, jak któryś z Twoich rodziców/opiekunów uderzył drugiego rodzica/opiekuna w ciągu ostatnich 12 miesięcy?”, młodzież udzieliła następującej odpowiedzi:

Tak – 4%

Nie – 92%

Nie chcę odpowiadać – 4%

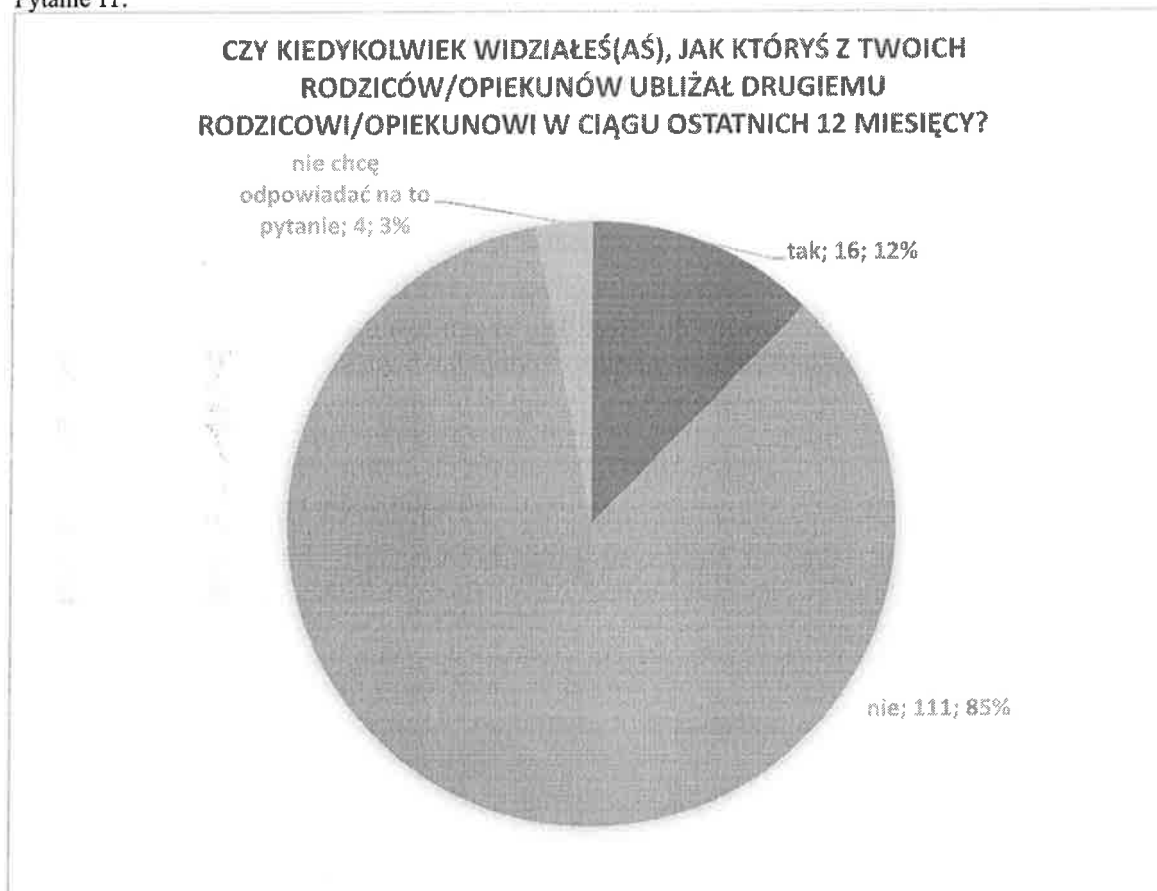
Młodzież przyznała, że była świadkiem przemocy fizycznej między rodzicami/opiekunami w ostatnim roku. Choć procentowo wydaje się to być niewiele (4%), to w przeliczeniu na większą populację oznacza to znaczącą liczbę dzieci żyjących w środowisku przemocowym. Przemoc fizyczna między dorosłymi w rodzinie ma ogromny wpływ na psychiczne, emocjonalne i społeczne funkcjonowanie dzieci. Większość młodzieży nie zaobserwowała przemocy fizycznej między opiekunami (92%). Jest to pozytywny sygnał, sugerujący, że fizyczna przemoc domowa nie jest powszechnym zjawiskiem w ich środowisku, przynajmniej w formie bezpośrednio widocznej.

Młodzież, która nie chciała odpowiedzieć na pytanie (4%), może wskazywać na strach przed ujawnieniem, lojalność wobec rodziny, obawa przed konsekwencjami, niepewność, co do definicji przemocy lub wstyd i brak zaufania do anonimowości badania.

Wnioski:

1. Przemoc domowa wciąż istnieje nawet jeśli tylko 4% potwierdza jej obecność. Stanowi to istotny problem społeczny, wymagający działań interwencyjnych i profilaktycznych.
2. Część młodzieży może nie ujawniać prawdy. Wskaźnik odmowy odpowiedzi może sugerować większą skalę problemu, niż wynika z danych jawnych.
3. Młodzież potrzebuje przestrzeni do rozmowy. Temat przemocy może być dla młodych ludzi trudny, szczególnie jeśli nie mają gdzie lub z kim o tym rozmawiać.

Pytanie 11.

Źródło: badania własne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim.

Interpretacja wyników:

Na pytanie do młodzieży: „Czy kiedykolwiek widziałeś/aś, jak któryś z Twoich rodziców/opiekunów ubliżał drugiemu rodzicowi/opiekunowi w ciągu ostatnich 12 miesięcy?”, uzyskano następujące odpowiedzi:

Tak – 12%

Nie – 85%

Nie chcę odpowiadać – 3%.

Aż 12% młodzieży zaobserwowało w ciągu ostatniego roku sytuację, w której jeden z rodziców/opiekunów ubliżał drugiemu. Oznacza to, że więcej niż co dziesiąty nastolatek doświadczał w domu atmosfery pełnej napięcia, agresji słownej i braku szacunku, a więc i przemocy domowej.

Choć przemoc werbalna bywa bagatelizowana, ma również silny wpływ na psychikę dziecka, jak przemoc fizyczna - obniżając poczucie bezpieczeństwa, stabilności i zaufania do dorosłych.

W zdecydowanej większości rodzin nie dochodzi do otwartych, werbalnych aktów przemocy na oczach dzieci (85%). Należy jednak pamiętać, że nie każda przemoc odbywa się przy dzieciach, więc wynik ten nie wyklucza istnienia problemu „za zamkniętymi drzwiami”.

Niewielki odsetek uczniów nie odpowiedział na powyższe pytanie (3%). Może to wskazywać na obawę przed konsekwencjami ujawnienia, trudność w ocenie, co jest „ubliżaniem” (szczególnie przy tzw. biernej agresji), emocjonalne obciążenie pytaniem.

Wnioski:

1. Przemoc słowna jest bardziej powszechna niż przemoc fizyczna

Porównując z wcześniejszym pytaniem o przemoc fizyczną (4%), przemoc werbalna pojawia się trzykrotnie częściej. Może to wskazywać na jej większą „akceptowalność społeczno-kulturową” lub brak świadomości, że to również forma przemocy.

2 Młodzież jest świadkiem toksycznych relacji rodzinnych. Obserwowanie kłótni i obrażania się przez rodziców może wpływać na rozwój lęków i poczucia winy u dziecka, negatywne wzorce komunikacyjne w przyszłych relacjach młodych ludzi, obniżenie poczucia własnej wartości.

3. Potrzeba lepszego rozpoznania zjawiska przemocy psychicznej i słownej

4. Brak powszechnego zrozumienia granic między kłótnią, a przemocą werbalną może prowadzić do jej bagatelizowania.

6. Rekomendacje.

1. Wzmacnianie roli szkoły jako miejsca bezpiecznego dla dzieci i młodzieży, w tym promowanie roli psychologa, pedagoga i wychowawcy jako osób godnych zaufania.

2. Wspieranie nauczycieli i pedagogów w budowaniu relacji z uczniami, by obie strony posiadali poczucie zaufanie i bezpieczeństwa.

3. Zwiększanie widoczności pedagoga, psychologa i wychowawców jako realnych osób wspierających uczniów w przeciwdziałaniu przemocy.

4. Tworzenie w szkole "bezpiecznych stref - miejsc, gdzie uczeń może porozmawiać z dorosłym bez oceniania i poczucia ryzyka.

5. Szkolenie nauczycieli i pracowników szkoły w zakresie rozpoznawania sygnałów przemocy, zwłaszcza tych subtelnych oraz sposobach reagowania na każdą przemoc rówieśniczą.

6. Tworzenie wsparcia dla nauczycieli i wychowawców, tak by skutecznie mogli reagować na przemoc.

7. Tworzenie anonimowych kanałów zgłaszania przemocy w szkole (np. „pudełek zaufania” lub cyfrowych systemów zgłaszania problemów).

8. Organizowanie co semestr anonimowych ankiet na temat poczucia bezpieczeństwa w szkole.

9. Organizowanie sieci wsparcia rówieśniczego, np. rozbudować programy rówieśniczych mediatorów lub liderów, ponieważ często młodzież ufa bardziej kolegom niż dorosłym.

10. Prowadzenie działań przeciwdziałających wykluczeniu i ośmieszaniu, np. poprzez integrację zespołu klasowego i moderowane rozmowy na temat hejtu.

11. Uczenie, jak wspierać kolegę/koleżankę, który doświadcza przemocy, oraz gdzie razem można się zgłosić po pomoc, włączenie uczniów w budowanie „bezpiecznego środowiska”, np. tworzenie kodeksu klasowego, działania samorządu uczniowskiego.

12. Usprawnienie mechanizmów interwencyjnych poprzez zacieśnienie współpracy szkół z innymi instytucjami udzielającymi pomocy i przeciwdziałającymi przemocy.

13. Zapewnienie uczniom łatwego dostępu do pedagogów, psychologów i doradców.

14. Budowanie zaufania do systemów zgłaszania przemocy.

15. Tworzenie warunków do współpracy wychowawców, pedagogów i rodziców w celu zidentyfikowania dzieci i młodzieży zagrożonych brakiem poczucia bezpieczeństwa.
16. Włączanie rodziców do lokalnych kampanii przeciw przemocy.
17. Organizowanie spotkań i przygotowywanie materiałów edukacyjnych dla rodziców na temat przemocy rówieśniczej i jej form, ponieważ nie wszyscy rodzice zdają sobie sprawę, że przemoc to nie tylko bicie.
18. Organizowanie krótkich szkoleń dla rodziców z zakresu pozytywnej dyscypliny i budowania relacji z dziećmi bez przemocy.
19. Organizowanie krótkich szkoleń dla rodziców na temat form przemocy, np. klapsy, krzyki, szantaż emocjonalny.
20. Organizowanie krótkich szkoleń dla rodziców na temat wpływu konfliktów małżeńskich na dzieci.
21. Organizowanie warsztatów dla rodziców i opiekunów, ucząc ich, jak rozmawiać z dzieckiem, być dla niego wsparciem i nie bagatelizować przemocy.
22. Budowanie zaufania do instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy, pokazując przykłady skutecznych i bezpiecznych interwencji; zamiast przedstawiać pracownika MOPS czy MKRPA jako „urzędników”, pokazywać konkretne twarze, ich działania i historie pomocy.
23. Prowadzenie kampanii edukacyjnych na temat przemocy słownej.
24. Prowadzenie warsztatów dla młodzieży z zakresu rozpoznawania przemocy u siebie i u innych, jak i gdzie szukać pomocy oraz z samoobrony psychicznej i emocjonalnej.
25. Nauczanie młodzieży, do kogo można zwrócić się o pomoc, jeśli ktoś w rodzinie doznaje przemocy domowej.
26. Organizowanie dla młodzieży warsztatów rozwijających empatię, odpowiedzialność społeczną i odwagę cywilną, np. poprzez symulacje sytuacji, dyskusje, analizę przypadków.
27. Prowadzenie dla dzieci i młodzieży warsztatów o empatii, asertywności i kulturze słowa.
28. Prowadzenie dla młodzieży zajęć z komunikacji bez przemocy (NVC), radzenia sobie z emocjami, rozwiązywania konfliktów bez agresji.
29. Organizowanie zajęć edukacyjnych dla młodzieży na temat, gdzie i jak szukać pomocy, kto to jest pracownik socjalny, czym zajmuje się komisja rozwiązywania problemów alkoholowych, co daje telefon zaufania.
30. Tworzenie infografiki informującej o pomocy.
31. Systematyczne monitorowanie zjawiska przemocy w Lidzbarku Warmińskim poprzez powtarzanie badań co rok lub dwa w celu śledzenia trendów i tym samym dostosowanie działań do zmieniających się potrzeb.
32. Przeprowadzanie bardziej szczegółowych i jakościowych badań, które pozwolą zrozumieć, w jakim kontekście młodzież obserwuje przemoc i jak ją interpretuje.
33. Dbanie w kolejnych badaniach o większy balans płci, dążenie do równowagi w liczbie respondentów różnych płci, aby uzyskać bardziej reprezentatywny obraz doświadczeń młodzieży.
34. Dokonywanie analizy wyników badań z podziałem na płeć, dzięki czemu możliwe będzie wychwycenie różnic w postrzeganiu i doświadczaniu przemocy przez chłopców, dziewczęta i osoby o innej tożsamości płciowej.
35. Tworzenie programów profilaktycznych z myślą o różnych tożsamościach płciowych.
36. Dbanie w przyszłych badaniach o większy odsetek 14 i 15-latków, by uzyskać pełniejszy obraz sytuacji młodszych uczniów.
37. Analizowanie danych z podziałem na wiek, aby zobaczyć, czy częstotliwość doświadczeń lub ich postrzeganie różni się między grupami wiekowymi.

XI. Analiza SWOT

Analiza SWOT to narzędzie służące do oceny sytuacji w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński pod względem przemocy domowej i jej przeciwdziałaniu. Pomaga zrozumieć wewnętrzne i zewnętrzne czynniki wpływające na powyższą sytuację. SWOT to akronim od czterech angielskich słów:

S – Strengths (mocne strony), czynniki wewnętrzne pozytywne, odpowiada na pytanie: co działa dobrze? jakie są zasoby, umiejętności, kompetencje?

W – Weaknesses (słabe strony), czynniki wewnętrzne negatywne, odpowiada na pytanie: co działa słabo? jakie są braki lub ograniczenia?

Opportunities (szanse), czynniki zewnętrzne pozytywne, odpowiada na pytanie: jakie są możliwości w otoczeniu, które można wykorzystać?

T – Threats (zagrożenia), czynniki zewnętrzne negatywne, odpowiada na pytanie: jakie czynniki zewnętrzne mogą zaszkodzić?

Analiza SWOT – zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej i tym samym zmniejszenia skali przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński.

MOCNE STRONY (S)

- ✓ Przygotowana kadra do pracy z osobami dotkniętymi przemocą.
- ✓ Działający Zespół Interdyscyplinarny.
- ✓ Współpraca MOPS z organizacjami pozarządowymi.
- ✓ Wysoka świadomość i otwartość społeczności na temat przemocy.
- ✓ Poparcie społeczne dla reagowania na przemoc.
- ✓ Możliwość wsparcia profilaktyki w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej poprzez:
 - atrakcyjność turystyczną miasta i dostępność infrastruktury rekreacyjnej,
 - dobrze rozwiniętą bazę sportowo-rekreacyjną i miejsc wypoczynkowych,
 - liczne szlaki turystyczne (piesze, kajakowe, rowerowe, w tym Green Velo),
 - dobrze funkcjonującą instytucję sportową (Ośrodek Sportu i Rekreacji),
 - rosnącą liczbę klubów sportowych,
 - różnorodną ofertę spędzenia wolnego czasu dostosowaną do różnych grup wiekowych,
 - dobrze funkcjonujące instytucje kultury (Lidzbarski Dom Kultury, biblioteki, kino Ignacy, Młodzieżowy Dom Kultury im. Ireny Kwinto, Dom Środowisk Twórczych „Ratusz”, Muzeum Warmińskie),
 - szeroką ofertę wydarzeń kulturalno-sportowych organizowanych przez Gminę.
- ✓ Funkcjonujące w obszarze polityki społecznej instytucje samorządowe, w tym dla seniorów (Dzienny Dom Pomocy) i osób z niepełnosprawnościami (Środowiskowy Dom Samopomocy).

SŁABE STRONY (W)

- ✗ Brak zaufania do instytucji – sądy, kościoły, placówki zdrowia.
- ✗ Obawy mieszkańców przed zgłaszaniem przemocy (strach, wstyd, brak wiary w skuteczność pomocy).
- ✗ Niewystarczająca integracja działań instytucji.
- ✗ Niska skłonność do korzystania z pomocy w instytucjach formalnych.
- ✗ Ponad 1/3 mieszkańców doświadczyła przemocy – problem nadal powszechny.
- ✗ Część społeczności nie zna przypadków przemocy – zjawisko może być niewidoczne lub ukrywane.
- ✗ Negatywne zjawiska demograficzne (malejąca liczba ludności i liczby zawieranych małżeństw, ujemny przyrost naturalny, migracje, starzejące się społeczeństwo).
- ✗ Niewystarczająca oferta opieki nad dziećmi do lat 3.
- ✗ Niewystarczająca dostępność lekarzy specjalistów.
- ✗ Niskie dochody mieszkańców.
- ✗ Duża liczba osób długotrwale bezrobotnych w strukturze bezrobotnych.

SZANSE (O)

- ✓ Uzyskanie statusu miasta uzdrowiskowego – szansa na większe fundusze i rozwój usług społecznych.
- ✓ Rozwijająca się infrastruktura turystyczna i uzdrowiskowa promująca miasto – wzrost inwestycji, prestiżu i miejsc pracy.
- ✓ Organizowane zajęcia sportowe i inicjatywy dla dzieci i młodzieży – działania profilaktyczne.
- ✓ Możliwość tworzenia zintegrowanego systemu wsparcia i lepszej współpracy między instytucjami.
- ✓ Wzrost zaangażowania organizacji pozarządowych i lokalnych liderów w przeciwdziałanie przemocy.

ZAGROŻENIA (T)

- ⚠ Alkoholizm i czynniki środowiskowe (dziedziczenie przemocy, nieradzenie sobie z emocjami).
- ⚠ Trwały brak zaufania i niska efektywność działań niektórych instytucji.
- ⚠ Społeczno-kulturowe bariery (wstyd, tradycje) utrudniają zgłaszanie przemocy.
- ⚠ Ryzyko powierzchownej świadomości – ludzie wiedzą o problemie, ale nie zawsze reagują lub nie wierzą w skuteczność interwencji.
- ⚠ Słaba dostępność niektórych instytucji lub ich niska widoczność w życiu lokalnej społeczności.

XII. Sposób finansowania

Program będzie finansowany ze środków budżetu Gminy Miejskiej Lidzbark Warmiński, dotacji oraz środków pozabudżetowych pozyskanych z innych źródeł.

XIII. Przewidywane efekty realizacji programu

Efekty dla osób stosujących przemoc:

- ✓ powstrzymanie osoby stosującej przemoc domową przed dalszym stosowaniem przemocy,
- ✓ motywowanie i kierowanie do udziału w różnych programach rozwijających umiejętności samokontroli i rozwiązywania problemów bez stosowania przemocy,
- ✓ wzrost odpowiedzialności za swoje czyny.

Efekty dla osób doznających przemocy domowej:

- zatrzymanie doznawanej przemocy,
- wzrost poczucia bezpieczeństwa,
- zmniejszenie poczucia bezradności,
- wzrost świadomości i wiedzy na temat przemocy oraz własnych praw,
- uzyskanie kompleksowego wsparcia, w tym pomocy specjalistycznej.

Efekty dla społeczeństwa lokalnego, w tym świadków przemocy:

- zmniejszenie liczby rodzin, w których dochodzi do przemocy domowej,
- zmniejszenie negatywnych następstw dla osób doznających przemocy domowej i osób stosujących przemoc domową,
- zmniejszenie kosztów przemocy domowej,
- kształtowanie postaw społecznych sprzyjających reagowaniu na przemoc w najbliższym otoczeniu,
- większa świadomość mieszkańców na temat dostępnych form pomocy w Lidzbarku Warmińskim,
- przełamywanie barier i stereotypów związanych z przemocą domową.

Efekty dla służb lokalnych:

- ❖ szybka i skoordynowana reakcja różnych służb na zgłoszenia przemocy,
- ❖ podniesienie jakości interwencji oraz wsparcia udzielanego osobom doznającym przemocy domowej,
- ❖ skuteczniejsze opracowywanie i realizacja indywidualnych planów pomocy dla osób doznających przemocy,
- ❖ diagnozowanie i monitorowanie zjawiska przemocy domowej,
- ❖ rozwój partnerstw na poziomie lokalnym i regionalnym w celu zwiększenia dostępnych form pomocy,

- ❖ możliwość realizacji wspólnych projektów i pozyskiwania dodatkowych środków z funduszy krajowych i unijnych.

XIV. Sposób monitorowania i sprawozdawczość

Monitorowanie realizacji Gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej na lata 2026-2030 odbywać się będzie w oparciu o sprawozdawczość podmiotów zaangażowanych w jego realizację. Podmioty składają do dnia 15 stycznia każdego roku Zespołowi Interdyscyplinarnemu roczne sprawozdanie, wg. wzoru określonego w rozdziale XVI.

Wypełniając powinność powyższej wymiany informacji, mającej zapewnić sprawne i skoordynowane działania gminnych instytucji oraz podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej, Przewodniczący Zespołu Interdyscyplinarnego do dnia 31 marca każdego roku przedstawia Burmistrzowi Miasta zbiorcze informacje z realizacji Programu, pozwalające ocenić stan realizacji celów i wskaźników Programu.

XV. Społeczne koszty zaniechania realizacji programu

Wiedza o skali przemocy domowej na terenie Gminy Miejskiej Lidzbark Warmiński powinna stanowić jedną z elementarnych podstaw do planowania działań w zakresie rozwoju społeczno-gospodarczego Lidzbarka Warmińskiego.

Wzajemne się krzywdzenie ludzi, w tym osób sobie bliskich jest największym zagrożeniem współczesnego świata. Jeżeli człowiek pozwoli sobie na przekroczenie pewnych granic we wzajemnych relacjach, sami siebie uprzedmiotowimy.

W relacjach międzyludzkich istnieją niewidzialne granice, które chronią godność osoby. Ich przekroczenie nie kończy się tylko na skrzywdzeniu drugiego człowieka, lecz w rzeczywistości prowadzi również do degradacji samego siebie. Kiedy zaczynamy postrzegać innych ludzi przez pryzmat ich użyteczności, funkcji, roli czy korzyści, jaką mogą nam przynieść, przestajemy dostrzegać w nich człowieka, a zaczynamy widzieć „narzędzia”. To uprzedmiotowienie nie działa jednak jednostronnie. Traktując innych ludzi jak przedmiot, my sami w oczach innych stajemy się przedmiotem, czyli kimś, kogo można wymienić, pominąć, zignorować, zniszczyć.

W świecie relacji uprzedmiotowionych ludzi znika to, co jest najbardziej ludzkie: wzajemność, zaufanie, głębia spotkania. Zaczynamy żyć obok siebie, nie z sobą. Nawet jeśli otacza nas tłum ludzi, stajemy się samotni.

Pozwolenie sobie na przekroczenie tych granic może być wygodne i czasem nawet opłacalne, ale w krótkiej perspektywie czasu. W długofalowym okresie sami sobie odbieramy moc życia, moc budowania relacji, bliskości i sensu życia. Dlatego właśnie troska o jakość relacji, nawet w drobnych, codziennych gestach jest fundamentalnym wymiarem bycia człowiekiem. To nie luksus, to konieczność. Bo jeśli nie zatrzymamy się na czas, to nie tylko przestaniemy widzieć w innych człowieka, ale też przestaniemy być nimi sami.

Mieszkańcy Lidzbarka Warmińskiego także mierzą się z tym problemem, najbardziej destrukcyjnym dla miasta zjawiskiem. Skutki przemocy domowej trwają przez dłuższy czas lub nawet całe życie człowieka. Przemoc domowa prowadzi do urazów fizycznych, chorób psychicznych (depresja, lęki, PTSD), zaburzeń snu, problemów z odżywianiem, a także zwiększa ryzyko chorób przewlekłych i przedwczesnej śmierci. Przemoc domowa ma negatywny wpływ na rozwój dzieci, prowadząc do problemów emocjonalnych, behawioralnych, trudności w nauce, a także zwiększa ryzyko kontynuacji przemocy w przyszłości.

Życie w rodzinie przemocowej ma negatywny wpływ na relacje z innymi ludźmi (np. z sąsiadami, współpracownikami, urzędnikami), atmosferę w pracy, jakość wykonywanej pracy, zaangażowanie i wydajność w pracy. Przemoc domowa prowadzi do rozpadu więzi społecznych, w tym rodzinnych, mogą pojawiać się zachowania autodestrukcyjne, uzależnienia, zaburzenia psychiczne i apatie. Przemoc domowa powoduje migracje rodzin, co też niekorzystnie wpływa na rozwój Lidzbarka Warmińskiego.

Osoby stosujące i doznające przemocy domowej częściej korzystają z pomocy innych instytucji, a koszty jakie ponosi z tego powodu społeczność lokalna obejmują koszty związane z opieką zdrowotną, leczeniem psychiatrycznym, pobytem w schroniskach, wsparciem socjalnym, a także koszty związane z przestępczością, bezrobociem i wykluczeniem społecznym.

Inwestowanie w przeciwdziałanie przemocy domowej nie tylko ratuje życie i zdrowie, ale też zmniejsza długofalowe wydatki publiczne. Dla Gminy to inwestycja w bezpieczeństwo, rozwój społeczny i spójność lokalnej wspólnoty. Wczesna interwencja to mniejsze koszty dla systemu. Mieszkańcy żyjący w bezpiecznym środowisku są zdrowsi, bardziej aktywni społecznie i zawodowo. Gmina wspierająca osoby doznające przemocy domowej i skutecznie reagująca na jej przejawy, buduje zaufanie społeczne do lokalnych urzędów, Policji, Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej.

Skuteczny Gminny program przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej, poprzez działania profilaktyczne, interwencyjne i korekcyjne, może znacząco zmniejszyć społeczne koszty przemocy. Inwestycja w prewencję i wczesną interwencję może przynieść długoterminowe oszczędności dla budżetu Gminy i mieszkańców Lidzbarka Warmińskiego.

Zmniejszenie skali zjawiska przemocy to poprawa zdrowia psychicznego i fizycznego mieszkańców, ograniczenie przestępczości i lepsze funkcjonowanie rodzin. To tylko niektóre korzyści przekładające się na redukcję kosztów społecznych.

XVI. Wzór rocznego sprawozdania z realizacji Gminnego program przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński

CEL GŁÓWNY:				
Zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej i tym samym zmniejszenie skali przemocy w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński				
Cel nr 1: Zintensyfikowanie działań profilaktycznych, diagnostycznych i edukacyjnych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.				
Kierunek działań	Rodzaj działań	Realizatorzy zadania	Wskaźniki	Termin realizacji
1.1.Poszerzenie wiedzy ogółu społeczności lidzbarskiej, w tym zainteresowanych służb na temat zjawiska przemocy domowej w Lidzbarku Warmińskim.	1.1.1.Diagnoza zjawiska przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński oraz ustalenie odsetek populacji rodzin zagrożonych przemocą domową.	Urząd Miasta Lidzbark Warmiński, Zespół Interdyscyplinarny, MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.	- liczba lokalnych diagnoz zjawiska przemocy domowej w okresie sprawozdawczym przeprowadzonych przez: UM ZI: MOPS: Policja: ZOZ: Oświata: MKRPA: ORG.	2026-2030
1.2.Podniesienie poziomu wiedzy i świadomości społecznej w zakresie przyczyn i skutków przemocy domowej.	1.2.1.Prowadzenie lokalnych kampanii społecznych.	Zespół Interdyscyplinarny, MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.	-liczba lokalnych kampanii społecznych zorganizowanych przez: ZI: MOPS: Policja: ZOZ: Oświata: MKRPA: ORG.	2026-2030

1.3. Wzmacnianie współpracy między instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński.	1.3.1.Promocja dobrych praktyk w zakresie zasad współpracy między podmiotami lokalnymi. 1.3.2.Rozwój wiedzy oraz wymiana doświadczeń, m.in. poprzez udział w konferencjach na temat zjawiska przemocy domowej. 1.3.3.Organizowanie konferencji związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej. 1.3.4.Skoordynowanie działań podmiotów odpowiedzialnych za przeciwdziałanie przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński w sposób pozwalający na komplementarne identyfikowanie i rozwiązywanie problemów w skutecznym wsparciu osób doznających przemocy domowej.	Zespół Interdyscyplinarny, MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.	-liczba konferencji, szkoleń i interdyscyplinarnych spotkań poruszających temat przeciwdziałania przemocy domowej w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński zorganizowanych przez: ZI: MOPS: Policja: ZOZ: Oświata: MKRPA: ORG..... -liczba instytucji i organizacji włączających się w działania związane z przeciwdziałaniem przemocy domowej, np. podczas „Biała Wstążka” i „Otwarte Dni”, „Dzieciństwo bez przemocy”: ZI: -liczba opracowanych standardów współpracy pomiędzy podmiotami realizującymi procedurę „Niebieskie Karty” (np. podejmowanie wspólnych przedsięwzięć, realizacji zadań, kampanii, wymiany poglądów, kierunków działań w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej, itp.): ZI:	2026-2030
---	---	---	---	------------------

			-liczba gminnych standardów reagowania na przemoc domową: ZI	
1.4. Poprawa jakości systemu działań profilaktycznych oraz identyfikacja osób zagrożonych przemocą domową.	1.4.1. Prowadzenie poradnictwa, w szczególności przez działania edukacyjne służące wzmocnieniu funkcji opiekuńczych i wychowawczych, alternatywnych wobec stosowania przemocy. 1.4.2. Prowadzenie działań powodujących wzrost kompetencji rodziców i opiekunów w środowisku zagrożonym przemocą domową, a także w odniesieniu do grup ryzyka, np. małoletnich w ciąży. 1.4.3. Upowszechnianie form pracy z rodziną oraz dziećmi i młodzieżą, np. asystent rodziny, pedagog ulicy, konferencja grupy rodzinnej, mediacje. 1.4.4. Zwracanie uwagi podczas wykonywania obowiązków służbowych lub zawodowych na różne sygnały świadczące o przemoc domowej, aby zidentyfikować osoby zagrożone przemocą domową.	MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.	-liczba i rodzaj prowadzonych form pracy z rodziną oraz dziećmi i młodzieżą, np.: MOPS-asystent rodziny: „Grupa samopomocowa” dla rodzin: Policja MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA ORGANIZACJE ... -liczba zgłoszeń podejrzenia wystąpienia przemocy domowej przez świadków przemocy domowej lub osoby nieupoważnione do wszczęcia procedury: ZI -liczba anonimowych zgłoszeń podejrzenia wystąpienia przemocy domowej: ZI	2026-2030

			-liczba programów profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej: POLICJA MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA ORGANIZACJE -liczba przeszkolonych, np.: sąsiadów, pracowników sklepu, pracowników urzędów na temat przeciwdziałania przemocy domowej: POLICJA MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA ORGANIZACJE	
--	--	--	---	--

Cel nr 2: Zwiększenie dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcia osób doznających przemocy domowej.

Kierunek działań	Rodzaj działań	Realizatorzy zadania	Wskaźniki	Termin realizacji
2.1. Rozwój infrastruktury instytucji samorządowych oraz podmiotów i organizacji pozarządowych udzielających pomocy osobom doznającym przemocy domowej.	2.1.1. Utworzenie i funkcjonowanie zespołu interdyscyplinarnego.	Burmistrz Lidzbarka Warmińskiego, Zespół Interdyscyplinarny, MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.	-liczba spotkań zespołu interdyscyplinarnego w roku sprawozdawczym: ZI	2026-2030
	2.1.2. Utworzenie i funkcjonowanie grup diagnostyczno-pomocowych.		-liczba utworzonych w roku sprawozdawczym grup diagnostyczno-pomocowych: ZI -liczba funkcjonujących w roku sprawozdawczym grup diagnostyczno-pomocowych: ZI -liczba funkcjonujących w roku sprawozdawczym grup diagnostyczno-pomocowych w rozszerzonym składzie: ZI	

2.2.Upowszechnianie informacji w zakresie możliwości i form udzielenia pomocy osobom doznającym przemocy domowej.	2.2.1.Upowszechnianie informacji w zakresie możliwości i form uzyskania pomocy.	Zespół Interdyscyplinarny, MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.	- umieszczenie informatorów na stronach internetowych aktualizacji baz teleadresowych podmiotów świadczących pomoc dla osób doznających przemocy domowej: ZI POLICJA MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA ORG. -liczba umieszczonych informacji: ZI POLICJA MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA ORG.	
2.3.Udzielenie pomocy i wsparcia osobom doznającym przemocy domowej	2.3.1.Realizacja procedury „Niebieskie Karty” przez uprawnione podmioty		-liczba wszczętych w roku sprawozdawczym procedur „Niebieskie Karty”, tj. liczba sporządzonych formularzy „Niebieska Karta – A” przez przedstawicieli poszczególnych podmiotów wszczynających procedurę: POLICJA..... MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA ORG.	

			-liczba kontynuowanych w roku sprawozdawczym procedur „Niebieskie Karty” wszczętych w latach poprzednich: ZI..... -liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” dokumentujących kolejne zdarzenia stosowania przemocy domowej w sprawach toczących się procedur „Niebieskie Karty”: ZI..... -liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, kontynuowanych z poprzednich lat: ZI..... -liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”: ZI..... -liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym	
--	--	--	---	--

			działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, ze względu na problem przemocy fizycznej: ZI..... -liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, ze względu na problem przemocy psychicznej: ZI..... -liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, ze względu na problem przemocy ekonomicznej: ZI..... -liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, ze względu na problem wykorzystania seksualnego: ZI..... -liczba osób doznających przemocy domowej objętych w roku	
--	--	--	---	--

			sprawozdawczym działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, ze względu na problem cyberprzemocy: ZI..... -liczba wypełnionych w roku sprawozdawczym formularzy „Niebieska Karta – C” ZI..... -liczba odstępień od dalszych działań zgodnie z art. 9b ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej: ZI..... -liczba wszystkich formularzy NK-A wypełnionych w roku sprawozdawczym, w których wskazano, że osobą doznającą przemocy domowej była osoba niepełnoletnia (do 18 roku życia): ZI..... -liczba formularzy NK-A wypełnionych w roku sprawozdawczym, wszczynających procedurę „Niebieskie Karty”, w których osobą	
--	--	--	---	--

	2.3.2.Realizacja pomocy osobom doznającym przemocy domowej w formie poradnictwa medycznego, psychologicznego, pedagogicznego, prawnego, socjalnego zawodowego i rodzinnego, terapii indywidualnej lub grupowej, pomocy w formie grup wsparcia lub innych grup samopomocowych.	doznającą przemocy domowej była osoba niepełnoletnia (do 18 roku życia): Zl..... -liczba osób objętych pomocą w formie poradnictwa, w tym: psychologicznego: pedagogicznego: pawnego: medycznego: socjalnego: zawodowego: rodzinnego: w danej instytucji. -liczba osób uczestniczących w terapii: indywidualnej..... grupowej:	
--	--	--	--

			-liczba osób uczestniczących w grupach wsparcia: -liczba osób uczestniczących w grupach samopomocowych: 	
	2.3.3.Zapewnienie osobom doznającym przemocy domowej świadczonej przez punkty konsultacyjne funkcjonujące w Gminie Miejskiej Lidzbark Warmiński.		-liczba punktów konsultacyjnych (PK) : -liczba osób doznających przemocy domowej, które skorzystały w punkcie konsultacyjnym z pomocy: - psychologicznej: - prawnej: - innej: 	

	2.3.4. Zapewnianie ochrony dzieciom w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej.		- liczba dzieci, którym zapewniono ochronę w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej, w związku z zagrożeniem życia lub zdrowia: MOPS w tym: - liczba dzieci umieszczonych u innej, niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej, w rozumieniu art. 115 § 11 Kk: MOPS - liczba dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej: MOPS - liczba dzieci umieszczonych w placówce opiekuńczo-wychowawczej: MOPS - liczba zażaleń do sądu opiekuńczego na zapewnienie dziecku ochrony, o której mowa w art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej: MOPS	
--	--	--	--	--

			– liczba stwierdzonej przez sąd bezzasadności, nielegalności lub nieprawidłowości w trakcie zapewnienia dziecku ochrony: MOPS – liczba zawiadomień o stwierdzeniu przez sąd bezzasadności, nielegalności lub nieprawidłowości w trakcie zapewnienia dziecku ochrony, przełożonych osób, które dokonały czynności związanych z zapewnieniem dziecku ochrony: MOPS	
--	--	--	--	--

	2.3.5. Tworzenie warunków umożliwiających osobom doznającym przemocy domowej otrzymanie w pierwszej kolejności lokali socjalnych	Urząd Miasta w Lidzbarku Warmińskim	-liczba lokali socjalnych przyznanych w pierwszej kolejności osobom doznającym przemocy domowej: UM	
2.4. Monitorowanie działań pomocowych.	2.4.1. Monitorowanie pomocy udzielanej osobom doznającym przemocy domowej.		-liczba zakończonych procedur „Niebieskie Karty” ze względu na ustanie przemocy domowej: ZI..... -liczba zakończonych procedur „Niebieskie Karty” ze względu na brak zasadności podejmowania działań: ZI..... -liczba osób, wobec których podjęto działania monitorujące po zakończeniu procedury „Niebieskie Karty”: ZI.....	

	2.4.2. Monitorowanie przypadków śmiertelnych wynikających ze stosowania przemocy domowej.		-liczba przypadków śmiertelnych, których główną przyczyną było stosowanie przemocy domowej: Zl.....	
Cel nr 3: Zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc domową.				
Kierunek działań	Rodzaj działań	Realizatorzy zadania	Wskaźniki	Termin realizacji
3.1. Tworzenie i rozszerzanie oferty działań wobec osób stosujących przemoc domową, realizowanych przez instytucje samorządowe oraz podmioty i organizacje pozarządowe, a także wypracowywanie i doskonalenie zasad współpracy między tymi instytucjami i podmiotami oraz organizacjami pozarządowymi i wdrażanie do realizacji.	3.1.1. Ewidencjonowanie instytucji rządowych i samorządowych, podmiotów oraz organizacji pozarządowych, które realizują wszelkie działania adresowane do osób stosujących przemoc domową. 3.1.2. Opracowanie i realizacja programów edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową.	MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.	-umieszczenie informatorów na stronach internetowych aktualizacji informatora zawierającego bazy teled adresowe podmiotów oraz organizacji pozarządowych realizujących działania wobec osób stosujących przemoc domową wraz ze wskazaniem zakresu oddziaływań wobec sprawców przemocy domowej: Policja MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA INNI: -liczba realizowanych programów edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową: Policja MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA	2026-2030

3.2. Interweniowanie oraz reagowanie właściwych służb na stosowanie przemocy domowej.	3.2.1. Działania wobec osób stosujących przemoc domową, w tym w ramach procedury „Niebieskie Karty”.	Zespół Interdyscyplinarny, MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.	-liczba osób stosujących przemoc domową objętych procedurą „Niebieskie Karty” w roku sprawozdawczym: ZI -liczba osób stosujących przemoc domową objętych procedurą „Niebieskie Karty”, kontynuowanych z poprzednich lat: ZI -liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – D”: ZI	2026-2030
3.3. Realizowanie wobec osób stosujących przemoc domową programów korekcyjno-edukacyjnych zmierzających do zaprzestania stosowania przemocy domowej.	3.3.1. Monitorowanie udziału osób stosujących przemoc domową w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową.	Zespół Interdyscyplinarny, MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.	-liczba osób, wobec których grupa diagnostyczno-pomocowa wnioskuje do zespołu interdyscyplinarnego o wydanie skierowania do uczestnictwa w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową: ZI	2026-2030

			-liczba osób, wobec których grupa diagnostyczno-pomocowa wnioskuje do zespołu interdyscyplinarnego o wydanie skierowania do uczestnictwa w programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową: ZI -liczba osób, które dobrowolnie zostały zgłoszone do programu korekcyjno-edukacyjnego dla osób stosujących przemoc domową: ZI -liczba osób, które dobrowolnie zostały zgłoszone do programu psychologiczno-terapeutycznego dla osób stosujących przemoc domową: ZI	
--	--	--	--	--

3.4. Realizowanie programów wspierających dla osób stosujących przemoc domową zmierzających do utrwalenia i wzmocnienia zmian zapoczątkowanych programami korekcyjno-edukacyjnymi lub psychologiczno-terapeutycznymi dla osób stosujących przemoc domową.	3.4.1. Opracowanie i realizacja programów wspierających dla osób stosujących przemoc domową, zwłaszcza które ukończyły program korekcyjno-edukacyjny lub psychologiczno-terapeutyczny.	Zespół Interdyscyplinarny, MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.	-liczba programów wspierających dla osób stosujących przemoc domową: Policja MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA INNI: -liczba osób uczestniczących w programach wspierających dla osób stosujących przemoc domową: Policja MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA INNI:	2026–2030
---	--	--	--	-----------

Cel nr 4: Podnoszenie jakości świadczonych usług przez rozwijanie i doskonalenie kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej

Kierunek działań	Rodzaj działań	Realizatorzy zadania	Wskaźniki	Termin realizacji
4.1. Podnoszenie kompetencji osób realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej	4.1.1. Opracowywanie diagnoz potrzeb szkoleniowych członków zespołów interdyscyplinarnych oraz grup diagnostyczno-pomocowych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej. 4.1.2. Organizowanie szkoleń, spotkań interdyscyplinarnych, konferencji.	Zespół Interdyscyplinarny, MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup	-liczba szkoleń, interdyscyplinarnych spotkań, konferencji z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej: Policja MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA INNI:	2026–2030

		diagnostyczno-pomocowych.	-liczba uczestników szkoleń, interdyscyplinarnych spotkań, konferencji z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej: Policja MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA INNI: -rodzaj potrzeb szkoleniowych (temat, forma, organizacja): Policja MOPS ZOZ MKRPA OŚWIATA INNI:	
4.2. Wzmocnienie kompetencji zawodowych oraz przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu osób realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej.	4.2.1. Wdrożenie systemu wsparcia dla osób pracujących bezpośrednio z osobami doświadczającymi przemocy domowej i z osobami stosującymi przemoc domową w formie, m.in. superwizji, coachingu, doradztwa, grup wsparcia (dotyczy członków GD-P)	Zespół Interdyscyplinarny, MOPS, KPP, ZOZ, MKRPA, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe, a także inne podmioty i organizacje działające w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej w ramach zespołów interdyscyplinarnych lub grup diagnostyczno-pomocowych.	-liczba osób poddanych różnym formom poradnictwa i wsparcia -psychologicznego: MOPS: POLICJA: OŚWIATA: ZOZ: MKRPA: INNI: -liczba zrealizowanych spotkań superwizyjnych: MOPS: POLICJA: OŚWIATA: ZOZ: MKRPA: INNI:	

			-liczba osób uczestniczących w spotkaniach superwizyjnych: MOPS: POLICJA: OŚWIATA: ZOZ: MKRPA: INNI:	
--	--	--	---	--

BURMISTRZ
Jacek Wiśniowski